

Vol 46
Nru 227
Jannar - Marzu 2025

LART

Imqaddsa

RIVISTA BIBLIKA

Rivista Biblika

li toħroġ kull tliet xhur
mill-Kummissarjat tal-Art
Imqaddsa tal-Provinċja
Frangiskana Maltija

EDITUR:

P. Twanny Chircop OFM
Kummissarju
tal-Art Imqaddsa

BORD EDITORJAL:

P. Marcello Ghirlando OFM
P. Noel Muscat OFM
Mr. Louis Casha

DISTRIBUZZJONI:

Fra. Lorrie Zerafa OFM

ABBONAMENT:

€10 fis-sena

€15 jew aktar Sostenitur

Kummissarjat
tal-Art Imqaddsa
8, Triq Santa Luċija,
Valletta, VLT 1213
Malta.
Tel: 2124 2254

DISINN U STAMPAR:

Best Print Co. Ltd

Il-Materjal kollu li jidher
f'din ir-Rivista
huwa Copyright ©
tal-Kummissarjat tal-Art
Imqaddsa u l-Edizzjoni
TAU, 2025

comalt@ofm.org.mt

Qoxra Quddiem:

Il-Knisja ta' Najn

6

15

26

31

6	Is-Santwarju ta' Najn
15	L-Apokalissi (6)
26	Il-Profezija tax-Xebba Omm
31	Storja tal-Polpu Magħżul mill-Patrijarki sal-Eżilju
45	Ir-Ragħaj u l-Bieb tan-Nagħaġ

45

IL-KARBA

TAT-TAMA

GĦALL-PAČI

Wara aktar minn sena ta' gwerra fl-Art Imqaddsa, li messet l-iStrixxa ta' Gaża, ix-Xatt tal-Punent, il-Libanu u s-Sirja, ninsabu f'mument ta' waqfien mill-ġlied li fih qed jinhelsu l-ostaġġi Israeljani u numru ta' priġunieri Palestinjani. Dawn l-inizjattivi jidhru pass lejn il-paċi tant mixtieqa, imma huma frott ta' manuvri politiċi u interessi li għandhom riperkussjonijiet globali. Ninsabu fi żmien ta' incertezza kbira, ta' bidliet ta' strateġija politika li qed iħalluna bla nifs biex insegwu kollox, u dan iwassal għal nuqqas ta' tama f'gejjieni aħjar għall-istess pjaneta li fiha ngħixu.

Fil-kuntest ta' din is-sitwazzjoni mwiegħra l-Knisja Kattolika qed tiċċelebra s-sena tal-Ġublew li għandha bħala tema l-virtù tat-tama Kristjana li ma tqarraqx bina. Il-Papa Franġisku, li fil-hin li qed jinkiteb dan l-editorjal jinsab rikoverat fil-Policlinico Gemelli f'kundizzjoni prekarja ta' sahha, ried li din is-sena niddedikawha għat-talb u l-ħidma favur it-tama ta' gejjieni aħjar fid-dinja, imma dan jista' jsir biss jekk nitkellmu dwar dik it-tama li ma tqarraqx bina li hi frott tal-ħniena ta' Alla u mhux ta' sforzi politiċi li qed isiru dejjem aktar partiġġjani u estremisti.

Il-Ġublew tat-tama fetaħ ukoll fl-Art Imqaddsa, u f'dan il-perjodu l-kapijiet reliġjużi hargu biex jistiednu lill-insara kollha biex jerġġhu jiġu pellegrinaġġ fl-

Il-ftuh tal-Ġublew f'Betlehem

Art ta' Ġesù. Biex inkunu ġusti u veri nistgħu ngħidu li l-pellegrinaġġi qatt ma kien hemm periklu speċifiku li jsiru fl-Art Imqaddsa. Is-Santwarji tal-Fidwa jinsabu kollha f'żoni li joffru ċerta sigurtà lill-pellegrini. Anke fil-każ ta' Betlehem, fejn hemm tensjoni marbuta mas-sitwazzjoni attwali, ma hemmx ambjent li nistgħu nsejnhulu perikoluż. Il-komunità Kristjana li tgħix madwar is-Santwarji ilha sena u nofs tbat minn kriżi ekonomika gravi, minhabba l-fatt li waqfu l-pellegrini u ma hemmx xogħol għall-haddiema li l-ġhajxien tagħhom jiddependi mid-dhul tal-pellegrini. Il-Kustodja Frangiskana tal-Art Imqaddsa għamlet minn kollox biex tkompli ssostni l-familji Kristjani

tal-Art Imqaddsa u tipprovdilhom l-ġhajxien anke b'sagrifiċċju kbir u bi tnaqqis sostanzjali tar-riżorsi ekonomiċi tagħha biex tkompli tmexxi din il-missjoni li titlob il-kura materjali tas-Santwarji u l-opri soċjali, karitattivi u kulturali li huma tant importanti biex jitkompla djalogu ta' pontijiet f'kultura ta' paċi.

Is-sitwazzjoni soċjali u politika fl-Art Imqaddsa għaddiet minn bidla radikali li forsi qatt ma rajna bħalha qabel, u għadna ma nafux kif se tiżviluppa. Haġa wahda hi ċerta: li mhijiex se tkun bħalma konna nafuha. Hemm bidla mill-qieġh nett li għadna ma nafux jekk hix għal kollox pożittiva. Il-ħolma ta' dik li l-Ftehim ta' Oslo

kien sejjah "Soluzzjoni ta' żewġ Stati" hemm hafna li qed isostnu li issa mhijiex aktar realizzabbli u li mietet għal kollox. Dan ifisser li magħha tmut it-tama li xi darba jkun hemm paċi vera u dejiema fl-Art Imqaddsa, li tirrispetta l-integrità u l-awtonomija tal-popli kollha li jgħixu fiha u li tippermetti libertà ta' moviment u ta' espressjoni li hi garanzija ta' soċjetà demokratika. Wara kollox, l-istess theddida ta' dawn il-valuri fundamentali u drittijiet umani hi preżenti saħansitra fid-dinja hielsa tal-punent, għax qed naraw il-qawmien ta' sistemi politiċi mibnjin fuq elementi ta' ideoloġija estremista leminija li konna ħsibna li kien għadda żmienhom.

It-tberik tal-familji Insara

Dan kollu, iżda, ma għandux jifti fina l-insara t-tama li paċi dejjiema hi possibbli. Hemm żewġ affarijiet li nistgħu naghmlu biex dan isehh. L-ewwel arma favur il-paċi hi dik tat-talb. Il-preżenza tagħna l-Patrijiet Frangiskani fl-Art Imqaddsa hi, qabel xejn, preżenza oranti. Ahna ngħixu fl-Art Imqaddsa biex inqaddsu l-Postijiet Qaddisa bit-talb tagħna. Anke meta s-Santwarji huma vojta mill-pellegrini, anke meta l-pandemija warrbet kull kuntatt uman, anke meta hemm ambjent ta' tensjoni u gwerra, ahna qatt ma waqafna nitolbu fis-Santwarji. Ahna nkomplu ngħixu fl-Art Imqaddsa biex nitolbu, biex inxerrdu l-messaġġ tal-Evangeliu tal-Mulej Ġesù, biex noffru tama u vizjoni ta' fidi. It-tieni arma tagħna hi dik tas-solidarjetà tagħna mal-komunità

Kristjana li tgħix fl-Art Imqaddsa. Bhala insara ma nistgħux nabbandunaw din il-merhla ċkejna li hi appena 2 fil-mija tal-popolazzjoni, imma li wkoll qed issofri minhabba s-sitwazzjoni mwieghra li fiha tgħix. Nistgħu nuru s-solidarjetà tagħna billi nitolbu għall-insara tal-Art Imqaddsa, imma wkoll konkretament billi ngħinuhom. Hemm diversi modi kif nistgħu naghmlu dan.

Nistgħu ngħinu bl-ghotjiet tagħna favur l-insara li jaslulhom permezz tal-Kummissarjat tal-Art Imqaddsa f'Malta, l-aktar fl-okkażjoni tal-ġabra annwali favur l-Art Imqaddsa. Imma nistgħu wkoll ngħinuhom u naghtuhom tama billi ma nibżgħux inżuru l-Art Imqaddsa bhala pellegrini. Kieku ahna l-insara konna aktar kuraġġużi, forsi konna nistgħu intaffu

t-tbatija tal-Insara fl-Art Imqaddsa. Imqar fi gruppi żgħar, u ċertament bil-prekawzjonijiet kollha għas-sigurtà tagħna, hu possibbli u fattibbli li jsir il-pellegrinagg fl-Art Imqaddsa. Bosta insara diġà qegħdin jagħmlu dan il-ġest kuraġġuż.

Jehtieg li ahna l-Insara nagħtu messaġġ ċar li l-gwerra ma għandniex l-ahhar kelma, u li ahna messaġġiera ta' paċi u rikonċiljazzjoni. Armati biss bil-virtù tat-tama li ma tqarraqx bina ejjew ngħixu dan il-Ġublew billi morru nitolbu fuq il-Qabar vojta tal-Mulej Ġesù, fuq il-Kalvarju, fejn hu habbeb lill-bnedmin flimkien bis-salib tiegħu, fid-Dar qaddisa ta' Nazaret fejn sehh il-misteru tal-Inkarnazzjoni, fl-Għar ta' Betlehem, li sema' l-ewwel bikja tal-Prinċep tal-Paċi. Ejjew interrqu fuq il-passi ta' Ġesù, u nagħtu tama u kuraġġ lil hutna l-Insara li baqghu dejjem madwar is-Santwarji biex iħarsuhom għalina. Mal-Papa Frangisku ejjew nagħtu din ix-xhieda qawwija favur kultura ta' paċi. Ejjew ngħajtu mal-erbat irjieħ tad-dinja li Alla jsikket l-armi qerrieda tal-gwerra, u li Kristu jimliena bit-tama li ma tqarraqx bina li s-saltna tiegħu ta' gustizzja u paċi għad ikollha l-ahhar kelma fl-istorja mqallba tad-dinja.

Kwadru li juri l-miraklu

IS-SANTWARJU TA' NAJN

Noel Muscat ofm

Fil-Galilija hemm xi postijiet qaddisa marbutin mal-ġrajjet evanġeliċi, li jinsabu kemmxejn barra mir-rotta ordinarja tal-pellegrinaġġi, u li għaldaqstant mhumieħ hekk magħrufin. Normalment il-pellegrini jżuru s-santwarji ta' Nazaret, Kana tal-Galilija, il-Muntanja Tabor, l-Għadira tal-Galilija, Haifa u Akri. Imma, barra dawn, hemm xi oħrajn li għandhom ukoll importanza fil-ħajja ta' Ġesù.

Meta l-pellegrini jmorru jżuru s-Santwarju tat-Trasfigurazzjoni fuq il-Muntanja Tabor, huma normalment jitilqu minn Nazaret lejn il-belt moderna ta' Afula, fil-wita ta' Yizre'el, li fil-Bibbja hi magħrufa wkoll bl-isem Grieg ta' Esdrelon. Fuq Afula hemm għolja li tissejjaħ bil-Lhudi Givat HaMoreh, u bl-Għarbi Ġebel Dahi. Din hi għolja kollha siġar li tinsab faċċata tat-Tabor, u li illum hi park nazzjonali. Xi kultant tissejjaħ ukoll "il-Hermon iz-żgħir", tant li fis-Salm 89,13 naqraw: "It-Tramuntana u n-Nofsinhar inti hlaqthom; b'ismek jifirhu t-Tabor u l-Hermon". Għalkemm il-Muntanja Hermon tissemma hawnhekk, imma din tinsab xi 80 kilometru lejn it-tramuntana tat-Tabor, u x'aktarx li s-salmista qed jirreferi għal din il-għolja ta' Givat HaMore, u mhux għall-Hermon, għax hi

tagħmel koppja mat-Tabor billi jinsabu waħda quddiem l-oħra.

Mal-ġenb ta' din l-għolja wiehed jinnota zona industrijali li żviluppat f'dawn l-aħhar snin. Anke t-triq ewlenija llum twessgħet u ma għadhiex isserrep mal-għolja kif kienet tagħmel qabel. Minkejja dan l-iżvilupp li sfortunatament qiegħed iħassar l-aspett rustiku u oriġinali tal-pajsaġġ, wiehed għadu jilmah qrib il-fabbriki raħal Musulman, karatterizzat mill-minarett ta' moskea. Anke dan ir-raħal kiber xi ftit. Fit-tarf tar-raħal, għalkemm diffiċli taraha mill-bogħod, hemm binja b'saqaf hamrani. Din hi l-knisja ċkejknata ta' dan ir-raħal, anke jekk, kif għidna, fih ma joqogħdux Insara imma Musulmani. Is-sinjal tat-traffiku turistiku jurik l-isem Lhudi Nein bil-kliem "Widow's Son". Dan hu r-raħal ta' Najn (jew Najm), li jissemma fl-Evanġelju ta' San Luqa 7,11-17, li fih Ġesù qajjem mill-mewt lil zaġġżuħ li kien l-uniku iben ta' mara armla.

Ir-rakkont evanġeliku ta' Luqa 7,11-17

"Wara dan imbagħad [Ġesù] mar f'belt jisimha Najn, u marru miegħu d-dixxipli tiegħu u kotra kbira ta' nies. Kif wasal qrib il-bieb tal-belt, kienu qegħdin iġorru

wiehed mejjet li ommu, mara armla, ma kellhiex hliefu; u magħha kien hemm għadd ġmielu ta' nies mill-belt. Kif raha l-Mulej tħassarha. 'Tibkix,' qalilha. Resaq, u mess it-tebut. Dawk li kienu qegħdin jerfġuħ waqfu. U hu qal: 'Zaġġżuħ, qiegħed ngħidlek, qum!' U l-mejjet qam bilqiegħda u beda jitkellem. U Ġesù tah lil ommu. In-nies kollha tkexxku bil-biza', u bdew jaġhtu gloriya lil Alla u jgħidu: 'Profeta kbir qam fostna,' u, 'Alla żar il-poplu tiegħu.' U dan il-kliem li qalu xtered mal-Lhudija u dawk l-inħawi kollha."

Dan hu wiehed mir-rakkonti li l-aktar iqanqluk fl-Evanġelji, u hu tipiku ta' San Luqa għax ma jinstabx fl-Evanġelji l-oħra. Hu rakkont li juri aspett tipiku tar-rakkonti ta' Luqa li juri lil Ġesù dejjem bħala dak li jhenn u jaħfer, u li jhossu mqanqal quddiem it-tbatija, hekk li l-poeta Dante Alighieri jsejjaħ lill-evanġelista *scriba mansuetudinis Christi*, il-kittieb tal-umiltà mimlija hlewwa ta' Kristu.

X'aktarx li Luqa jintroduċi dan ir-rakkont biex jipprepara l-qarrejja għal dak li jgħid aktar tard fl-istess kapitlu 7,22 meta wieġeb liż-żewġ dixxipli ta' Ġwanni l-Battista bil-kliem: "Morru agħtu lil Ġwanni l-aħbar ta' dak li rajtu u smajtu; kif l-ghomja qegħdin jerġġu jaraw, iz-zopop jimxu,

il-lebbbruži jfiq, it-torox jisimghu, il-mejtin iquму, u kif il-bxara t-tajba qieghda tixxandar lill-fqar.”

Ir-rakkont ifakkarna wkoll fiċ-ċiklu tal-Profeta Elija, fl-1 Ktieb tas-Slaten 17,8-24, fl-istorja ta’ Elija li jmur għand waħda mara armla Siro-Feniċja fil-belt ta’ Sarefta ta’ Sidon (fil-Libanu tal-lum), u jitlobha kiswa ħobż u ftit ilma fi żmien ta’ għu kbir. Hi ma kellhiex hlief ftit dqiq f’garra u ftit żejt fil-kus li bihom kienet se tipprepara ftira għaliha u għall-iben waħdieni tagħha, mbagħad wara jmutu bil-għu. Elija jitlobha jkollha fiduċja f’Alla ta’ Israel, u hi tisma’ minnu u gġiblu l-ilma u l-ftira. Id-dqiq u ż-żejt baqgħu ma tbatlux u baqgħu jghixu Elija, l-armla u binha. Imma mbagħad dan it-tifel marad u miet. Quddiem din l-omm armla mnikkta u qalbha maqsuma, Elija jidhol fix-xena: “Agħtini lil ibnek.” U hađu minn hoġorha, u tellgħu fl-ghorfa fejn kien jgħammar hu, u meddu fuq il-mitraħ tiegħu. U sejjaħ lill-Mulej u qal: ‘Mulej, Alla tiegħi, fuq din l-armla wkoll, li qieghed magħha, ridt iġġib il-ħsara u toqtlilha lil binha?’ U mtedd tliet darbiet fuq it-tifel, u sejjaħ lill-Mulej u qal: ‘Mulej, Alla tiegħi, halli ruh it-tifel terġa’ lura fih!’ U l-Mulej sama’ lehen Elija, u ruh it-tifel reġgħet lura fih, u ha l-hajja. U Elija qabad it-tifel u nizzlu d-dar mill-ghorfa, u tah lil ommu; u Elija qalilha: ‘Ara, ibnek ha’” (1Slat 17,18-23).

Luqa jsejjaħ lil Ġesù bit-titlu ta’ Mulej, u hekk juri r-rabta li hemm bejn dan il-miraklu u l-qawwa divina li biha Ġesù hu sid il-hajja. L-atteggjament ta’ Ġesù hu dak ta’ ħniena li titwieled mill-qiegh nett tas-sentimenti umani. Quddiem l-omm armla li qalbha kienet maqsuma għat-telfa tal-uniku iben tagħha, Ġesù jieqaf u bi hlewwa kbira jistedinha ma tibkix. L-evangelista jgħid li Ġesù mess it-tebut, li x’aktarx ma kienx tebut magħluq kif nafuh aħna, imma biss mitraħ iebes li fuqu fl-orjent iġorru lill-mejtin għad-difna. Imma l-fatt li Ġesù jmiss il-katavru juri li Hu ma jibżax mill-projbizzjoni tal-Liġi li kienet tiddikjara ritwalment impur lil min imiss xi mejjet.

Il-kliem ta’ Ġesù: “Žagħżuġh, qieghed ngħidlek, qum!” jindika verb (bil-Grieg *egeirein*) li fis-sens originali jfisser tqajjem minn raqda profonda, jew li tqum minn mimdud għal wieqaf. Fil-Bibbja jintuża ta’ spiss biex jirreferi għall-qawmien tal-mejtin fl-aħħar jum, imma wkoll biex japplikah għall-mirakli tal-qawmien li jwettaq Ġesù. Il-verb jintuża wkoll hafna drabi fil-predikazzjoni apostolika tal-misteru paskwali (Atti 3,15; 4,10; 5,30; 10,40; 13,37; 1 Tess 1,10; 1 Kor 15,4.12-15).

Il-fatt li n-nies jaraw f’Ġesù profeta kbir li qam fosthom hu tifkira taż-żewġ profeti li, fit-Testment il-Qadim,

huma indikati bħala li wettqu mirakli tal-qawmien mill-mewt, jiġifieri Elija (1Slat 17,8-24) u Eliżew (2Slat 4,18-37; 13,20-21). Luqa jgħid li l-fama ta’ Ġesù tferrxet mal-Lhudija ma’ daww l-inħawi kollha. Għalkemm Najn tinsab fil-Galilija, u mhux fil-Lhudija, dak li Luqa jrid jgħid hu li l-fama ta’ Ġesù tferrxet mar-reġjun kollu li fih kienu jghixu l-Lhud, mela inkluża l-Galilija.

Din il-ħarsa hafifa lejn ir-rakkont ewangeliku u l-ambjentazzjoni tiegħu fil-kuntest tal-Iskrittura twassalna issa biex nitkellmu dwar ir-raħal ta’ Najn u dwar is-santwarju li jfakkar din il-grajja. Aħna ffortunati li l-isem antik baqa’ jeżisti sa żmienna, u għaldaqstant it-toponomastika biblika turina li dan hu proprju l-post li fih seħħ dan il-miraklu uniku li wettaq Ġesù, u li halla impressjoni hekk qawwija fin-nies sempliċi li rawh, li dawn bdew jitkexkxu bil-biża’. Minkejja dan kollu d-deskrizzjoni hi naturali u sempliċi għall-aħħar, u turi lil Ġesù li, bi hlewwa u delikatezza kbira, jqajjem žagħżuġ mill-mewt daqs li kieku kien qed iqajmu minn raqda profonda. Fl-istess hin naraw ukoll kif Ġesù kien idur il-Galilija u jmur saħansitra fl-irhula ċkejkni imxerrdin mal-kampanja, kif jixhed l-istess San Luqa 4,43-44 meta Ġesù jhalli Kafarnahum: “Iżda hu

qalilhom: ‘Jehtiegli nxandar l-Evangelju tas-Saltna ta’ Alla lill-ibliet l-oħra wkoll, għax għalhekk kont mibgħut.’ U kien jippriekda fis-sinagogi tal-Lhudija.”

Il-fonti antiki dwar ir-raħal ta’ Najn

L-istudjuż u arkeologu Frangiskan P. Bellarmino Bagatti OFM (miet fis-7 ta’ Ottubru 1990) jitellem dwar ir-raħal ta’ Najn (Naim) fl-istudju tiegħu *Antichi Villaggi Cristiani di Galilea*, Studium Biblicum Franciscanum, Jerusalem 1971 [Collectio Minor, 13], 261-272. Hu jsemmi bosta fonti antiki dwar ir-rakkont ewangeliku, li hawnhekk niġbruhom fil-qosor.

Is-Sinassarju Alessandrin jgħid li l-miraklu kien qanqal lil wiehed żagħżuġh jismu Onesimu biex imur wara Ġesù u jkun wiehed mit-72 dixxiplu li jsemmi Luqa 10,1. Luqa jsemmi l-bieb tal-belt, u dan forsi jindika li r-raħal kien imdawwar b’hitin. Imma l-ebda wiehed mill-pellegrini tal-qedem ma jgħid li Najn kienet raħal fortifikat. X’aktarx ir-riferiment għall-bieb tal-belt jindika l-post li fih it-triq tal-kampanja kienet tidhol fl-abitat.

Fl-*Onomasticon urbium et locorum Sacrae Scripturae* (qabel is-sena 324), l-istoriku tal-Knisja Ewsebjū ta’ Ċesarija, jikteb: “Naim hu

Dehra panoramika ta’ Najn

raħal li fih il-Mulej qajjem mill-mewt lill-iben l-armla, u sallum jinsab żewġ mili bogħod mill-muntanja Tabor fejn jidher fuq ix-xaqliba tan-nofsinhar qrib Endor” (Donato Baldi, *Enchiridion Locorum Sanctorum*, Franciscan Printing Press, Jerusalem 1935, numru marginali 530). Ir-raħal jissemma wkoll minn San Ġlormu lejn il-bidu tas-seklu 5.

L-ewwel wiehed li jikteb dwar Najn għax kien żar ir-raħal hu Pietru Diaconus fis-sena 1137, fl-era Kruċjata: “Fir-raħal ta’ Naim, fid-dar tal-armla li binha ġie mqajjem mill-mewt, illum hemm knisja. Il-qabar li fih riedu jidfnuh għadu jidher sal-lum” (Baldi, 531). Minn dak li jgħid dan il-kittieb jidher li n-nies tar-raħal kienu jqimu d-dar tal-armla u kienu bidluha fi knisja biex fiha jfakkru l-miraklu. Hemm diversi

tradizzjonijiet apokrifi li jgħidu saħansitra li l-armla kienet saret Kristjana flimkien mal-familja tagħha. Dan id-dettall jinsab fil-kitba apokrifka *Il-Mirakli ta’ Ġesù*, dokument etjopiku. Il-pellegrini tal-medjuevu kienu jaraw fiż-żagħżuġh li Ġesù qajmu mill-mewt lill-appostlu San Bartilmew, li t-tradizzjoni torbtu ma’ Natanjel minn Kana tal-Galilija (Ġw 1,45-51; 21,2). Il-knisja ta’ Najn tissemma minn Ewtikju, Patrijarka ta’ Lixandra (933-940).

Fl-era Kruċjata r-raħal ta’ Najn jissemma wkoll mill-pellegrini Johannes minn Würzburg (1165) u minn Burchard tal-Monte Sion (1283), li jgħid li r-raħal jinsab fuq il-ġenb tal-*Hermon minor*, jiġifieri Hermon iż-żgħir (Baldi, 533 u 535). Fl-1101, Tancredi, Prinċep tal-Galilija, kien irregala r-raħal ta’ Najn lill-abbazija Benedittina

tal-Muntanja Tabor. Fl-1153 ir-raħal kien sar proprjeta tal-Kavallieri Ospedalieri ta' San Ġwann, imma fl-1263, meta s-Sultan Baybars ħakem it-Tabor, anke Najn spiċċat f'idejn is-Saraċini.

Fl-1335 P. Giacomo da Verona, fil-*Liber peregrinationis*, jikteb: “Taht il-muntanja Hermon iż-żgħir, xi erba’ mili bogħod mill-muntanja Tabor, hemm ir-raħal ta’ *Naym*, li fih Kristu qajjem mill-mewt lill-iben tal-armla... hemm tinsab knisja mgarrfa fejn kien seħħ dan il-miraklu, għax issa f’dan ir-raħal jgħixu Saraċini mill-agħar li jagħmlu ħafna ħsara u nkwiet lill-insara” (Baldi,

537). Dan ifisser li, fis-seklu 14, ir-raħal ta’ Najn kien abitat minn Musulmani, kif għadu sal-lum.

Il-Frangiskan P. Niccolò da Poggibonsi, fil-*Libro d'Oltremare* (1345) jitkeb: “Wara li tlaqna mill-belt ta’ Sebaste [fis-Samarija], hemm ħafna tlajja mbaġħad wiehed jinżel fil-wita [Yizre’el]. Wara 10 mili ssib raħal miżeru, li fih jgħixu Saraċini mill-agħar f’dak il-pajjiż, li donnhom riedu jkluna ħajjin u talbuna nhallsu 10 drakmi kull ras. F’nofs in-nhar tlaqna u wasalna fir-raħal ta’ *Naim*. Fid-dahla ta’ Naim hemm knisja sabiħa, u hemm il-Mulej tagħna Ġesù Kristu

qajjem lill-iben tal-armla li kienu qed jiħduh għad-difna” (Baldi, 538).

P. Francesco Suriano, *Trattato di Terrasanta* (1485) jikteb: “Il-belt ta’ *Naym* fejn Kristu qajjem mill-mewt lill-uniku iben tal-armla. Din il-belt hi mibnija fuq il-ġenb ta’ muntanja, bħall-belt ta’ Assisi, u hi xi ħames mili bogħod mill-muntanja Tabor. Fiha ħafna nies u dik ix-xaqliba tal-ġholja hi mimlija siġar taż-żebbuġ. Fil-post li fih Kristu wettaq il-miraklu nbnet knisja biex tfakkar il-ġrajja” (Baldi, 539).

Fl-aħħarnett P. Bonifacio di Ragusa [Dubrovnik], *Liber de perenni cultu*

Il-Knisja ta’ Najn

Terrae Sanctae (1552-1564) jikteb: “Il-belt ta’ Naim tinsab f’riglejn il-muntanja Hermon, u llum fiha biss xi tmien jew għaxar djar ċkejkni. Hi l-post li fih Kristu qajjem mill-mewt lill-iben tal-armla. Hemmhekk kienet inbniet knisja, imma llum tidher imġarrfa minhabba l-qedem tagħha” (Baldi, 540).

Is-Santwarju ta’ Najn

Il-knisja antika, li kienet imġarrfa, giet għal xi żmien mibdula f’moskea u kellha wkoll *mihrab* (niċċa li thares lejn il-Kaaba fil-Mekka). Interessanti li l-arkeologi tas-*Survey of Western Palestine* (1872-1877) jiktbu li r-raħħala kienu jsejġu l-moskea bl-isem *Mukân Sidna* (Waqfet il-Mulej), mela kienu jfakkru l-grajja tal-Evangeliu.

Fl-1878 il-Frangiskani tal-Kustodja tal-Art Imqaddsa akkwistaw dawn il-fdalijiet. Minn deskrizzjoni li jagħtu naqraw li: “Mill-kappella antika ma fadal xejn għajr erba’ biċċiet mill-ħajt għoljin xi metru, u parti oħra fuq ix-xaqliba tal-lvant, imżejna b’kolonna ta’ irham abjad. Il-Patrijiet Frangiskani hadu ħsieb biex jibnu kappella sabiha fejn kien hemm dik antika.” Il-Frangiskani li interessaw ruħhom biex jibnu dan is-Santwarju kienu P. Filippo da Montaltoveglio, Gwardjan ta’ Nazaret, Fra

Giuseppe Baldi, prokuratur tal-Art Imqaddsa fil-Galilija, u Pacifico Saleh, li kien dragoman tal-Kustodja u ħa ħsieb jagħmel trattattivi mar-raħħala billi kien Gharbi, halli l-patrijiet ikunu jistgħu jakkwistaw il-fdalijiet Kristjani ta’ Najn. Il-kap tar-raħal, għalkemm Musulman, ikkopera mal-Frangiskani u hallihom jaqtgħu l-gebel minn barriera fil-qrib u jagħmlu użu mill-ilma tan-nixxiegha tar-raħal.

Il-kappella kellha tinbena malajr kemm jista’ jkun, u mhijiex ċertament opra ta’ arkitettura, minhabba l-fatt li l-patrijiet sabu kemm l-ostaklu biex jibnuha. Hi tbierket fil-31 ta’ Marzu 1881 meta saret il-pellegrinazzjoni ta’ darba fis-sena li l-Kristjani tal-Galilija jagħmlu fir-raħal ta’ Najn biex ifakkru l-miraklu ta’ Ġesù.

Is-Santwarju sal-lum għandu l-forma ta’ kappella sempliċi ta’ forma rettangolari, u li fiha abside fuq il-lvant. Hi twila 16-il metru u wiesgħa 10.7 metri. Inbniet b’gebel mingur u għandha saqaf troll minn ġewwa u minn barra miksija bit-tegole ħomor li jagħtu l-karatteristika tal-kappella bħala l-unika binja ta’ dan it-tip fir-raħal. Il-pjanti tal-knisja saru s-sena ta’ qabel bl-inizjattiva ta’ Fra Giuseppe Baldi, u llum jinsabu mharsin fl-arkivju kustodjali. Quddiem l-abside hemm altar li fuqu għandu ċiborju.

Fil-knisja ma hemm l-ebda tiżjin ħlief żewġ kwadri li jirrappreżentaw it-tnejn li huma l-grajja tal-miraklu. Kwadru hu mdendel bħala titular fuq l-altar fl-abside, u kwadru iehor kien jinsab imdendel fuq il-bieb tal-kappella, imma llum iddendel mal-ħajt tal-ġenb. Il-kwadru titulari, li sar lejn tmien is-seklu 19, u li hu kbir 3.5 metri b’2 metri, jirrappreżenta lil Ġesù bil-wieqaf fin-nofs b’idu x-xellugija merfugħa lejn is-sema u b’idu l-leminija li tmiss il-katalett li fuqu hemm iż-żagħżuġ li jqajmu mill-mewt, jipprova jgħatti wiċċu mill-qawwa tad-dawl tax-xemx li għoddha kienet tagħmih wara li kien fid-dlam tal-mewt, bin-nies mistagħġbin iħarsu lejn ix-xena, fosthom l-appostli u l-armla.

Il-kwadru li kien hemm fuq il-bieb ukoll tpitter lejn tmien is-seklu 19. Hu 2 metri b’1.25 metri, u juri x-xena b’mod ċar u dettaljat. Fuq l-isfond il-pittur pinga l-bieb tar-raħal ta’ Najn li warajh hemm xi djar u sigar tal-palm. Juri lil Ġesù li b’idu x-xellugija jqajjem liż-żagħżuġ mill-mewt, filwaqt li raġel inehhi l-liżar abjad li fih kien imkeffen fuq il-katalett. L-omm tidher għarkobbtejha maġenb binha, miblugħa bil-ghageb u b’id x-xellugija tesprimi l-ferħ tagħha għal dik id-dehra tal-miraklu. Iż-żagħżuġ jidher mimli ħajja

u lest biex jaqbeż fuq riglejh minn fuq il-katalett. Madwar hemm l-appostli u n-nies mibluġhin b'dak li kienu qegħdin jaraw b'għajnejhom.

Iċ-ċimiteru, in-nixxieġha u l-moskea

Jissemma ċimiteru antik li l-fdalijiet tiegħu jinsabu lejn it-tramuntana tal-knisja attwali. Iċ-ċimiteru tar-raħal tal-lum jinsab fuq ix-xaqliba tal-lvant, barra mill-abitat. Xi awturi jikkellmu minn oqbra li huma mħaffrin f'riglejn l-gholja ta' Givat HaMore, fuq ix-xaqlib tal-punent tar-raħal. Dawn huma oqbra mħaffrin fil-blat, imma llum huma għal kollox abbandunati. Instabu xi sarkofagi, u wiehed minnhom jinsab maġenb il-knisja. Jista' jkun li ċ-ċimiteru tar-raħal ta' żmien Ġesù kien jinsab lejn dawn l-inħawi, għax il-Lhud kienu jidfnu barra mill-abitat. Għaldaqstant il-knisja nbriet fil-post li fih il-funeral kien hierēg mir-raħal biex imur lejn il-post tad-dfin. Fl-antik kien għad hemm diversi sarkofagi mxerrdin mar-raħal, li r-raħhala kienu jużawhom biex fihom jixhtu l-ilma biex jixorbu minnhom il-bhejjem.

In-nixxieġha antika tar-raħal ukoll ma għadhiex teżisti. Fl-antik kienu jmorru fiha n-nisa tar-raħal biex jimlew l-ilma, bil-ġarar fuq rashom.

Il-fdalijiet tan-nixxieġha jinsabu taħt l-gholja, fid-direzzjoni tal-majjistral tal-knisja. Għadu jnixxi ftit ilma fil-qiegħ.

Il-moskea l-antika li kienet imġarrfa, imma li llum hi mibnija mill-ġdid u bil-minarett tagħha tiddomina fuq ir-raħal u hi magħrufa bħala Omar Mosque. Tinsab xi 30 metru bogħod mill-knisja. Din il-moskea kienet teżisti fis-sekli 14-15 kif jiktbu l-pellegrini ta' dak iż-żmien. Bagatti jgħid li l-binja originali ma kinitx dik ta' knisja li mbagħad inbidlet f'moskea, kif wiehed donnu jifhem mir-rakkonti tal-pellegrini tal-qedem, imma pjuttost moskea li inbniet ġdida, u li mbagħad, fi żminijiet aktar reċenti, kienet abbandunata u mġarrfa, sakemm reġgħet nbriet kif narawha llum.

It-tifkira tal-miraklu ta' Najn

Il-Kustodja tal-Art Imqaddsa tiehu hsieb biex it-tifikiriet evanġeliċi fid-diversi Santwarji jibqgħu jiġu mfakkra u ċcelebrati mill-Insara lokali tal-Galilija, l-aktar mill-parroċċa ta' Nazaret, permezz ta' *peregrinationes*, jew pellegrinaġġi annwali. Illum is-Santwarju ta' Najm mhux miftuħ kuljum, minhabba l-fatt li r-raħal hu kollok kemm hu Musulman u pellegrini ftit li xejn jaslu

hemmhekk, anke jekk it-triq illum hi komda u tista' tidhol anke l-kowċ turistika. Iċ-ċwieviet tal-kappella antikament kienu f'idejn familja Musulmana lokali, li kienet tiftaħ u tagħlaq il-knisja għall-pellegrini fuq offerta nominali. Illum il-ġurnata, wara li l-Kustodja għamlet restawri intensivi fil-knisja u fil-proprjetà tagħha madwar is-Santwarju fis-sena 2013, il-post ġie reċintat u ċ-ċwieviet jinżammu mill-fraternità Frangiskana tal-Muntanja Tabor, li tislifhom lill-gruppi li jkun jixtiequ jżuru dan is-Santwarju. Għal xi żmien kien hemm ukoll patri addett biex joqgħod Najn matul il-ġurnata, imma li hu membru tal-fraternità tat-Tabor. Hemm ukoll proġett li hemmhekk tidda tghix komunità reliġjuża b'mod permanenti biex tiehu hsieb is-Santwarju u hemm binja żgħira li tista' sservi bħala residenza u kunvent, u tipprovdi servizz lill-pellegrini, imma sa issa dan ma kienx possibbli għal bosta raġunijiet, fosthom il-fatt li r-raħal hu kollok Musulman u maqtuġh kemmxejn miċ-ċentri abitati.

Ir-raħal ta' Najn għamel żmien li kien kollok Kristjan, imma dan kien fl-era Kruċjata. Sas-seklu 19 kien għad hemm fir-raħal nukleu żgħir ta' Kristjani Ortodossi, imma ma kellhomx knisja. Għal bosta snin il-Kustodja tal-Art

Imqaddsa kienet taghmel
żewġ *peregrinationes* lejn
is-Santwarju ta' Najn, waħda
nhar il-Ħamis wara r-4
Ħadd tar-Randan, u fil-15-
il Ħadd wara Pentekoste.
F'dawn il-ġranet, fil-liturġija
pre-konċiljari, kien jinqara

r-rakkont tal-miraklu ta'
Najn. Fil-liturġija post-
konċiljari dan ir-rakkont qed
naqrawh fl-10 Ħadd matul
is-sena (ċiklu Ċ) u t-Tlieta
tal-24 Ġimgħa matul is-sena.
Sal-1904 kien hemm xi 10
abitanti Kristjani fir-raħal.

Illum ir-raħal hu kollu
kemm hu Musulman u
qiegħed jiżviluppa mhux
hażin, l-aktar minhabba
ż-żona industrijali li hemm
qrib tiegħu. Għandu
popolazzjoni li waslet għal
madwar elfejn abitant.

Najn jinsab ukoll qrib żewġ siti oħrajn bibliċi. Is-sit ta' Sunem, illum ir-raħal Gharbi ta' Sulam, jimmarka l-post li fih kienet tgħix Abisag is-Sunammita, it-tfajla li kienet taqdi lil David meta kien anzjan u marid (1Slaten 1,1-4). Dan kien ukoll il-post li fih il-profeta Eliżew kien qajjem tifel mill-mewt (2Slaten 4,8-37), fatt li għandu rabta kbira mal-miraklu li wettaq Ġesù f'Najn. Ir-raħal ta' Endor, li antikament kien raħal Gharbi jismu Ain Dur, u nqered waqt il-gwerra tal-Indipendenza Israelljana fl-1948, illum hu kollu kemm hu Lhudi, u jimmarka l-post li fih seħhet il-ġrajja ta' meta r-re Sawl mar għand is-saħħara biex din tqajjimlu mill-mewt lill-profeta Samwel (1Samwel 28,3-25), proprju fil-lejl qabel ma Sawl u ibnu Ġonatan sfaw maqtula fuq il-Gholjiet ta' Gilboa.

Mill-gholi tal-muntanja Tabor wiehed jilmah dehra panoramika tal-wita ta' Esdrelon bl-gholja ta' Givat HaMore u taħtha r-raħal ta' Najn. Hi dehra li tfakkarna kif il-Mulej Ġesù ried jinżel mill-gholi tal-glorja tiegħu fit-Trasfigurazzjoni fuq it-Tabor biex ikun mal-bnedmin fil-mumentu tat-tbatija u quddiem in-niket tal-mewt. L-umanità u l-hlewwa mimlija mħabba ta' Ġesù li reġa' sejjah għall-ħajja t-tfajjel żagħżuġ ta' Najn u mela bil-faraġ lil ommu armla mnikkta u qalbha maqsuma hu r-ritratt tal-umanità li terġa' ssib il-ħajja vera bil-kuntatt fiżiku ta' Ġesù li jmil fuq il-mewt kiefra biex jibdilha fit-tama ta' ħajja li qatt ma tintemm.

Riferenzi

- Bellarmino Bagatti OFM, *Antichi villaggi cristiani di Galilea*, Franciscan Printing Press, Jerusalem 1971, 261-272.
- Donato Baldi OFM, *Enchiridion Locorum Sanctorum*, Franciscan Printing Press, Jerusalem 1935, nn. 530-541, 428-431.
- Heinrich Fürst – Gregor Geiger OFM, *Terra Santa. La Guida della Custodia di Terra Santa*, Traduzione dal Tedesco di Diario Rivarossa, Edizioni Terra Santa, Milano 2017, 214.
- Denys Pringle, *The Churches of the Crusader Kingdom of Jerusalem. A Corpus*. Vol. II: L-Z (excluding Tyre), Cambridge University Press 1998. Digitally printed version 2009, No. 168, 115-116.

L-APOKALISSI (6)

Fr Charles Buttigieg

“Li Hu, u li Kien, u li ghad irid Jigi” (Apokalissi 4:8)

Is-Simboliżmu Bibliku tal-Apokalissi

Il-Bniedem

Fl-Apokalissi hemm is-simboliżmu antropoloġiku jew antropomorfik, jgħidli dwar il-bniedem. Naraw li l-bniedem hu ruħ ('psuche' li nsibuha 7 darbiet); hu persuna korporja ('soma' f'18:13) u li għandu d-demem ('haima') li jagħti l-ħajja tiegħu. Naraw ukoll is-simboliżmu marbut mal-ilbies (il-libsa 'teila' f'1:13): "Imbierek minn jishar, u jħares ilbiesu, biex ma jimxix għarwien u juri l-għera tiegħu" (16:5); u l-pożizzjoni li jieħu dak ikun bħal bil-wieqfa ('istemi') jew bil-qiegħda, fuq kollox il-partijiet tal-ġisem tal-bniedem bħal: ras, wiċċ, id, xagħar, vuċi, u snien. Insemmu ukoll hawnhekk l-ilbies tal-bniedem, il-mantar ('himation'), il-mantar imċappas bid-demem f'19:16 u l-libsa bajda f'6:11 ('stole', 5 darbiet, anke f'Mikeja 16:5 insibu 'stole leukē'). Naraw l-ilbies tal-ixkejjer f'11:3: "Imma liż-żewġ xhieda tiegħi nagħtihom li, bl-ilbies tax-xkejjer fuqhom, iħabbu għal elf, mitejn u sittin jum."

Hemm il-mara ('gune') f'12:1-17, il-mara żienja (17:3-21) u l-għarusa tal-ħaruf (21:9). Imsemmija hawnhekk il-Mara b'rabta mal-Madonna u mal-Knisja (ara 18,23 u 22:17).

Hemm il-belt ('polis') li hija msemmija 27 darba b'rabta ma' Ġerusalem (21:14). It-tempju 'naos' (il-qalba tat-tempju) jissemma 16-il darba, qatt ma nsibu 'hieron' tas-sinottiċi, altar 8 darbiet, ċensier darbtejn u incens 4 darbiet. Rigward dan Charpentier fl-1982 jikteb: "the Book of Revelation, the Apocalypse, is a book of fire and blood in the image of our world."

In-Numri

Hemm ukoll is-simboliżmu aritmetiku ('arithmos' mill-verb 'arithmeo' li tghodd) dwar in-numri. Diġà qabel is-sena 450 A.D., Eucherius ta' Lyon fil-'Formulae' jikteb dwar it-tifsira spiritwali dwar in-numri fil-bibbja. Fil-bibbja u fuq kollox fl-Apokalissi niltaqgħu ma' ħafna simboli b'rabta man-numri. Insibu ukoll fil-ktieb l-istil tal-kriptogrammi fejn flok l-isem insibu numri. Il-kelma 'numru' bil-grieg 'arithmos' insibuha f'5:11; 7:4; 7:9; 9:16; 13:17; 13:18; 15:2; u 20:7-8: "U meta jintemmu l-elf sena, ix-Xitan jinhall mill-habs tiegħu, u joħroġ iqarraq bil-ġnus li jinsabu fl-erba' rkejjen tal-art, jgħidli Gog u Magog, u jgħorhom għall-gwerra f'kotra kbira daqs ir-ramel tal-baħar." Per eżempju n-numru li tant qajjem kurżità fl-Apokalissi huwa n-numru 666 f'13:8: ('hexakosioi hexekonta hex')

irreferut minn ħafna għal Neruni (eżattament kien jismu 'Lucius Domitius Ahenobarbus'), għaliex il-'gematria' (mill-grieg 'geometria' u bdiet fl-Assirja minn Re Sargon II), tagħti eżattament dan it-total (Nrwn Qsr – Ċesari Neruni – nun = 50, resh = 200, waw = 6, nun = 50, qof = 100, samekh = 60 u resh = 200). Dan huwa n-numru marbut mal-Antikrist. Fl-Apokalissi n-numri b'kollox jissemmew 283 darba f'total ta' 405 versi tal-ktieb, frekwenza ta' 1.3 numri f'żewġ versi u 12.5 numri f'kull kapitlu tal-ktieb. Għalhekk se nagħtu ħarsa ħafifa lejn diversi numri sinifikanti fil-bibbja u fuq kollox fl-Apokalissi.

In-numru wieħed ('eis', 'mia', 'hen') juri unità u marbut mat-twemmin ta' Alla wieħed (ara Dewt 6:4). It-terminu l-'ewwel' ('protos') insibuh f'1:5: l-'ewwel wild' ('prototokos') u f'2:4. In-numru tnejn (bil-Grieg 'duo', bl-ebrajk u feniċju 'xanim' fejn l-għerq tal-kelma jfisser 'tilwi', bl-aramajku sirjak 'tanin', bl-assirjak 'xina', bl-etjopiku 'keleē', barbaru 'senet' u bl-għarbi 'tani'), huwa s-simbolu tax-xhieda (ara Dewt 17:6 u Matthew 26:60). Fil-Bibbja nsibu ż-żewġtid-dwal tal-ħolqien fil-Ġenesi 1:6; iż-żewġitwavel tal-kmandamenti f'Eżodu 31:18, iż-żewġt angli ta' Sodoma (Ġenesi 19:1), iż-żewġ kerubini mal-arka

tal-patt f'Ezodu 25:22, iż-
żewġ spiji ta' Kadex (Numri
14:6), iż-żewġ spiji ta' Ġeriko
(Ġoswe' 2:1), u Ġesu' baġhat
id-dixxipli tnejn tnejn kif
insibu f'Luqa 10:1, iż-żewġ
angli fil-qabar ta' Kristu
f'Luqa 24:4, u ż-żewġt angli
waqt it-tluġ tal-Mulej
fis-sema f'Atti 1:10. Fl-
Apokalissi għandna ż-żewġ
xhieda f'10:11 u 11:3-6;
iż-żewġ sigar taż-żebbuġ, u
ż-żewġ kandelabri f'11:3.

In-numru tlieta ('treis')
jissemma 31 darba fl-
Apokalissi, (per eżempju,
ara Apok 4:8 u 8:13). In-
numru 3 huwa n-numru
perfett, tal-perfezzjoni ta'
Alla (It-Trinità), perfezzjoni
spiritwali, juri r-realtà ta'
Alla, fit-tielet jum dehret
l-art fil-ħolqien, tliet subien
kellu Noe': Ħam, Sem u
Ġafet (ara Ġenesi 6:10),
it-tliet irġiel iħabbru wild lil
Abraħam, is-sagrifiċċju ta'
Iżakk fuq il-Morija kien se
jseħh fit-tielet jum, it-tlett
ijiem tal-qsim tal-Ġordan
f'Ġożwe' 11:1, kien hemm
tliet taqsimiet fit-tinda tal-
laqgħa u fit-tempju, Ġona
dam tlett ijiem u tliet iljieli
fiż-żaqq tal-ħuta, u hemm
tliet festi principali tal-lhud
tal-pellgrinaġġi kif naraw
f'Ezodu 24:14-17. L-imħallef
Gidejon rebah permezz
ta' tliet gruppi ta' suldati
(Imħallfin 7:22). Ester damet
tliet ijiem taħseb u tistenna
sabiex iltaqgħet mas-sultan
(Ester 4:16).

Tlett snin dam il-ministeru
ta' Ġesu', u Ġesu' qam

Il-Monasteru Grieg Ortodoss ta' San Ġwann fuq Patmos

fit-tielet jum (ara Matt
17:22-23; Mk 9:31; Lq 9:22 u
24:46). Hawnhekk naraw fil-
bibbja, is-simboliżmu qawwi
marbut mat-tielet jum (ara
Matthew 12:40). Fl-Antik
Testment naraw lil Alla
tliet darbiet 'Qaddis' u dan
narawh ukoll fl-Apokalissi
4:8 ('Trisagħion': agios,
agios, agios). Dan hu t-test
l-iktar antik liturġiku fil-
knisja – Sanctus: "U kienu
jgħajtu u jwieġbu lil xulxin:
Qaddis, qaddis, qaddis hu
l-Mulej ta' l-eżerċti. L-art
kollha mimlija bil-glorja
tiegħu" (Isaija 6:3). Fl-
Apokalissi jissemmev
it-tlett angli f'8:13; u t-tliet
pjagi f'9:18. F'8:7 naraw
'terz' ('tritos') tad-dinja tigi
maħruqa mill-ewwel angli
u l-istess terz tas-sigar u tal-
ħaxix aħdar ġew maħruqa.
F'8:9 naraw li terz tal-baħar
sar demm, u terz tal-kreaturi
tal-baħar mietu u l-istess
terz tal-vapuri ġew meqruda.
F'8:10 naraw it-tielet angli
jdoqq it-tromba tiegħu u
kewkba kbira waqgħet mis-

sema fuq terz tax-xmajjar
tad-dinja. F'8:11 terz tal-
baħar tħassar minħabba
l-kewkba li waqgħet. F'8:12
naraw terz mid-dawl
jinqered u jkun hemm it-
tielet jum bla dawl; u f'9:18
it-tliet pjagi joqtlu terz tal-
popolazzjoni tal-bnedmin.
In-numru tlieta u nofs
(('treis kai hemisis') f'11:9,
juri parzjalità. Jissemmev it-
tliet snin u nofs jew 42 xahar
jew 1260 jum. Dan huwa
n-numru kif taġixxi l-Bhima.
Alla jerga' jagħti n-nifs lill-
benedmin wara tlett ijiem u
nofs kif naraw f'11:11 (ara
ukoll Eżekjel 37:1-10).

In-numru 4 ('tessares')
jissemma 29 darba fl-
Apokalissi; fejn għandna
l-erba' attributi tal-Ħaruf
f'5:13 u l-erba' angli f'14:6-
17. In-numru 4 juri totalità
materjali, perfezzjoni
materjali u universalità
kożmika (id-dinja, l-arja,
in-nar u l-ilma), l-erbat
irjieħ minn kull naħa tad-
dinja (Mt 24:31), fil-ġnien
tal-Eden kien hemm erba'

xmajjar: Pison (tista' tkun l-Indus), Ghicon (Geon – Nil), Tigri (Hiddekel) u Ewfrate (ara Ġenesi 2:10-14) u kien hemm erba' tazzi 'poterion' fl-ikla tal-Ghid. Id-dinja għandha erba' staġuni, il-ktieb ta' Danjel isemmi erba' saltniet u fil-parabbola taż-żerriegħa nsibu erba' tipi ta' ħamrija (Matthew kapitlu 13). L-isem tal-ewwel bniedem Adam huwa magħmul minn erba' ittri. L-Isem ta' Alla hemm 4 ittri 'YHWH'. Fl-Apokalissi naraw l-erba' żwiemel u kavallieri fil-kapitlu 6: l-aħmar f'6:4; l-aħdar f'6:8; l-abjad f'6:2 u l-iswed f'6:5. F'6:8 naraw il-qawwa taż-żiemel aħdar safrani sabiex jaħkem fuq kwart ('tetartos') tad-dinja. F'4:6 jissemmew l-erba' kreaturi li jaraw minn quddiem u minn wara. Għandna l-erba' punti kardinali tal-kreazzjoni kompluta (4:8-11). F'7:1 jissemmew l-erba' angli, l-erba' naħat tad-dinja u l-erbat irjieħ tad-dinja. F'9:13 jissemmew l-erbat'iqrun tal-altar tad-deheb quddiem Alla. F'21:19-21 naraw ir-raba' ('tetartos') tip ta' ġawhar li jzejjen il-ħitan tal-belt, dak tal-iżmerald: "Il-ħajt tal-Belt għandu pedamenti mogħnija b'kull xorta ta' ħaġar prezzjuż: l-ewwel pedament ġaspru, it-tieni żaffir, it-tielet kalċedonju, ir-raba' żmerald, il-ħames sardonici, is-sitta kornalina, is-seba' krisolitu, it-tmienja berill, id-disa' topazju, l-ghaxar

krisopazju, il-ħdax ġjaċint, u t-tnax ametist. U t-tnax-il bieb huma tnax-il ġawhra, kull bieb magħmul minn ġawhra waħda. Il-pjazza tal-belt hi tad-deheb fin, tleqq qisha ħġieġa."

In-numru ħamsa ('pente') hu marbut l-ewwelnett mal-kotba tal-Pentatewku, il-kotba li jiffurmaw is-salmi, il-ħames ċaġħqiet ta' David li bihom qatel lill-ġgant Gulija tal-Filistej (ara 1 Samwel 17:38-51), il-ħames ħobżiet fit-tkattir tal-hobż minn Ġesu' u l-ħames pjagi ta' Kristu. In-numru huwa marbut ma' Alla (1) u mad-dinja (4) u mal-5 iswaba' li għandu f'kull id il-bniedem u għalhekk marbut mal-grazzja. Ħames huma l-kelmiet tal-intelligenza f'San Pawl (1 Korintin 14:19). Ħamsa huma n-nisa msemija f'San Matthew fl-arblu tar-razza ta' Ġesu' li huma Tamar, Raħab, Rut, Betsabeja u l-Madonna. Fl-Apokalissi 9:5 jissemmew il-ħames xhur tat-tortura mill-ġurati (akrides). Il-ħames ('pemptos') jissemma fl-Apokalissi 6:9; 9:1; 16:10 u 21:20. Il-Missier ('Pater') insibuh ħames darbiet fl-Apokalissi f'1:6; 2:28; 3:5; 3:21 u 4:1.

In-numru 6 ('heks') juri li jrid jilħaq il-perfezzjoni tiegħu fin-numru 7 kif naraw fl-istorja tal-holqien u għalhekk huwa numru mhux perfett, per eżempju is-sitt ġarar tal-ilma fit-tieġ ta' Kana, u s-sitt siegħa

li jilħqu l-perfezzjoni tagħhom fi Kristu. Il-ligi ta' Mosè miġbura fil-ħames kotba tal-Pentatewku u l-profeti għandhom bżonn il-perfezzjoni fi Kristu. L-istilla ta' David jew bil-Lhudi 'Maghen David' hija 'hesagramma' u għandha sitt ponot. Huwa numru marbut mal-holqien tal-bniedem li seħħ fis-sitt jum kif ukoll il-leviti kellhom sitt ibliet tagħhom (ara Numri 35:6). Fl-Apokalissi jissemmew is-sitt ġwienah tal-erba' kreaturi ħajjin f'4:8. Is-sitt wieħed ('hektos') jissemma f'6:12 is-sitt sigill, u 9:13, 9:14, 16:12, is-sitt angli: "U fetaħ is-sitt sigill. Jien ħarist, u sar terremot kbir; ix-xemx saret sewda faħma, il-qamar sar kollu qisu demm" (6:12).

Naraw in-numru 666 (DCLXVI) tal-isem tal-Bhima (13:18) jirreferi għal Neruni Ċesri (NRWN QSR, nun-resh-waw-nun. qof-samek-resh) marbut mas-simboliżmu tal-Bhima (li d-dijademi tagħha qegħdin fuq il-qrun u mhux fuq l-irjus) u l-Antikrist (bil-grieg: 'antichristos' jiġifieri kontra Kristu (Apok 13:4-18, ara wkoll Matthew 24:23-24; 1 Ġwanni 2:18 u 4:3). In-numru sitta huwa n-numru tal-apostasija u tal-ħażen u għalhekk in-numru 666 ('hexakosioi hexekonta hex') huwa l-ħażen ikkoncentrat u tal-imperfezzjoni assoluta. Dan in-numru nsibuh fl-A.T. fil-kwantità ta' talenti li kellu Salamun, 666 talent

u 600 xekel tad-deheb (ara 1 Rejjiet 10:14-23). San Irinew hawnhekk f'“Contra Haer” 5, 29-30 fis-sena 180 A.D., jipproponi l-ismijiet griegi ‘Euanthas’, ‘Lateinos’ (ghall-Imperatur) u ‘Teitan’ (Titan), liema ismijiet x'hin tghodd l-ittri tagħhom flimkien jagħmlu n-numru 666. Hu jghid li n-numru 616 ta' xi manuskritti ma kienx korrett għaliex huwa rabat in-numru 666 mad-dilluvju li ġara fis-600 sena ta' Noe' u l-figura ta' Nebukadnezar kienet għolja b'kejl ta' 60 u wiesa 6.

Andrija ta' Ċesarija li jghid li Papija (li jattesta l-kredibilità ta' l-Apokalissi), fil-kummentarju tiegħu dwar l-Apokalissi jipproponi wkoll dawn l-ismijiet li għandhom ukoll kull wiehied il-valur ta' 666: Lampetis; Teitan; Palaibaskanos; Benediktos, Kakos Odegos, Alethes; Blaberos u Amnos Adikos. Primasju iżid Antemus u Arnoume. Victorinus ta' Pettau iżid ukoll l-ismijiet ta' Antemos, Genserikos (Genseriros), u l-ittri bil-latin ‘DICLVX’ (D=500, I=1, C=100, L=50, V=5, X=10) għall-aṅġlu tad-dawl, ‘audens se dicere lucem’. L-Ispanjol Beatus jorbot in-numru mal-kelmiet: ‘damnatos’, ‘antichristus’ u ‘aichime’. Fil-gematria Lhudija (isopsephism, mil-latin) għandna ‘tehom qadmoniyyah’ għan-numru 666 li fisser ‘it-taħwid tal-

bidu u dan isostni Gunkel ukoll. Għandna wkoll ‘he latine basileia’, ‘is-saltna latina’ li għandha wkoll dan il-valur numeriku. Fuq kollox, in-numru huwa marbut mar-rebelljoni għal tliet darbiet (sitta, sitta u sitta) mal-ħolqien ta' Alla, mal-umanita' maħluqa fis-sitt jum li twarrab lil Alla (is-seba' jum, Jum il-Mulej, ‘kuriake hemera’, li huwa ukoll l-ewwel jum ‘jom rishon’). In-numru huwa marbut max-xitan, mal-apostasija, mal-Gulija tal-Antik Testament, mal-vanità ta' Salamun u ma' Nebuchadnezzar u mal-Bhima tal-Apokalissi li aktarx tirreferi wkoll għall-istatwa ġganteska li kien waqqaf Domizjanu ġewwa Efesu. J.B. Bossuet (1627-1704) jorbot dan in-numru mal-Imperatur Djoklezjanu (244-311) fejn ‘Diocles Augustus’ għandha l-valur ta' 666. Mela huwa marbut mal-imperaturi rumani: Neruni (54-68 A.D.); Titu (79-81); u Trajanu (98-117). Skont M. Gerbert (1720-1793) l-antikrist huwa: ‘vero singulare monstrum hominis ...diabolum incarnatum’.

In-numru sebgha (‘hepta’, bl-ebrajk ‘shebah’) insibuh 57 darba fl-Apokalissi, 88 darba fil-Ġdid Testament (għalhekk l-Apoklaissi għandu 64 fil-mija) u 600 darba fl-Iskrittura Mqaddsa kollha. Huwa magħmul min-numru 4 (tad-dinja) u min-numru 3 (tas-sema), huwa

numru perfett u komplut. Fil-fatt fil-LXX insibuh 377 darba u ‘hebdome’ jiġifieri ‘is-seba’ wiehied’ 134 darba. Fil-bibbja ebrajka ‘sebgha’ jinsab 398 darba u ‘sebi’ (is-seba’ wiehied) 98 darba. In-numru sebgha li juri totalità kif ukoll qawwa, fejn dan jissemma ħafna drabi għas-seba’ knejjes (‘hepta ekklesias’, 2:1-3:22), seba’ msiebaħ (4:5), seba’ sigilli (6:1-8:1), seba’ ittri, seba’ bwieqi tad-deheb (12:1-15:8), seba’ trombi (8:7-11:19) u seba’ kwiekeb f’1:16 u 2:1. Insibu seba’ spirti (‘hepta pneumata’) f’1:4; 3:1; 4:5 u 5:6. F’1:4 insibu s-seba’ knejjes u s-seba’ spirti; f’1:12 insibu s-seba’ kandelabri tad-deheb; f’5:6 sebat iqrin u seba’ għajnejn; f’8:2 is-seba’ angli; f’11:3 is-sebat elef persuna li jmutu fit-terremot (‘seismos’); f’12:3 is-sebat irjus; f’15:1 is-seba’ pjagi; f’17:9 is-seba’ muntanji. Is-seba’ wiehied (‘hebdomos’) jissemma f’8:1; 10:7; 11:15; 16:17 u 21:20.

Huwa n-numru tal-azzjoni ta' Kristu u ta' Alla u wkoll huwa n-numru tal-perfezzjoni. Fl-Apokalissi n-numru 777 jissemma f’19:16 għaliex huwa l-valur numeriku ‘tar-Re tar-Rejjiet’ ‘basileus basileos’. Fl-Apokalissi nsibu ukoll seba’ beatitudnijiet (bil-Grieg ‘makarios’ u bil-Lhudi ‘ashre’, ara Dewt 33:29 u 1 Rejjiet 10:8), li huma f’1:3; 14:13; 16:15; 19:9; 20:6; 22:7 u 22:14, bħal fl-evanġelju ta’

San Ġwann fejn għandna għal seba' darbiet 'ego eimi'. Insibu seba' ragħdiet f'10:3; seba' sinjali f'12:1,3; 13:13-14; 15:1; 16:14; u 19:20; seba' kuruni f'12:3 u sebat islaten f'17:9: "Hawn jeħtieġ moħħ li jkollu l-għerf! Is-sebat irjus huma s-seba' muntanji li fuqhom hi bilqieghda l-Mara. U huma wkoll is-sebat islaten."

Fl-Apokalissi nsibu fil-fatt erba' gruppi ta' sebgħa fl-Apokalissi li huma s-seba' ittri (2:1-3:22); is-seba' sigilli (6:1-8:1); is-seba' trombi (8:7-11:15) u s-seba' bwieqi (16:2-17). In-numru 7 huwa n-numru perfett li juri milja kif naraw f'Mattew 18:22, fejn naraw lil Ġesù

jeżorta lil Pietru sabiex jahfer dejjem, għal 77 darba (ara Ġenesi 4:24 'ebdomekontakis hepta'). Huwa n-numru tas-Sibt u tal-mistrieħ u huwa marbut mas-sena tal-ħelsien tal-iskjavi (ara Eżodu 21:2). Is-sena tal-ġublew kienet mibnija fuq ċikli ta' 7 u għalhekk 49 sena kif preskritt fil-Levitiku 25. Huwa wkoll in-numru tad-djakni li ntgħazlu fl-Atti tal-Appostli. Il-'menorah' tal-Lhud kien kandelabru (mil-latin: candeo – taħraq) li kellu seba' xemgħat. Kien hemm seba' snin ta' guħ u għaks fi żmien Ġuzeppi fl-Eġittu (Gen 41:53); is-seba' granet tal-ħobż azzmu (Eżodu 34:18); is-seba' snin ta' Ġakobb sabiex jizzewwieg lil Rakela minghand Laban

(Gen 29:20); is-seba' granet ta' festi tat-tieġ fl-istorja ta' Sansun (Imħ 14:12). Fil-gematria l-ewwel vers tal-bibbja għandu l-valur ta' 1393 li huwa magħmul minn 7 għal 199 darba. In-numru sebgħa huwa marbut mal-granet tal-kreazzjoni, mas-seba' pari tal-annimali li daħlu fil-Arka ta' Noe. L-isem 'Christos' u 'propheteia' insibuh 7 darbiet fl-Apokalissi. L-istess il-frazi 'kurie ho Theos ho pantokrator' insibuha 7 darbiet f'1:8; 4:8; 11:17; 15:3; 16:7; 19:6; u 21:22.

In-numru 8 huwa marbut mas-salvazzjoni u mal-eternita' u huwa numru marbut mal-Messija u mas-Salvatur. Huwa fuq kollox marbut mal-qawmien ta' Kristu li qam fit-tmien jum. Kienu tmienja persuni b'kollox li salvaw fid-dilluvju (ara 2 Pietru 2:5) u ċ-ċirkonċizzjoni tal-Lhud kienet isseħħ fit-tmien jum. L-isem 'Iesous' fil-gematria għandu l-valur ta' 888. Fl-Apokalissi ukoll għandna 8 viżjonijiet: 1:10-3:22 (tas-seba' knejjes); 4:1-8:1 (is-seba' sigilli); 8:2-11:8 (is-seba' trombi); 11:19-14:20 (il-qawwiet ħżiena); 15:1-16:7 (is-seba' pjagi); 16:18-18:24 (il-ġudizzju ta' Alla); 19:1-21:4 (il-ġudizzju finali); 21:5-22:5 (Ġersualemm il-Ġdida). It-tmien wiehed ('ogdoos') jissemma f'17:11 u 21:20.

In-numru disgħa huwa marbut mal-barka u nsibu

disa' doni tal-Ispirtu s-Santu f'Galatin 5:22-23. Fl-Apokalissi nsibu disa' perikopi li jsemmu l-għaxar angli li jgħajtu b'vuċi għolja ('phone megale', 21 darba): 5:2; 7:2; 8:13; 10:1-3; 14:6-7, 9, 15, 18 (ċentrali); 18:1; 19:17 u dan b'rabta mal-menorah bid-disa' friegħi li kien jintuża f'okkażżjonijiet speċjali tal-Festa tal-Hanukkah tad-dedikazzjoni tat-tempju. F'21:20 jissemma t-topaz bhala d-disa' wiehed ('enatos') minn gawhar.

In-numru għaxra ('deka') huwa magħmul minn numru tlieta u sebgħa jew erbgha (il-kreazzjoni) u sitta (il-bniedem). Huwa numru li juri wkoll perfezzjoni divina. In-numru 10 huwa n-numru tal-għaxar kmandamenti ta' Alla, u huwa numru perfett fl-ordni divin. Interessanti li Noe kien l-għaxar generazzjoni minn Adam. L-għexur jiġiferi wiehed minn kull għaxra kien jingħata lil Alla. Il-prezz tal-fidwa kien ta' 10 'gerahs' li kienu jiġu nofs xekel (ara Eżodu 30:12-16). Insibu l-għaxar pjagi tal-Eġittu. Fl-Eżodu 26: naraw ukoll in-numru ta' għaxar purtieri. Fil-vanġelu ta' San Mattew insibu għaxar paraboli tas-Saltina. Huwa n-numru tal-għaxar siegħa (4.00pm) meta Ġesù sejjah l-ewwel appostli tiegħu. Interessanti wkoll li l-ħaruf tal-Għid kien jintgħazel fl-10 tax-xahar ta' Nisan (ara Eżodu 12:3). Il-Yom Kippur taħbat ukoll

fl-ghaxar tas-seba' xahar. Insibu ukoll il-parabbola tal-ghaxar xebbiet (Mt 21:1-13) u l-ghaxar talenti. F'Danjel 7:24 naraw il-vizjoni tal-bestja b'ghaxart iqrn. Fil-kabbala Ebrajka jissemmew ghaxar emanazonijiet tal-infinita' ta' Alla msejha bhala 'sephiroth'. Santu Wistin jorbot dan in-numru mal-gherf: 'numerous denarius totum sapientiam significat'.

Fl-Apokalissi n-numru ghaxra jidher bhala n-numru tat-tribulazzjoni kif insibu f'2:10 (ara Danjel 1:12). F'12:3; 13:1; 17:3; 17:7; 17:12; 17:16 jissemma l-ghaxart iqrn. F'17:12 jissemmew l-ghaxar slaten. F'11:13 wiehed minn kull ghaxra ('dekatos') miet wara t-terremot qawwi fejn mietu 7000 ruh, ara ukoll 21:20. In-numru hdax huwa generalment negattiv u marbut mal-hazen. F'Apokalissi 21:20 insibu l-gjacint bhala l-hdax ('endekatos') fost il-hagar prezzjuż.

In-numru 12 ('dodeka') insibuh 187 darba fil-Bibbja fejn fl-Apokalissi nsibuh 22 darba u ghalhekk huwa n-numru tal-Apokalissi. Dan huwa numru perfett ukoll, u l-perfezzjoni governattiva. In-numru tnax huwa maghmul minn numru 3 (Alla) ghal numru 4 (id-dinja). Insibu n-numru marbut mal-patrijarki, it-tfal ta' Gakobb, it-tribujiet ta' Israel, marbut mal-poplu ta' Alla, mal-poplu ta' Israel,

Tumas Bathas, Dehra tal-Apokalissi (1596)

l-imhallfin, il-hagar prezzjuż tal-qassis il-kbir, u l-appostli u t-tnax il-bibien ('hoi pylones') ta' Gerasalemm il-gdida ('Ierousalem kainen'), Gerasalemm eskatologika, bil-kobor u dimensjonijiet perfetti u bhala rigal u don minn Alla – mis-sema, li ma ghandhiex bzonn iktar id-dawl tax-xemx sabiex tiddawwal u jispičaw l-annimali kollha hlief il-haruf (ara Isaija 60:19-20). Hawnhekk Beale jikteb: "God's glory is incomparable

in relation to any source of light of either the old or new creation"

Tnax huma l-kwiekeb tal-Madonna (ara Apok 12:1). Tnax ukoll kienu l-ispiji li baghat Mosè fejn kienu waslu sal-wied ta' Eskol u rritornaw lejn Kades fid-deżert ta' Paran. Tnax kienu l-ghejun tal-ilma fid-deżert ta' Elim kif naraw f'Numri 33:9. Tnax kienu is-soldati ta' David hdejn il-pixxina ta' Gabaon. Tnax huma l-profeti

ż-żgħar. Salamun kellu tnax-il iljun (1 Re 10:18). Insibu tnax il-legjun ta' angli f'Mt 26:53. In-numru 144,000 tal-Apokalissi huwa magħmul minn numru tnax. Ġesù kellu tnax-il sena meta deher fit-tempju. Anke għall-komunità ta' Qumran dan in-numru kien sinifikanti fejn il-kunsill tagħhom kien magħmul minn tnax-il raġel u fil-War Scroll jitkellem mit-tnax-il armata fost ulied id-dawl b'rabta mat-tnax-il tribù ta' Israel.

F'21:1 jissemmew il-kuruna tat-tnax il-kewkba; f'21:12 it-tnax il-bieb, it-tnax-il angli, it-tnax-il tribù ('phule', 13-il darba); f'21:14 jissemmew it-tnax-il-fundament ('hoi themelioi'), it-tnax-il isem tat-tnax-il appostlu tal-Ħaruf; f'21:21 it-tnax il-bieb u t-tnax-il-perla u f'22:2 it-tnax-il-frotta tas-sigra tal-ħajja li tipproduci l-frott kull xahar. Hemm marbut hawnhekk in-numru 12-il elf kif insibu f'7:5 u 7:6 ('dodeka chiliades'). F'21:20 jissemma n-numru tnax bhala t-tnax-il-wiehed (dodekatos).

In-numru 14 huwa magħmul minn sebgha għal tnejn u jagħmel parti mir-razza ta' Ġesù fejn insibu 42 generazzjoni (14 għal 3) minn Abrahāma sa San Ġużepp (ara Matthew 1:1-17). Fl-14 tal-ewwel xahar huwa l-Għid. Fl-14 tal-ewwel xahar Alla kien għamel il-patt ma' Abrahāma (Ġenesi 15:1-9). Bħalma

Alla heles lill-poplu Lhudi mill-jasar tal-Eġittu f'din il-ġurnata hekk ukoll Ġesù, il-Ħaruf il-Ġdid tal-Għid, il-ħaruf ta' Alla kif insibu fir-4 vangeli 'amnos tou Theou'. In-numru 14 huwa l-valur tal-isem 'David' fil-ġematria Lhudija (DVD = 4+6+4, fejn l-ittra dalet kienet tiswa 4 u l-vav kienet tiswa sitta. L-isem 'Iesous' insibuh 14-il darba fl-Apokalissi, Ġesù li jidher bhala xhud (ix-xhud fidil - 'ho martus ho pistos') għaliex huwa jixhed għall-Missier, u għalhekk 7 għal 2.

Fl-Apokalissi għandna n-numru 21 (magħmul minn 7 għal 3) fejn fl-Apokalissi nsibu 21 pjaga li fl-aħħar iwasslu għall-perfezzjoni (l-ewwel 5 sigilli fejn il-pjagi jeqirdu kwart tad-dinja, is-6 tromba fejn il-pjagi jeqirdu terz tad-dinja, mbagħad għandna s-6 bieqja u s-6 sigill fejn il-pjagi jaffettwaw id-dinja kollha, is-7 sigill u s-7 tromba tintroduci s-seba' pjagi li jaffettwaw id-dinja kollha). In-numru 24 ('eikosi tessares') ifisser l-Antik u l-Ġdid Testment. Hemm l-24 tron u xih f'4:4. L-24 xih jissemmew ukoll f'4:10; 5:8; 11:6 u 19:4: "U l-erbgha u ghoxrin Xih u l-erba' Hlejjag Ħajjin inxtehtu jagħtu qima lil Alla li qieghed fuq it-tron, u qalu: "Ammen! Hallelujah!"

In-numru 30 juri perfezzjoni magħmul minn għaxra għal tlieta, fil-fatt Ġesù beda l-ministeru tiegħu ta'

tletin sena (ara Luqa 3:23) bħalma kellu David meta sar re (2 Samwel 5:4). Ġesù gie mibjugħ minn Ġuda għal tletin biċċa tal-fidda (ara Matthew 27:6-10). Israel baqgħu jibku għall-mewt ta' Mosè u Aron tletin ġurnata. Fil-ġematria l-isem divin ta' YHWH għandu l-valur ta' 42 ('tesseracto kai duo'), daqs kemm hemm generazzjonijiet minn Abrahāma sa Kristu. Fl-Apokalissi jissemmew l-42 xahar f'11:2 u 13:5. In-numru ħamsin huwa marbut mal-ġublew bibliku 'shenat hajjobel' kif deskritt f'Levitiku 25:8-12, u mal-festa tal-Għid il-Ħamsin (Lev 23:15-16 u Atti 2). In-numru ħamsin huwa n-numru magħmul minn sebgha għal sebgha u wiehed (ara Levitiku kap 25). Insibuh 154 darba fil-bibbja u juri fidwa u twelid ġdid.

In-numru 70 huwa magħmul minn sebgha għal għaxra (numri perfetti), huwa numru ta' żmien shiħ, mitmum (ara Lev 25:10). Qabel it-Torri ta' Babel kien hemm sebghin nazzjon, sebghin persuna marru fl-Eġittu fi żmien Ġakobb (ara Ġenesi 46:26-27), Mose' hatar 70 anzjan f'Numri 11:16, u nsibu s-70 anzjan tal-poplu u tas-Sanhedrin. Insibu ukoll is-sebghin sena tal-eżilju (ara Ġeremija 25:11) u s-70 dixxiplu ta' Ġesù (ara Luqa 10:1). In-numru 72 fil-bibbja jindika l-popli pagani.

Ghandna d-99 nagħġa li halla r-ragħaj biex isib in-nagħġa l-mitlufa. Il-valur numeriku tal-kelma 'Amen' huwa 99 ukoll. In-numru 'mija' li juri wkoll totalità, insibuh f'Ġenesi 26:2; Levitiku 26:8; 2 Samwel 24:3 u Matthew 19:29. Huwa riferiment għal Alla l-Missier. In-numru 'elf' ('chilioi') insibuh 27 darba fl-Apokalissi (ara Apok 20:2-7). Huwa n-numru ta' Alla u juri milja f'Alla. In-numru elf (bl-ebrajk: eleph) juri folla kbira u għadd mingħajr limiti bħalma hi l-ħniena ta' Alla: "li hu ħanin għal elf nisel" (Eżodu 20:6) u għalih qishom jum wieħed (Salm 90:4). Salamun kellu elf mara! (1 Slaten 11:3) u l-elf sena tas-saltna (Apok 20:7). F'11:3 jissemmev 1260 ('chilias diakosias ekzekonta') ġranet. F'14:20 insibu t-tul ta' 1600 ('chilion eksakosion') stadia. In-numru 10 elef ('muriades') insibuh f'5:11. Apokalissi 9:16 jitkellem minn armata ta' 20 elf ('dismuriades') għal għaxar t'elef darba.

F'Apokalissi 7:4; 14:1 u 14:3 jissemma n-numru 144 elf ('tesserakonta tessares chiliades'). Dan n-numru simboliku tal-144,000, ifisser il-multiplikazzjoni tat-12-il tribu' (jiġifieri l-Antik Testament) u t-12-il appostlu (il-Ġdid Testament) li jiffurmaw il-poplu wieħed ta' Alla (in-numru 1000), "kotra kbira li ħadd ma jista' jghoddha, 'hon arithmesai

auton oudeis edunato, fejn għandna il-'pronomen abundans' – auton' (Apok 7:9, ara ukoll il-wegħda lil Abraham f'Ġenesi 17:4-16). In-numru 144,000 juri fuq kollox immensità u komplettezza suprema ta' totalità u universalità. Huwa fuq kollox numru inklussiv u għalhekk dejjem miftuħ għal min irid isalva. Aune jidentifika n-numru 144,000 bħala jirrapreżenta: "that particular group of Christians, including all ages and both genders, who have been specially protected by God from both divine plagues and human persecution just before the final eschatological tribulation begins and who consequently survive that tribulation and the great eschatological battle that is the culmination of that tribulation". F'5:11 naraw l-angli "l-għadd tagħhom kien miljuni ta' miljuni u elef ta' eluf", dawn huma numri iperboliċi jiġifieri ta' dimensjoni 'l fuq minn dak immaginabbli.

B'hekk rajna wkoll is-simbolizmu vast marbut man-numri fl-Apokalissi: "Numbers in the Book of Revelation do not serve, as in Jewish apocalypses, to calculate the time of the end. Rather, they make visible the will of God and Christ which stands behind and directs all events. They are, as it were, the net in which Satanic forces are

captured, surrounded and confined on all sides. The frequent numbering of people, objects and events in revelation makes the point by repetition that nothing is random or accidental. Everything is measured and counted. There is a divine plan, all is in God's control, and the outcome will be advantageous to those loyal to God's will" (A. Yarbrow Collins). "Per Giovanni l'agire di Dio e dell'Agnello sono esprimibili con i numeri. L'arma dei loro avversari è il caos e la prevaricazione: l'arma di Dio e dell'Agnello è l'ordine dei numeri. I numeri sono come la rete in cui le forze sataniche sono chiuse da ogni lato, catturate e vinte" (G. Biguzzi).

Biblijografija

Arcari, L., *Visioni del figlio dell'uomo nel Libro delle Parabole e nell'Apocalisse*, Antico e Nuovo Testamento 19, Brescia 2012.

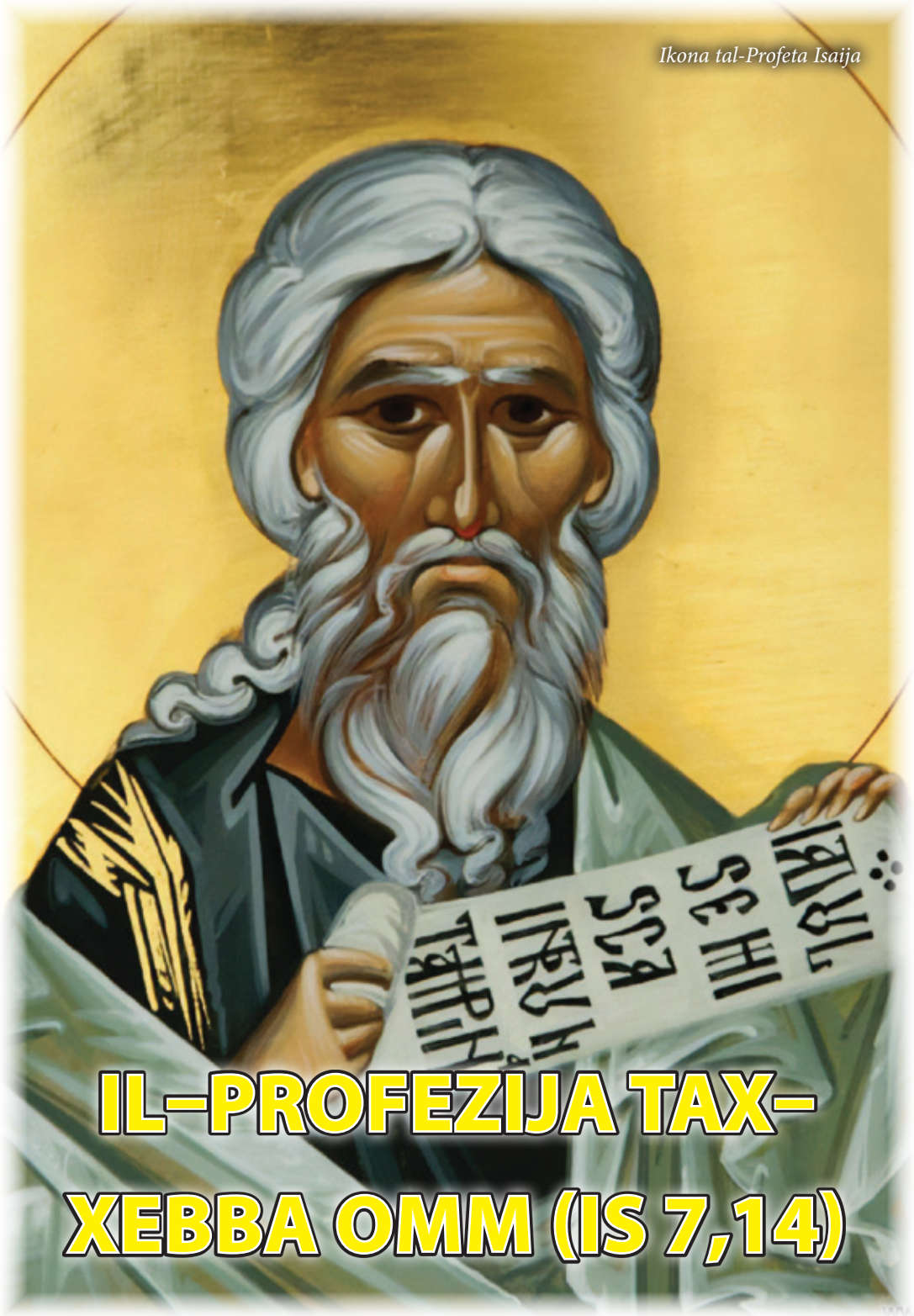
Backhaus, K., "Inspiration and Truth in the Book of Revelation. An exegetical comment on the Pontifical Biblical Commission's document "Ispirazione e verità della Sacra Scrittura" (2014)", in *The Biblical Annals* 8 (2018) 71-91.

Barr, D.L., *Reading the book of Revelation: a resource for students*, SBL 44, Atlanta (GA) 2003.

- Biguzzi, G., *Apocalisse. Nuova versione, introduzione e commento*, I libri biblici, Nuovo Testamento 20, Milano 2005.
- Boring, M.E., *Revelation, Interpretation*, Louisville 2011.
- Bosetti E. – Colacrai A., *Apokalypsis. Percorsi nell'Apocalisse di Giovanni*, Assisi 2005.
- Breu, C., “Female Seed as a metaphor: Queer Kinship in Revelation 12, Ancient Medical and Literary Texts and the Septuagint”, in *Journal for the Study of the New Testament* (2022) 1-28.
- Camerling, Y.F. et als., “A Hermeneutical study on the symbolic meaning of the number 144,000 in Revelation 7:1-7”, in *Jurnal Jaffray* 19 (2021) 86-111.
- Carvalho, J.C., “The Nations between the Angel and the Beast in the Book of Revelation”, in *Didaskalia* 47 (2017) 43-62.
- Cotro, H.A., “Could the author of Revelation step forward, please?”, in *DavarLogos* 14 (2015) 71-89.
- Cotro, H.A., “A tale of two cities: Rome and Babylon in Revelation”, in *DavarLogos* 21 (2022) 37-68.
- Dalrymple, R., *Revelation and the two witnesses: The implications for understanding John's depiction of the people of*
- God and his hortatory intent*, Eugene (OR) 2011.
- Davies, J., “Reading the Apocalypse with Christopher Nolan: Story and Narrative, Time and Space”, in *Journal for Interdisciplinary Biblical Studies* 4 (2022) 42-56.
- Doglio, C., *Apocalisse di Giovanni*, Padova 2005.
- Fanning, B.M., *Revelation, Zondervan Exegetical Commentary on the New Testament*, Grand Rapids (MI) 2020.
- Gonzalez, E., “The ‘Destroyers of the Earth’ in Revelation 11:8 – Who are they?”, in *Davar Logos* 14 (2015) 91-107.
- Gorman, M.J., *Reading Revelation responsibly: Uncivil worship and witness: Following the Lamb into the New Creation*, Eugene (OR) 2011.
- Graves, D., *The Seven Messages of Revelation and Vassal Treaties. Literary Genre, Structure and Function*, Piscataway (NJ) 2009.
- Guthrie, D., *The Relevance of John's Apocalypse*, Grand Rapids (MI) 2012.
- Jordaan, G.J.C., “Cosmology in the Book of Revelation”, in *die Skruflig/Luce Verbi* 47 (2013) 1-8.
- Koester, C.R., *Revelation: A New Translation with Introduction and Commentary*, New Haven 2014.
- Manunza, C., *L'Apocalisse come 'actio liturgica' cristiana. Studio esegetico*. AnBib 199, Roma 2012.
- Miller, R.B., “Dragon myths and biblical theology”, in *Theological Studies* 80 (2019) 37-56.
- Newall, M., “The Roman Arena overturned: Revelation 14:9-11 as God's wrath in history”, in *The Expository Times* (2022) 1-11.
- O'Hear, N. – O'Hear, A., *Picturing the Apocalypse: The Book of Revelation in the Arts over Two Millenia*, Oxford 2015.
- Oladosu, O.T., - Alu, C.O., “The use of Old Testament in the Book of Revelation”, in *American Journal of Biblical Theology* 17 (2016) 1-10.
- Oniszczyk, J., “Composizione e messaggio della lettera alla Chiesa di Efeso (Ap 2:1-7)”, in *Gregorianum* 98 (2017) 463-480.
- Palmer, J.T., *The Apocalypse in the Early Middle Ages*, New York 2014.
- Paul, I., *Revelation*, Tyndale New Testament Commentary, London 2018.
- Peerbolte, B.J.L., “The Book of Revelation: Plagues as part of the Eschatological Human Condition”, in *Journal for the Study of the New Testament* 44 (2021) 75-92.
- Piazzolla, F., “La gune' dell'Ap: funzione materna

- e sponsale della chiesa”, in *Liber Annus* 65 (2015) 351-378.
- Pruszinski, G.R., “The Cognitive Phenomenology of Doors in the Book of Revelation: A Spatial analysis”, in *Religions* 10 (2019) 1-14.
- Punt, J., “An Apocalyptic Womb? The Great Harlot of Revelation 17-18”, in *The African Journal of Gender and Religion* 26 (2020) 41-62.
- Razafiarivony, D., “Is the Woman of Revelation 17 the same of Revelation 12?”, in *The American Journal of Biblical Theology* 17 (2016) 1-10.
- Rosell, S., “John’s Apocalypse: Dynamic word-images for a new world”, in *Theological Studies* 67 (2011) 1-5.
- Rozek, K.B., “The Eschatological enemies of the Church: A biblical exposition of Revelation 9:1-11 and an examination of interpretations of the locusts from the abyss”, in *Diligence: Journal of the Liberty University Online Religion Capstone in Research and Scholarship* 5 (2020) 1-22.
- Ruiz-Ortiz, F.J., “ ‘Battle is over, raise we the cry of victory’. Study of Revelation 19:11-21”, in *Isidorianum* 29 (2020) 37-60.
- Simoens, Y., *Homme et Femme, de la Genèse à l’Apocalypse. Textes – Interpretations*, Paris 2014.
- Sippert, S., “Introduction to the Book of Revelation”, in *Journal of Theology* 54 (2014).
- Streett, M.L., *Here come the Judge: Violent pacifism in the Book of Revelation*, London 2012.
- Tipvarakankoon, W., *The Theme of deception in the Book of Revelation: Bringing early christian and contemporary Thai Culture into Dialogue*, Claremont 2017.
- Tzamalikos, P., *An Ancient Commentary on the Book of Revelation: A Critical Edition of the Scholia in Apocalypsin*, Cambridge 2013.
- Vanni, U., *Apocalisse, libro della Rivelazione. Esegesi biblico-teologica e implicazioni pastorali*, Bologna 2009.
- Vanni, U., *Dal Quarto Vangelo all’Apocalisse. Una comunità cresce nella fede*, Orizzonti biblici, Assisi 2011.
- Van Rensburg, H.J., “All the Apocalypse a stage: The ritual function of apocalyptic literature”, in *HTS Teologiese Studies/Theological Studies* 75 (2019) 1-8.
- Van Rensburg, H.J., “The revelations of Revelation: The book that fits, even when it does not”, in *HTS Teologiese Studies/Theological Studies* 77 (2021) 1-12.
- Warren, M.J.C., “The cup of God’s wrath: Libation and early christian meal practice in Revelation”, in *Religions* 9 (2018) 1-13.
- Zamfir, I., “Jerusalem in motion. Images of Jerusalem in the Bible and beyond”, in *RES* 13 (2021) 160-174.
- Zampa, G., *Il libro dell’Apocalisse nei testi della Liturgia Eucaristica della Chiesa Italiana contemporanea*, Roma 2018.

Ikona tal-Profeta Isaija

An icon of the Prophet Isaiah, depicted with long, flowing white hair and a beard, wearing a dark blue robe with gold trim. He is holding a scroll with Hebrew text. The background is a warm, golden-yellow color.

IL-PROFEZIJA TAX- XEBBA OMM (IS 7,14)

Mons Lawrenz Sciberras

Wahda mill-iktar profeziji li ħabbtu u forsi għadhom iħabbtu u jħabbu mohħ il-bniedem ta' l-Iskrittura hija il-profezija hekk imsejha tax-Xebba Omm. Din tinsab fil-ktieb ta' Emanweli, mela fil-kapitlu sebgħa' vers erbatax ta' Isaija. Din il-profezija taqra hekk: "Araw, ix-xebba titqal u tiled iben, u ssemlih Ghimmanu-el" (Is 7,14).

Il-kuntest tal-profezija

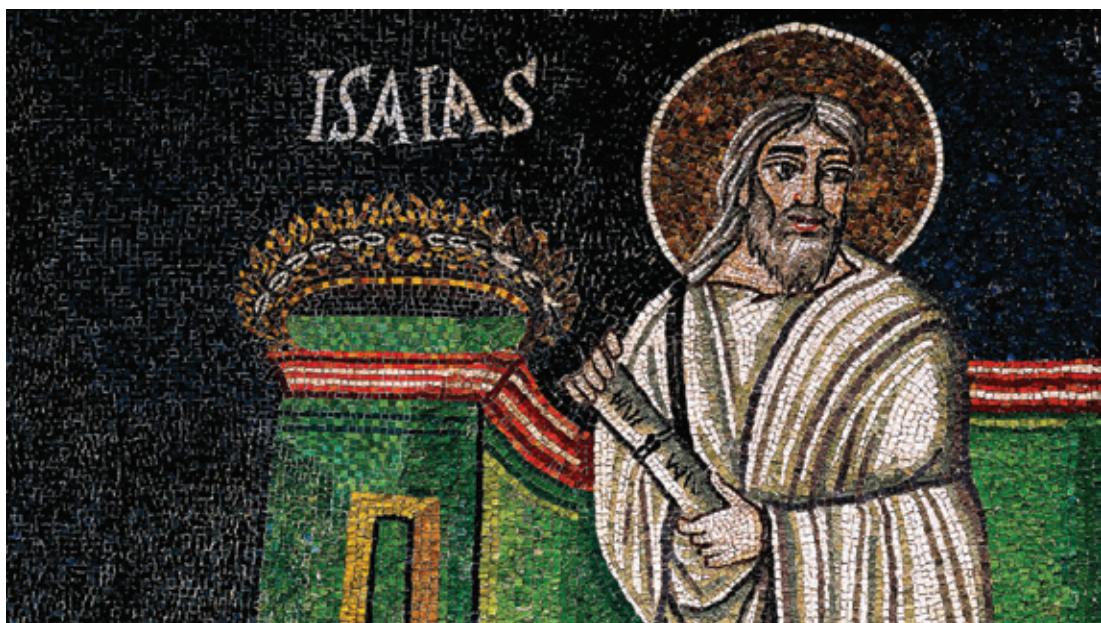
Il-kuntest ta' din il-profezija huwa wiehed ftit imċajpar imma wkoll jgħinek biex tikkonkludi għaliex Isaija ħareġ b'din il-profezija fi żmien daqshekk imqalleb, incert u taqtigh ta' qalb għas-sultan ta' Ġerusalem. Tal-anqas fil-kuntest ta' dan il-kliem profetiku jiehdu sehem mhux anqas minn erba' slaten li mexxew erba'

pajjiżi differenti. Dawn huma (1) Tiglat-pileser, sultan ta' l-Assirja (2 Slat 16,10). (2) Resin sultan ta' Aram, (3) Pekah bin Remalija sultan ta' Israel u (4) Aħaž sultan ta' Ġuda – Ġerusalem (2 Slat 16,1).

Aħaž dejjem biex mingħaliegħ isahħaħ il-pożizzjoni tiegħu bħala sultan u biex fi żmien ta' gwerri jkollu min jiddefendih għamel ħabib bil-mohbi mas-sultan qawwi Piglat-pileser ta' l-Assirja. Dan ta' l-aħħar aċċetta iva l-istedina ta' Aħaž biex jgħinu, imma Tiglat-pileser li kien pagan *goj* għamel ħafna kundizzjonijiet lil Aħaž uħud minnhom ibsin tassew daqskemm li jmorru kontra t-twemmin ta' dan il-poplu magħżul direttament minn Alla. Dan kollu assolutament ma kienx tollerabbli.

Fost dawn il-kundizzjonijiet li Tiglat-pileser talab minn Aħaž li jaħsduk, kien hemm il-bini ta' artal ġdid, skont il-mudell, il-fattizzi u l-qisien tal-artal pagan li kien hemm Damasku. (2 Slat 16,10). U biex tkompli tagħqad dan l-artal tqiegħed fit-tempju stess! Aħaž ħaraq vittmi u l-offerti tiegħu u sawwab libazzjonijiet u xerred id-demmi tal-vittmi fuq id-debbiet tas-sliem. Is-sultan kompli jogħdos fid-dnub billi qala' l-panewijiet u nehha minn fuqhom il-lembijja u l-vaska.

Iżda donnu dan ma kienx biżżejjed għal Aħaž għaliex "wasal biex għadda lil ibnu min-nar skont id-drawwa moqżieža tal-ġnus, li l-Mulej kien keċċihom minn quddiem ulied Israel. U offra sagrafiċċji, u ħaraq l-incens fuq l-gholjiet u l-ghaqbiet, u taħt kull sigra thaddar"

(2 Slat 16,4). Daqshekk 'l isfel is-sultan Ahaż ma setax jinżel, u dan kollu sar għaliex iċċappas ma Tiglat-pileser.

Il-gwerra siro-efrajmita

Kienet is-sena 733, meta Piglat-pileser is-sultan qawwi tal-Assirja ddeċieda li jattakka lil Resin, sultan ta Damasku u jkomplu jattakka lil Remalija sultan ta' Israel. Issa dawn iż-żewġ slaten dejjem biex isahħu l-pożizzjoni tagħhom talbu ukoll lil Ahaż sultan ta' Ġerusalemm biex jinghaqad magħhom. Hekk ikunu tlieta kontra wiehed, mela forsi jkunu jifilhu jilqgħu għall-attakk li kien fil-qrib. Imma Ahaż assolutament ma riedx jidhol magħhom f'dan il-ftehim imdemmi.

Kien f'dan il-kuntest li Ahaż għamel bil-moħbi ftehim ma' Piglat-pileser biex dan jghinu waqt xi attakk. Din ta' Ahaż kienet mhux biss azzjoni politika imma wkoll saret waħda ta' twemmin tal-Lhud. Għalhekk Piglat-pileser talab lil Ahaż inehhi mit-tempju kważi dak kollu li kien reliġjuż, inkluż l-altar li fuqu kienu jsiru d-debħiet. Barra dan Ahaż kellu jhallas somom kbar ta' flus bħal tribut, liema flus Ahaż gābhom jew aħjar seraqhom mit-teżor tat-tempju.

Mill-ispjuni li kellu madwaru, Ahaż sar jaf li ż-żewġ slaten jiġifieri Reżin u Remalja dalwaqt se

jattakkawh biex iġegħluh bil-forza jinghaqad magħhom dejjem kontra l-gwerra ta' Tiglat-pileser. Issa ma ninsewx li, s-sultan tas-Samarija fl-antik dawn kienu poplu wiehed. Infirdu taht Rehobogħam fis-sena 931. Għalhekk jum wiehed dan Ahaż li kellu qalbu maqtugħa għal kollox, hareġ mill-palazz tiegħu u mar jispezzjona u jdur madwar is-swar tal-belt ta' Ġerusalemm biex jara jekk dawn il-ħitan, is-swar jifilhux għal-attakk imminenti. Ukoll jekk ikun hemm xi selha fis-swar, dan Ahaż jiġri jsewwiha bis-shih kollu. Għaliex ir-rebħa jew it-telfa tal-gwerra kienet tiddependi kważi għal kollox minn kemm ikollok is-swar b'saħħithom. Għalhekk is-salmista jfahħar u jgħolli 'il fuq il-ħitan tal-belt il-qaddisa flimkien mal-ghassiesa li lejl u nhar ikunu jagħmlu r-ronda tagħhom dejjem fuq l-istess swar. "Għassies f'hiex wasal il-lejl?"

Il-profezija

F'din iċ-ċirkustanza ta' tensjoni qawwiya ta' gwerra, Alla inebbaħ lill-profeta Isaija u jibagħtu biex jiltaqa' mas-sultan Ahaż u b'mod l-aktar ċert jagħmillu kuraġġ biex ma jaqtax qalbu minn "dawk iż-żewġ ifdal ta' ħatbiet idahhnu" (Is 7,4). Hekk iddeskrivihom Alla lis-slaten Resim sultan ta'

Damasku u Pekaħ sultan tas-Samarija. Dan tant kien pjan kollu maħsub mis-sema, li Alla lil Isaija qallu preċiż fejn għandu jmur u jiltaqa' mas-sultan Ahaż: "Mur iltaqa' ma' Ahaż, int u ibnek Sijarjasub, f'tarf is-siegja tal-ġieba l-fuqaniya fuq triq l-għalqa tal-Hassiel" (Is 7,3). Fil-Bibbja ftit huma l-indikazzjonijiet daqshekk ċari herġin direttament minn Alla lill-bniedem dwar missjoni.

Kollox sehħ kif ġie ppjanat mis-sema: Isaija harrek l-ewwel tentattiv tiegħu, fejn lil Ahaż qallu dejjem biex jisguraħ mir-rebħa tal-gwerra jitlob "sinjal" jiġifieri miraklu, mela xi haġa barra minn normal. Anzi Isaija kompli jghidli li anke jekk jitlob sinjal kbir u li johloq sensazzjoni "f'qiegħ l-art jew fl-gholi tas-sema", Alla se jagħmlu miegħu dan is-sinjal. Mela fiduċja fiH.

Iżda s-sultan Ahaż li kien tbiegħed tassew minn Alla ta' missirijietu Abraham, Iżakk u Ġakobb, u tbiegħed mill-festi tagħhom stess, u resaq lejn allat oħra għaliex hekk kien obligat bil-fors Tiglat-pileser wieġeb li "ma jitlobx: ma irridx jittanta lill-Mulej". Dak li jiġrilu meta wiehed jinhakem minn xi qawwa barranija u li ma tkunx ta' l-istess twemmin.

Isaija issa li kkonkluda li kollox kien jidher mitluf mas-sultan, jixhet u jdawwar harstu 'l fuq u jippronunzja l-profezija. Kliem il-profeta

ma jibqax fis-singular imma jixhtu fil-kollettiv: “Isinghu, mela dar David”. Però fl-original jiġifieri l-Ebrajk quddiem kliem il-profezija hemm kelma ta’ stagħġib qaddis “hinne”, ekk. Hawn kollox jindika li qegħdin fil-kuntast tas-sema. Dan huwa stagħġib qaddis, stagħġib li miegħu hemm marbut l-intervent ta’ Alla.

“Dar David”

L-ewwel tifsira li tant għandha saħħa f’dan l-oraklu profetiku hija “dar David”. Il-profeta f’min kien qed jaħseb meta semma din id-dar? Hawn irridu inqabbzu s-sensi ta’ l-Iskrittura. Sens letterali propju u sens letterali

impropriu. F’sens letterali proprju “*kata leksin*” din id-dar hija l-poplu magħżul ta’ Israel. Dan il-poplu li ra u għadda minn tant ghegubijiet, li sama’ tant twissijiet u tagħlim tal-profeti, dan il-poplu li tant iċċelebra u haress jum s-Sibt u l-festi. Difatti hawn għandna s-singular *kaleseis*, int issemmi. Mela dar David huwa Israel il-magħżul minn Alla. Però xorta waħda jibqa’ il-fatt li hawn qiegħdin fl-impersonali.

Però hemm ukoll is-sens l-iehor, *kata nomon*. Għalhekk hawn wieħed għandu jara f’min tassew twettqet din il-profezija. Din id-dar ta’ David issa skont Ewsebjū ta’ Cesarija u

miegħu jaqblu tant eżegeti hija d-dar ta’ Nazaret b’Ġużeppi l-kap tagħha. Dan l-argument jikkonfermah snin wara l-evangelista Luqa meta jikteb: “Ġużeppi wkoll mar mill-Galilija, mill-belt ta’ Nazaret, u tala’ l-Lhudija fil-belt ta’ David jisimha Betlehem – għax hu kien **mid-dar u l-familja ta’ David**” (Lq 2,4). Ara wkoll Luqa 1,27).

Mela ladarba Ġużeppi huwa l-kap ta’ din id-dar, issa jmiss lilu li jsemmi t-tarbija bl-isem ġa mogħti lilu. Fil-fatt Matthew jikteb hekk: “Ġużeppi bin David, xejn la tibza’ tiegħu għandek lil martek Marija, għax dak li tnissel fiha ġej mill-Ispirtu s-Santu. Hi se jkollha iben u INTI SSEMMIH ĠESU’ (Mt 1,21).

“Ix-xebba” Parthenos.

Din il-kelma wkoll habblet hafna u hafna imhuh, għaliex Isaija dwar min kien qed jitellem? Min hija qatt din ix-xebba? Kien hemm min interpreta din ix-xebba bħala l-mara ta Aħaž mela omm is-sultan twajjeb Hežekija li fi žmien għamel riforma tant qawwija favur il-monoteizmu. (2 Slat 18, 1-4). Dan il-personaġġ jista' jkun ukoll it-tip ta' personaġġ iehor.

Però l-harsa ta' Isaija f'din il-profezija tmur wisq aktar 'il bogħod. Din ix-xebba *parthenos*, verġni għandha karatteristiċi kollha partikulari tagħha u tagħha biss. L-interpretazzjoni tradizzjonali Kristjana xxaqilbet sew lejn ix-xebba ta' Nazaret, omm il-Messija. Anke hawn jgħinna hafna Luqa meta fit-tħabbira ta' Gabriel jikteb hekk: “Mbagħad fis-sitt xahar Alla baġhat l-aṅġlu Gabriel f'belt tal-Galilija, jisimha Nazaret, **għand xebba**, mġharsa ma' raġel jismu Ġużeppi mid-dar ta' David. **Dix-xebba** kien jisimha Marija” (Lq 1,27). Jibqa' dejjem il-fatt li anke jekk il-profeta ma wasalx jifhem sa hawn, però kliem il-profezija tiegħu għandhom harsa lejn il-futur.

“Ghimmanu-el”

Halli nitkellmu dwar l-ewwel interpretazzjoni ta'

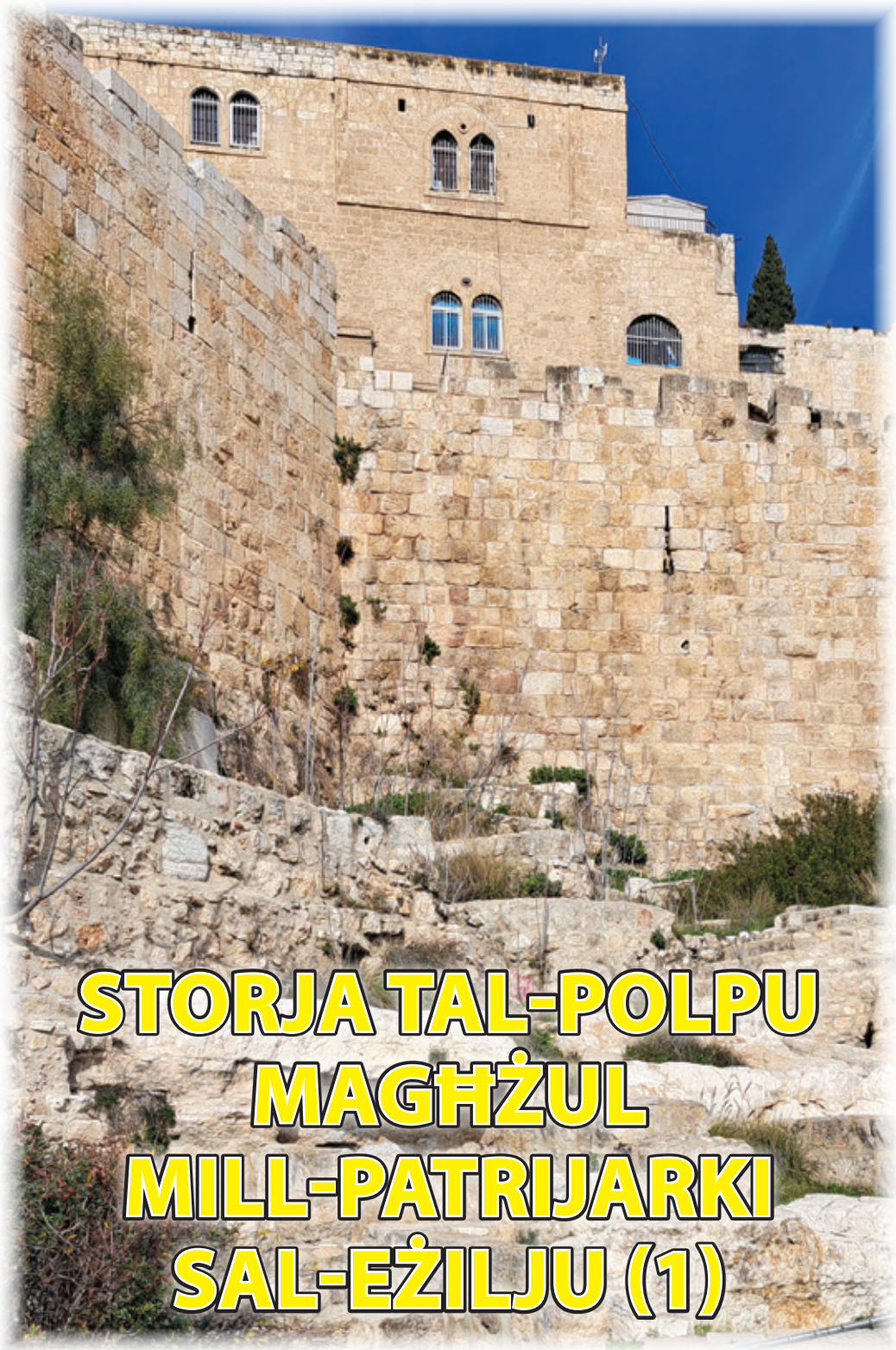
din it-tarbija. Kien hemm min hareġ bl-idea li dan l-Ghimmanu-el jista' jkun xi hadd mit-tfal tal-profeta Isaija stess. Dawn kien jisimhom wiehed Sijarjasub, għad- toħroġ fergħa (Is 7,3) u l-iehor “Maħer-salal-ħas-baž” jittiehed il-ġid u l-priża. (Is 8,3). Imma din l-interpretazzjoni xejn ma taqbel mal-kuntest, fqira wisq.

Dan l-isem mhux semplicement biex wiehed jagħzel individwu mill-iehor, imma dan jappartjeni għall-essenza, l-kwalità u l-missjoni ta' min iġorru. Huwa kollu għalhekk dan l-Ghimmanu-el huwa 'il fuq minn kull persuna umana mela mortali.

San Ewsebjū ta' Cesarija jikkummenta hekk dwar dan l-isem: “Emmanuel nobiscum est Deus, et Deus esse cum aliquo dicitur semper in bonum sensum, semper importat Dei favorem et felitem rei exitum; Deus praesens in sermone biblico est semper Deus propitius et benevolens”.

Dan huwa isem 'il fuq minn kull isem (Fil 2,9). Issem uniku, għaliex Alla żejnu bih. Issem li dejjem iġib ir-risq u s-sliem. Issem li jappartjeni biss lit-tarbija ta' Betlehem. Issem ta' stagħġib qaddis għaliex ġie imħabbar 732 sena qabel!! Dawn il-ħwejjeġ qatt ma ġraw fir-relazzjoni ma' dan it-twelid hekk misterjuż.

Nagħlaq billi nikkwota mill-ktieb ta' Benedettu XVI, fil-ktieb tiegħu “Jesus of Nazareth” The Infancy Narratives, pagina 50 – 51: “Indeed, I believe that in our own day, after all the efforts of critical exegesis, we can share anew this sense of astonishment at the fact that a saying from the year 732 B. C. incomprehensible for so long, came true at the moment of the conception of Jesus Christ – that God did indeed give us a great sign intended for the whole world”.

STORJA TAL-POLPU MAGĦŻUL MILL-PATRIJARKI SAL-EŻILJU (1)

Marcello Ghirlando

Ir-religjon tal-Israelin ewlenin tnisslet fil-kuntest tal-istruttura reliġjuża tal-Kanghanin, kif ukoll tar-religjonijiet li ġew qabel, jiġifieri dik tas-Sumeri u tal-Akkadin. Xi rakkonti bikrin li nsibu fit-Torah (Ġenesi, Ezodu, Levitiku, Numri u Dewteronomju) isibu l-għeruq tagħhom fil-leġġendi antiki miktuba fid-dawl tal-miti Mesopotamiċi u l-wirt kulturali tagħhom. Fid-dawl ta' din l-istqarrija rridu nżommu quddiem għajnejna l-mument storiċi l-aktar importanti.

Għas-sena 7000 QEK (qabel l-era komuni) il-popli antiki bdew jiżviluppaw l-agrikoltura u t-trobbija tal-bhejjem, filwaqt li bdew ukoll jibnu ċentri urbani fl-għoljiet fil-majjistral tal-Iran u l-Anatolja, lejn ix-xtut tal-Baħar Kaspju u l-Palestina. Lejn tmiem ir-raba' millennju (3100 QEK) is-Sumeri, li holqu l-kitba kunejformi, waqqfu bliet-stati fin-nofsinar tal-Mesopotamja. Kull belt kien ikollha alla proprju tagħha, kif jixhdu l-epiċi Sumeriċi.

Kien matul it-tielet millennju li poplu Semitiku, l-Akkadin, daħlu fost is-Sumeri u għamlu tagħhom il-kitba u l-kultura tagħhom. Kien fi żmien is-Saltna l-Qadima tal-istorja Eġizzjana (2615-2175 QEK) li s-Sultan Sargon ta' Akkad waqqaf l-ewwel imperu

Akkadiku li bih l-Akkadin hakmu fuq il-Mesopotamja (2300 QEK). F'dan iż-żmien il-miti Sumeriċi nkitbu bil-forma tal-kitba Semitika. Dawn is-Semiti identifikaw l-allat tagħhom ma' daww Sumeriċi (bħalma jidher li ġara, ngħidu aħna, fl-Epika ta' Gilgameš), allat li f'dawn il-miti kellhom kontroll fuq il-ħajja tal-bnedmin.

Fl-eqel tiegħu l-Imperu ta' Sargon u nisl kien jiġbor fih l-artijiet mix-xatt Persjan sax-xatt Sirjan fuq il-Mediterran. Għas-sena 2200 QEK l-Imperu sfaxxa, anki minħabba l-wasla tal-Ammurin, li bdew jgħixu fl-ibliet Mesopotamiċi bħal Mari u Babel, fejn għamlu tagħhom iċ-ċivilizzazzjoni Sumera-Akkadika. L-Ammurin daħlu wkoll fis-Sirja-Palestina, jew Kanghan.

Il-waqgħa tal-Imperu Akkadiku fethet it-triq għat-twelid mill-ġdid tas-Sumeri fit-Tielet Dinastija ta' Ur (2060-1950 QEK). Fost il-mexxejja ta' din id-dinastija nsibu lil Hammurabi minn Babel (1792-1750 QEK), li b'sinjal ta' ġieħ lejha, inkiteb ir-rakkont Babiloniż tal-ħolqien, Enuma Elix.

Kien l-istat tal-Assirja li għas-sena 1400 QEK sar il-qawwa ewlenija fit-tramuntana tal-Mesopotamja. Is-slaten tal-Assirja, bħall-Babiloniżi, taw qima lill-allat tagħhom, u b'mod partikulari lil Axxur, meqjus bħala l-aktar wieħed importanti.

Fit-tieni millennju, f'Kanghan insibu tahlita ta' razez, il-biċċa l-kbira ta' nisel Semitiku. Ta' whud minnhom instabu l-fdalijiet ta' tempji żgħar b'elementi komuni: bitha bl-altar, niċeċ għal statwetti tal-kult, kolonni u ħjiet ta' saġrificċji tal-bhejjem. Interessanti ngħidu wkoll li t-testi ta' Ugarit, fit-tramuntana ta' Kanghan tal-qedem, juru li l-allat ta' Kanghan kienu simili ħafna għal daww tal-Lvant Nofsani tal-qedem.

Bejn is-snin 1678-1570 QEK Kanghan u l-Eġittu tmexxew mill-Hyksos. 1570-1304 huma s-snin tas-Saltna l-Ġdida fl-istorja tal-Eġittu. Bejn is-snin 1450-1200 QEK kienu l-Hittin li waqqfu l-Imperu tagħhom fl-Asja ż-Żgħira u fis-Sirja.

Hu għalhekk li nistgħu ngħidu li l-Iskritturi Lhud jirriflettu diversi aspetti tal-kultura Mesopotamika. Ngħidu aħna, l-Israelin dejjem iqisu lil Alla ta' Israel b'mod antropomorfiku, jiġifieri japplikaw għalih il-mod ta' mgħiba tal-bniedem. Insibu xebh bejn l-Iskritturi Lhud u l-letteratura tal-Lvant Nofsani tal-qedem. Semmejna diġà, ngħidu aħna, l-Epika Babiloniża ta' Gilgameš, li nsibu parallel tagħha fir-rakkont tad-Dilluvju fil-Ġenesi. Jew nistgħu anki nsemmu l-kodiċijiet legali tal-Assirja, li tagħhom insibu ħjiet u xebh fit-twettiq tal-Patt bejn Alla ta' Israel u l-poplu tiegħu.

Izda hu fundamentali wkoll li f'dan id-dawl nifhmu li l-Monoteizmu tal-Israelin biddel mill-qiegħ il-kuncetti jew karatteristiċi mitoloġiċi li tagħhom hemm ħjiel fl-Iskritturi Lhud. L-eroj tal-poplu qatt mhuma meqjuma, lanqas ma huma l-antenati, il-kult qatt ma jisir biex irazzan il-qilla tal-ispiriti jew tax-xjaten. Ir-rakkonti bibliċi, fix-xebh li għandhom mal-letteratura Mesopotamika, huma simplifikati u mnezzgħin mill-karatteristiċi mitoloġiċi.

Ir-religjon tal-Israelin tnisslet f'dan il-kuntest u għaddiet mill-monolatrija (qima lil Alla wiehed bit-twemmin fl-eżiżtenza ta' ohrajn) għal monoteizmu (twemmin f'Alla wiehed waħdu). "Isma', o Israel: Alla tagħna l-Mulej, il-Mulej waħdu" (Dt 6: 4). B'din l-istqarrija, Alla ta' Israel hu meqjus bħala esseri divin li wera r-rieda tiegħu lil Israel, nebbah il-mexxejja tiegħu, ħelishom u mexxihom lejn l-art imwiegħda. Hu, u mhux El tal-Kanghanin, kien il-Ħallieq. Hu, u mhux Bagħal, kien l-għajn tal-ħajja kollha kemm hi. Il-montoeizmu jisir aktar ċar u jidher fi kliem Elija (sekl IX): "Jahweh, Alla hu! Jahweh, Alla hu!" (1Slat 18: 39), u kemm fi kliem Ġeremija (sekl V): "Bhan-nuffara f'għalqa ħjar, l-idoli ma jitekllimux. Trid terfagħhom, għax ma jimxux. La tibzghux minnhom, għax deni ma

jagħmlux, u risq ma fihom xejn. Ħadd mhu bhalek, Mulej, int kbir, u kbir ismek f'qawwitu!" (Ġer 10: 5-6).

Mill-kulturi tal-Lvant Nofsani tal-qedem, kif diġà semmejna, huma influwenzati d-diversi kodiċijiet legali li nsibu fl-Iskritturi Lhud. Fosthom ta' min isemmi Eżodu 20-23, Dewteronomnu 12-26 u l-Kodiċi tal-Qdusija f'Levitiku 17-26, kollha kodiċijiet li jiġbru fihom liġijiet morali, ċivili u kriminali fid-dawl tal-Patt ma' Alla u li jixbhu l-kodiċijiet legali Mesopotamiċi. Fid-dawl tal-Patt ma' Alla, tal-għażla tal-poplu ta' Israel, inghatat awtorità lis-sistema legali. Alla kellu jiġi meqjum permezz tal-Liġi u wlied Israel kellhom juru fedeltà lejha. Il-Liġi b'hekk saret maż-żmien il-qalba tal-ħajja religjuża ta' dan il-poplu.

Xebh ieħor mal-kultura tal-Lvant Nofsani tal-qedem hija l-insistenza fuq id-differenza bejn dak li hu "qaddis" u dak li hu "profan", insistenza li tant influwenzat il-preċetti Lhud tal-indafa ritwali li lilha l-Ktieb tal-Levitiku tant jagħti importanza u li kellha tiżviluppa aktar matul is-sekli.

Xebh ieħor insibuh fil-kult li jinkludi fih is-sagrifiċċji tal-bhejjem. Għall-kuntrarju tar-riti Mesopotamiċi, Alla tal-Iskritturi Lhud ma jiddependix mis-sagrifiċċji għall-ikel. Għall-Israelin is-

sagrifiċċji huma mezz li bih isahhu r-relazzjoni tagħhom ma' Alla, fl-espressjoni tar-radd ta' ħajr, tal-qima, tat-talb għall-maħfra tad-dnubiet li ssehh bit-tixrid tad-demmi tal-bhejjem sagrifkali.

Xebh ieħor insibuh fil-festi. Festi agrikoli tal-Kanghanin tal-qedem li l-Israelin għamlu tagħhom billi libbsuhom b'tifsira religjuża u li magħhom intrabat ukoll l-obbligu tal-pellegrinaġġ, kif naraw aktar 'il quddiem.

Dan kollu li għidna jista' jitqies bħala l-ħamrija li fiha r-religjon tal-Israelin tal-qedem xettlet għeruqha biex maż-żmien jissawwar il-Ġudajizmu.

Il-Patrijarki

Żmien il-Patrijarki (1900-1300 QEK) hu rrakkuntat fl-ewwel Ktieb tat-Torah, il-Ġenesi. Dan il-ktieb "tal-bidu" jitkellem fuq il-bidu tal-univers u tal-bniedem (1-11), is-sejha u l-grajja ta' Abraham u l-familja tiegħu (12-36) u l-istorja ta' Ġuzeppi (37-50), li biha l-ktieb jagħlaq b'kelma fuq il-familja ta' Ġakobb li tinzel tgħammar fl-Eġittu.

L-Iskritturi Lhud jipprezentaw l-ewwel fost il-Patrijarki, Abraham, bħala l-missier tan-nazzjon Lhudija. Alla jirrivela lilu nnifsu lil Abram, li kien minn Ur tal-Kaldin, belt tas-Sumeri fil-Mesopotamja.

Il-qabar ta' Abraham

Kien f'Ħaran, fit-tramuntana tas-Sirja, li Abram, li nistghu tabilhaqq illaqqmuh fil-kuntest u l-kultura tan-nomadi, jircievi sejha: "U l-Mulej qal lil Abraham: "Qum u itlaq minn artek, minn art twelidek, minn dar missierek, lejn l-art li jien nurik. U jien naghmel għens kbir, inbierkek u nkabbarlek ismek, u inti tkun barka. Jiena nbierkek lil min ibierkek, u nishet lil min jishtek. U jitbierku bik it-tribujiet kollha tal-art." U telaq Abram kif kien qallu l-Mulej; u mar miegħu Lot. U Abraham kellu hamsa u

sebgħin sena meta hareg minn Ħaran. U ha miegħu Abram 'il Saraj martu, u l Lot bin hu, u l-ġid kollu li kienu għamlu, u n-nies li kienu kisbu f'Ħaran. U hargu biex imorru fl-art ta' Kangan, u waslu fl-art ta' Kangan" (Ġen 12: 1-5).

Wara li niżel l-Eġittu minhabba l-ġuħ, għadda għan-Negeb sakemm sab kenn fejn il-balluta ta' Mamri f'Hebron. Hawnhekk is-sejha ta' Abram titwettagħ: "Jiena l-Mulej li hriġtek minn Ur tal-Kaldin, biex nagħtik din l-art bħala wirt" (Ġen 15: 7).

Sejha li ssir wegħda ta' nisel u ta' art imwettqa bit-twelid ta' Izakk minn martu Saraj, wegħda li tnissel Patt bejn Alla u Abram: "U Abram kellu disgħa u disgħin sena meta deherlu l-Mulej u qallu: "Jiena El-Xaddaj (Alla li jitsta' kollox). Imxi quddiem i u kun perfett. U jien naghmel patt bejni u bejnek, u nkattrek fuq li nkattrek." U Abram inxtehet wiċċu fl-art u Alla kellmu u qallu: "Hawn jien. Ara l-patt tiegħi miegħek: Int tkun missier ta' hafna ġnus. U ma tissejjahx aktar Abram, imma Abraham ikun ismek, għax missier hafna ġnus naghmel minnek. U jiena nkattrek fuq li nkattrek, u naghmel minnek ġnus shah, u slaten johorgu minnek. U jien naghmel il-patt tiegħi bejni u bejnek, bejni u bejn nislek warajk skont il-ġenerazzjonijiet tagħhom, patt għal dejjem, li nkun Alla tiegħek u ta' nislek għal dejjem warajk. U jien nagħti lilek u lil nislek l-art fejn int frustier, l-art kollha ta' Kangan, biex tkun tiegħek għal dejjem, u jiena nkun Alla tagħhom." U Alla zied jghid lil Abraham: "U inti żżomm il-patt tiegħi, int u nislek warajk, skont il-ġenerazzjonijiet tagħhom. Dan hu l-patt li għandkom tharsu bejni u bejnk, u bejni u bejn nislek warajk għal dejjem: aħtnu kull raġel fostkom. Intom tkunu maħtuna fil-laħam ta' ġisimkom, u dan ikun sinjal bejni u bejnk. Jinhaten

kull tifel tagħkom ta' tmint
 ijiem fil-ġenerazzjonijiet
 tagħkom, sew jekk ikun
 imwieled f'darek, sew il-
 mixtri bil-flus minghand
 il-barrani li ma jkunx min-
 nisel tiegħek. Jinhaten sew
 dak li jkun mwieled f'darek,
 sew dak li jkun mixtri bi
 flusek. U l-patt tiegħi ikun
 minqux f'laħamkom b'patt
 għal dejjem. U r-raġel li ma
 jinhatinx f'ġismu, jiġifieri li
 ma jinqatagħlux il-laħam ta'
 ġismu, jinqata' dan ir-raġel
 mill-bqija tal-poplu tiegħu,
 għax ikun kiser il-patt
 tiegħi." U Alla zied jgħid lil
 Abraham: "Saraj martek, ma
 jkunx jisimha aktar Saraj,
 imma Sara jkun isimha, għax
 jiena nberikha u minnha
 wkoll nagħti lilek iben. U
 jien inberikha u tkun omm
 ta' popli li minnha johorġu
 slaten u ġnus" (Ġen 17:
 1-16).

Il-patt jissahħaħ anki wara
 l-esperjenza tal-prova (ara:
 Ġen 22: 1-18): Alla jitlob
 lil Abraham joffrilu lil ibnu
 Izakk. Fl-aħħar mument
 l-aṅġlu tal-Mulej iżomm
 lil Abraham milli jagħmel
 dan: "La tmiddx idek fuq
 iż-żagħżuġ u tagħmillu
 ebda ħsara; għax issa naf
 li inti tibża' minn Alla, u
 ma ċaħħadtnix minn ibnek
 il-waħdieni... Nahlef fuq
 ruħi – oraklu tal-Mulej – la
 darba għamilt haġa bħal din,
 u ma ċaħħadtnix minn ibnek
 il-waħdieni, jien inberkek
 żgur u nkattarlek sewwa lil
 nislek bħall-kwiekeb tas-
 sema u bħar-ramel f'xatt

il-baħar; u nislek għad jiret
 bwieb l-għedewwa tiegħek.
 U jitbierku b'nislek il-ġnus
 kollha tal-art talli smajt
 minn kelmti" (Ġen 22: 12.
 15-18).

Izakk, il-frott tal-wegħda,
 huwa dak li ha b'martu
 lil Rebbekka, bint Betwel
 l-Arami minn Fiddien-
 aram, oħt Laban l-Arami.
 It-twelid ta' tewmin minn
 Rebekka, Ghesaw u Ġakobb,
 hu pprezentat bħala frott
 it-talba ta' Izakk għal martu
 li kienet sterili (ara: Ġen 25:
 19-26).

Skont Ġen 25: 27-34 Ghesaw
 bieġh il-primogenitura
 tiegħu lil Ġakobb għall-
 ikel u b'hekk Ġakobb,
 bl-għajnuna ta' ommu, ha
 l-barka ta' missieru flok huh
 Ghesaw, li ħalef li joqtlu
 (ara: Ġen 27). Alla juri lilu
 nnifsu lil Ġakobb f'holma u
 jagħmel miegħu wegħda: "U
 holom, u ra sellum wieqaf
 fl-art bil-quċcata tiegħu
 fis-sema; u beda jara l-aṅġli
 telghin u neżlin miegħu. U
 lemaħ il-Mulej wieqaf hdejh,
 u dan qallu: "Jiena l-Mulej,
 Alla ta' Abraham, missierek,
 u Alla ta' Izakk. L-art li inti
 rieved fuqha lilek nagħtiha
 u lil nislek. U jkun nislek
 bħat-trab tal-art, u int għad
 tinfirex lejn il-Punent u lejn
 il-Lvant, lejn it-Tramuntana
 u lejn in-Nofsinhar u
 jitbierku bik u bin-nisel
 tiegħek it-tribujiet kollha
 tal-art. Arani, jiena miegħek
 u nħarsek kull fejn tmur,
 u nerga' ngibek f'din l-art,
 għax jien ma nitilqekx qabel

ma ntemm kulma għidtlek"
 (Ġen 28: 12-15).

F'Ħaran, huwa u jaħdem
 bħala ragħaj għal zijuh
 Laban, Ġakobb jiehu lil
 Rakel u oħtha Lija b'martu.
 Minnhom u mill-qaddejja
 tagħhom, Żilfa u Bilha,
 kellu tnax-il iben u tifla.
 Kien fi ġlieda ma' frustier
 misterjuż li Ġakobb jerga'
 jagħmel esperjenza ta' Alla
 li jbidnilu ismu f'Israel:
 "Imbagħad Ġakobb baqa'
 waħdu, u ġie raġel u baqa'
 jissara miegħu sa ma beda
 jisbah. U meta ra li ma setax
 għalih, messlu l-għaksa ta'
 koxxtu, u l-għaksa ta' koxxet
 Ġakobb tfekket, hu u jissara
 miegħu. Imbagħad qallu:
 'Hallini mmur, għax qiegħed
 jisbah.' U Ġakobb wiegħbu:
 'Ma nħallikx jekk ma
 tberiknix.' U dak staqsieh:
 'Inti x'jismek?' 'Ġakobb,'
 wiegħbu. U dak qallu: 'Ma
 jkunx aktar jismek Ġakobb,
 iżda Israel għax int issarajt
 ma' Alla u mal-bnedmin, u
 rbaħt' ... U x-xemx kienet
 telgħet meta għadda minn
 Penuwel, izappap fuq
 koxxtu. Għalhekk sal-lum
 ulied Israel ma jiklux in-
 nerv tal-koxxa li hemm fl-
 għaksa tal-koxxa, għax Alla
 qabad lil Ġakobb mill-għerq
 tal-għaksa ta' koxxtu" (Ġen
 32: 25-33).

Ġakobb, wara li thabbeħ
 ma' huh Ghesaw, għex
 f'Kaghan sakemm ibnu
 Ġużeppi stiednu jinzel fl-
 Eġittu.

L-aħħar parti tal-Ktieb tal-
 Ġenesi (37-50) tirrakkonta

l-istorja ta' Ġużeppi: "Israel kien iħobb 'il Ġużeppi aktar minn ħutu kollha, għax kien twelidlu fi xjuħitu; u għamillu libsa twila bil-kmiem. U ħutu ntebħu li missierhom kien iħobbu aktar minn ħutu kollha; u saru jobogħduħ u ma kellhomx ħila jkellmuh bis-sliem" (Ġen 37: 3-4).

Kien f'Sikem li din il-mibegħda u l-ghejra wasslet lil ħut Ġużeppi biex, bil-parir ta' ħuhom Ġuda, ibighuħ lil xi neguzjanti Midjanin flok joqtluh. Kienet il-ghejra ta' mart Putifar, uffiċċjal tal-Fargħun u kap tal-koki li kien xtara lil Ġużeppi u ħaddmu miegħu, li wasslet lil Ġużeppi jagħmel l-esperjenza tal-ħabs.

L-interpretazzjoni għaqlija tal-holm tal-Fargħun bidlet ix-xorti ta' Ġużeppi li jinheles, isir gvernatur tal-Eġittu u b'xorti tajba jkun hu stess li jnizzel lil ħutu ma' missieru, Ġakobb, fl-art tal-Eġittu. Kien żmien meta diversi popli Semiti kienu jinżlu jsibu l-kenn fl-Eġittu minħabba l-ġuħ u għal raġunijiet ta' kummerċ. Jista' jkun li, jekk l-inżul ta' wlied Ġakobb ma sehħx qabel, seta' sehħ fi żmien il-Fargħun Seti I (1304-1290 QEK) li kellu l-belt ewlenija f'Tanis, fil-Lvant tad-delta, f'Sogħan (Salm 78: 12. 43), fejn kien jgħammar Ġużeppi.

L-esperjenza tal-jasar għal ulied Israel tibda meta

"laħaq sultan ġdid fl-Eġittu, li ma kienx jaf lil Ġużeppi" (Eż 1: 8). Jista' jkun li qegħdin fi żmien il-Fargħun Rameses II (1290-1224 QEK), li kien il-bennej taż-żewġt ibliet ta' Pitom u Ragħmses (Eż 1: 11).

L-Eżodu

Il-ġrajja fundamentali tal-Eżodu (għas-seklu XII QEK) fit-tiswir tal-Ġudajizmu hija rrakkuntanta fit-tieni Ktieb tat-Torah. Il-Ktieb tal-Eżodu juri kif Alla heles lil poplu tiegħu mill-jasar tal-Eġittu permezz ta' Mosè, li kien imsejjah għal din il-missjoni kbira (1-15). Uljed Israel imxew sa ma waslu hdejn il-Muntanja Sinaj (16-18); hemmhekk jagħmlu l-esperjenza ta' Alla u permezz tal-istess Mosè jirċievu "l-ghaxar kelmiet" u l-ligijiet dwar il-liturġija, is-sagrifiċċji u l-ħajja ta' kuljum (19-40).

Huwa mbaġħad il-Ktieb tal-Levitiku li jispjega kif il-Mulej kompli jagħti ligijiet u istruzzjonijiet għal-Leviti permezz ta' Mosè. Dawn il-membri mit-tribù ta' Levi thalla f'idejhom il-kult fit-Tinda Mqaddsa. Il-kitba turi kif kellhom isiru s-sagrifiċċji, x'kellhom ikunu l-offerti lil Alla, u kif isiru l-festi reliġjużi, barra l-preċetti fuq liema bhejjem setgħu jittieklu.

Kumplimentari għall-Ktieb tal-Eżodu huwa l-Ktieb

tan-Numri li jkompli jirrakkonta l-ġrajja ta' wlied Israel wara l-helsien mill-jasar tal-Eġittu u l-esperjenzi tagħhom matul l-erbghin sena fid-deżert, fi triqthom mill-Muntanja Sinaj sal-art ta' Kangħan. Lejn it-tieni parti tal-Ktieb, ulied Israel iħeju rwieħhom biex jirbħu l-art ta' Kangħan, wara li xi tribujiet għazlu li jgħammru fil-Lvant tal-Ġordan. Gożwè jigi magħżul biex imexxi u miegħu oħrajn hejjew biex jaqsmu l-art bejn it-tribujiet.

Ma' dawn it-tliet kotba ma nistgħux ma nsemmux il-hames ktieb tat-Torah, il-Ktieb tad-Dewteronomju. Huwa ktieb li jrid jinqara fid-dawl tal-esperjenza tal-Eżodu u tat-twettiq tal-Patt.

Il-Ktieb tad-Dewteronomju jiġbor fih id-diskorsi li Mosè għamel lill-poplu biex isellmilhom qabel id-dħul fl-art imwiegħda. Ifakkar għat-tieni darba l-ligijiet li Alla kien tah biex iwassal lill-ulied Israel. Mosè jgib quddiem għajnejn il-poplu dak kollu li Alla kien għamel magħhom filwaqt li jhegġeg għall-ubbidjenza u għall-fedeltà lejn il-Patt biex il-poplu jkollu l-barka u r-risq.

Il-Ktieb tal-Eżodu jiftah billi jirrakkonta t-twelid ta' Mosè, li jkun "salvat mill-ilma" u jittiehed biex jitrabba minn bint il-Fargħun tal-Eġittu (ara: Eż 2-3). Alla jsejjahlu u jagħtih il-missjoni biex jehles lill-poplu tiegħu: "Mosè kien jirgħa l-merħla

ta' hatnu Ġetru, qassis ta' Midjan, u ha l-merhla 'l hemm fid-deżert u wasal sa hdejn il-Ħoreb, il-muntanja ta' Alla. Hawn deherlu anġlu tal-Mulej f'huġġieġa nar qalb l-ghollieq. Mosè haress u ra l-ghollieq jaqbad bin-nar bla ma jintemm. Mosè qal: 'Ha nersaq u nara din id-dehra tal-ghageb ghala mhux jinħaraq l-ghollieq.' Il-Mulej rah riesaq biex jara, u Alla sejjaħlu minn qalb l-ghollieq u qallu: 'Mosè, Mosè!' U Mosè wieġeb: 'Hawn jien!' U l-Mulej qallu: 'La tersaqx 'l hawn. Nehhi l-qorq minn riġlejk, ghax il-post li inti fuqu hu art qaddisa.' U ssokta jghidlu: 'Jien hu Alla ta' missirijietek: Alla ta' Abraham, Alla ta' Izakk u Alla ta' Ġakobb.' Mosè għatta wiċċu, ghax beża' jħares lejn Alla. U l-Mulej qallu: 'Jien ħarist u rajt it-tbatija tal-poplu tiegħi fl-Eġittu. U jien smajt il-karba tagħhom... eja, mela, ha nibagħtek għand il-Fargħun biex toħroġ lil ulied Israel mill-Eġittu' ... Mosè reġa' wieġeb: 'Ara, jiena mmur għand ulied Israel u nġhidilhom: Alla ta' missirijietkom baġhatni għandkom, u huma jistaqsuni, X'jismu? Jiena xi nġhidilhom?' Alla wieġbu: 'JIEN LI JIEN.' U komplja jghidlu: 'Hekk għidilhom lil ulied Israel, JIENA HU baġhatni għandkom.' U Alla komplja jghidlu: 'Hekk għandek tgħidilhom lil ulied Israel: Jahweh, Alla ta' missirijietkom, Alla ta'

Abraham, Alla ta' Izakk, Alla ta' Ġakobb, baġhatni għandkom. Dan ikun ismi għal dejjem u dan l-isem ifakkarkom fija minn nisel għal nisel'" (Eż 3: 1-15).

Skont ir-rakkont bibliku Alla jibgħat l-ghaxar kastigi fuq l-Eġittu biex iġieghel lill-Fargħun jibgħat il-poplu tiegħu. Kien l-aħħar kastig, il-qerda tal-ulied il-kbar tal-Eġizzjani li jagħlaq id-dramm tal-kastigi, u l-poplu johroġ mill-jasar tal-Eġittu. "U Mosè sejjaħ ix-xjuħ kollha ta' Israel u qalilhom: 'Aqbd u ħadu ħaruf għal kull familja tagħkom, u oqtl u ħadu tal-Ġhid. Ħadu qabda suf u billuħ fid-demmi fil-bieġja u ċappsu l-blata u l-ġnub tal-bieb bid-demmi ta' ġol-bieġja. Hadd minnkomm ma johroġ mill-bieb ta' daru 'l barra qabel filgħodu. Ghax il-Mulej sa jghaddi biex jidrob l-Eġizzjani imma meta jara d-demmi mal-blata u l-ġnub tal-bieb, il-Mulej jaqbez lil bwiebkomm u ma jħallix lill-qerried jidhol jidrobkom fi djarkom.' ... Ġara li f'nofs il-lejl il-Mulej darab 'l ulied il-kbar fl-art tal-Eġittu, mit-tifel il-kbir tal-Fargħun bid-dritt għat-tron sal-kbir tal-ilsir fil-ħabs, u kull ferħ tal-ewwel tal-bhejjem. U l-Fargħun qam bil-lejl, hu u l-qaddejja tiegħu, u l-Eġizzjani kollha, u telgħet twerżiqa waħda kbira mill-Eġittu, ghax ma kienx hemm dar li ma kienx hemm xi mejjet fiha. Imbagħad sejjaħ lil Mosè u

'l Aron bil-lejl u qalilhom: 'Qumu u oħroġu 'l barra minn nofs il-poplu tiegħi, intom u wlied Israel; morru aqdu lill-Mulej kif għidtu...' (Eż 12: 21-24. 29-31).

Il-ħruġ solenni mill-Eġittu, akkumpanjat bl-ghana (Eż 15: 1-21) kien biss preludju għal dak li kellu jigr fuq il-Muntanja Sinaj fit-twerttiq tal-Patt bejn Alla u l-poplu tiegħu u l-ġoti tal-Liġi permezz ta' Mosè (ara: Eż 19-20).

Ta' importanza fundamentali huwa l-kapitu 24 tal-Ktieb tal-Eżodu: "Il-Mulej qal lil Mosè: 'Itla' hdejn il-Mulej, int u Aron, Nadab u Abihu, flimkien mas-sebghin xih ta' Israel; agħtu qima mill-bogħod; imbagħad Mosè jersaq waħdu lejn il-Mulej; imma l-oħrajn ma jersqux, u anqas il-poplu ma għandu jitla' miegħu.' Mosè niżel jghid lill-poplu kulma qallu l-Mulej u kulma ordnal. Il-poplu wieġeb b'lehen wiehed u qal: 'Kulma qalilna l-Mulej nagħmluħ.' Mosè kiteb il-kliem kollu tal-Mulej, u filgħodu qam, bena altar taħt il-muntanja, u waqqaf tnax-il plier għat-tnax-il tribù ta' Israel. Imbagħad baġhat xi zġhażagħ minn ulied Israel biex joffru saġrificċji u joqtlu għoġiela bħala saġrificċji tas-sliem lill-Mulej. Mosè ha nofs id-demmi u qieghdu fi bwieqi, u xerred in-nofs l-ieħor fuq l-altar. Imbagħad ha l-ktieb tal-patt, u qara minnu hekk li seta' jisimghu l-poplu.

U huma qalu: ‘Kulma qalilna l-Mulej naghmluh, u nisimghu minnu.’ Mosè mbaghad ha d-demmm, u hu u jroxxu fuq il-poplu, qal: ‘Hawn hu d-demmm tal-patt li l-Mulej ghamel maghkom skont dan il-kliem kollu.’ U telghu Mosè u Aron, Nadab u Abihu, u s-sebghin mix-xjuh ta’ Israel. U huma raw ’l Alla ta’ Israel: taht ringlejh kien hemm bhal cangatura tas-saffiri, safja daqs is-sema nnifsu. Lejn il-kbarat ta’ wlied Israel huwa ma meddx idu. U huma raw ’l Alla; u kielu u xorbu. Il-Mulej qal lil Mosè: ‘Itla’ hdejja fuq il-muntanja, u stenna hemm u naghtik it-twavel tal-gebel, bil-liġi u l-kmandamenti, li jien ktibt fuqhom ghat-tagħlim tagħhom.’ ... Mosè tala’ fuq il-muntanja u s-shaba ksiet il-muntanja. Il-glorja tal-Mulej striehet fuq il-muntanja Sinaj, u s-shaba ksietha għal sitt ijiem; u fis-seba’ jum il-Mulej sejjah lil Mosè minn go nofs is-shaba. Id-dehra tal-glorja tal-Mulej f’ghajnejn ulied Israel kienet tixbah lil huġġieġa nar ihegġeġ fuq il-quccata tal-muntanja. U Mosè daħal fis-shaba u tala’ fuq il-muntanja u baqa’ fuq il-muntanja erbghin jum u erbghin lejl” (Ez 24: 1-18).

Diffiċli tikkonferma b’mod preċiż id-dettalji tal-Eżodu u l-indikazzjonijiet ġeografici li jinghataw fit-test bibliku: dawn kienu u għadhom oġġett ta’ studju u diskussjoni. Jibqa’ l-fatt li

l-ġrajja tal-Eżodu u t-twetliq tal-Patt, fejn il-protagonista ewlieni huwa Alla, huma fundamentali għat-tiswir tal-Ġudajizmu.

Hija t-Torah li tirrakkonta fi spirtu ta’ elogi u l-mewt ta’ Mosè: “Mill-wita ta’ Mowab Mosè tela’ fuq il-muntanja Nebu fuq il-quccata tal-Pisga li tiġi quddiem Ġeriko. U l-Mulej urieh l-art kollha: Gilgħad sa Dan, Naftali kollu, l-art ta’ Efrajm u Manassi, l-art kollha ta’ Ġuda sal-baħar tal-Punent, in-Negeb fin-Nofsinhar, u l-firxa kollha mill-wita ta’ Ġeriko, belt is-siġar tal-Palm, sa Sogħar. U l-Mulej qallu: ‘Din hija l-art li jiena hlift lil Abraham, lil Izakk u lil Ġakobb, meta għidt: Lil nislek nagħtiha. Hallejtek taraha b’ghajnejk, iżda fiha ma tidholx.’ U hemm miet Mosè, il-qaddej tal-Mulej, fl-art ta’ Mowab, bħalma ried il-Mulej. U difnuh fil-wied f’art Mowab, fuq ir-riħ ta’ Bet-pegħor; u sal-lum qabru hadd ma jaf fejn hu. Mija u għoxrin sena kellu Mosè meta miet; kien għadu ma cċajparx dawl ghajnejh, u lanqas saħħtu ma rhietu. Tletin jum damu wlied Israel jibku ’l Mosè fil-wita ta’ Mowab. Meta ghaddew jiem il-biki għal-luttu ta’ Mosè, deher Ġozwè bin Nun, mimli bl-ispiritu tal-għerf, għax Mosè kien qieghed idejh fuqu; għalhekk ulied Israel qagħdu għalih, u għamlu bħalma l-Mulej kien ikkmanda lil Mosè.

Imma qatt iżjed ma deher f’Israel profeta bħal Mosè li l-Mulej kien jafu wiċċ imb wiċċ; hadd bħalu għas-sinjali u l-ghegubijiet kollha li tah jagħmel il-Mulej fl-art tal-Egittu kontra l-Fargħun u l-qaddejja tiegħu kollha u artu kollha: hadd bħal Mosè, għall-ghemejjel kollha ta’ qawwa u ta’ biża’ kbir li għamel quddiem Israel kollu” (Ez 34: 1-12).

Id-Dhul fl-Art Imwiegħda u l-Imħallfin

Meta niġu biex nitkellmu dwar id-dhul fl-Art Imwiegħda, irridu niflu xi fitt il-Ktieb ta’ Ġozwè. Bhal fil-każ tal-kotba ġa msemija dan naghmluh mhux tant biex insibu kronoloġija preċiża tal-istorja – din ma kinitx l-intenzjoni tal-kittieba – imma biex minn dik li nsejnhulha “Teoloġija tal-istorja” nisiltu l-hjiel storiku. Dan għaliex, għall-kittieba tal-Iskritturi Lhud, Alla huwa dejjem il-protagonista tal-istorja.

Il-Ktieb ta’ Ġozwè, li jiehu ismu mill-mexxej il-ġdid wara Mosè, jirrakkonta l-istorja ta’ kif ulied Israel daħlu fl-art ta’ Kangan. Fl-ewwel taqsima (1-12) Alla jmexxi lill-poplu l-magħżul b’mod mirakuluż fl-isfida li dan jiehu taht idejh l-art. Fit-tieni taqsima (13-24) il-kittieb juri kif sar it-taqsim tal-art. Ta’ interess

kbir hawnhekk huma l-indikazzjonijiet ġeografici li taghtina din il-kitba. Il-kitba taghlaq b'żewġ diskorsi ta' Ġozwè lill-poplu. Bhal Mosè jfakkar fit-tjieba u l-hniena ta' Alla biex ihajjar il-poplu għall-fedeltà lejn il-Patt.

Aktarx, fuq livell storiku, id-dhul fl-art ta' Kanghan sar fuq medda twila ta' żmien. Qegħdin fis-seklu XIII QEK. Nistgħu nitkellmu dwar infiltrazzjoni progressiva ta' wlied Israel li nqasmu skont id-diversi tribujiet li ħadu isimhom minn ulied Ġakobb: Ġozwè u Benjamin (ulied Rakel), Levi, Simghon, Ruben, Ġuda, Issakar, Żebulun (ulied Lija), Dan u Neftali (ulied Bilha), Gad u Aser (ulied Żilfa). Levi, it-tribù saċerdotali, ma kellhomx sehem fit-tqassim u tferrxu mal-poplu biex ikunu għall-qadi tiegħu. Mit-tribù ta' Ġuzeppi harġu Efrajm u Manassi.

Il-Ktieb ta' Ġozwè jagħlaq bit-tiġdid solenni tal-Patt f'Sikem: “Għalhekk issa ibżgħu mill-Mulej, u aqduh bir-reqqa u l-fedeltà; warrbu l-allat li missirijietkom qdew lil hemm mix-xmara u fl-Eġittu, u aqdu l-Mulej. U jekk ma jogħgobkomx taqdu l-Mulej, aghzlu llum lil min tridu taqdu; jekk hux l-allat li kienu jaqdu missirijietkom lil hemm mix-xmara, jew l-allat tal-Amurrin li f'arthom qegħdin tghammru. Imma jien u dari naqdu l-Mulej.” U

l-poplu kollu wieġeb u qal: ‘Ma jkun qatt li aħna nhallu l-Mulej biex naqdu allat oħra. Għax kien il-Mulej, Alla tagħna, li talla' lilna u 'l missirijietna mill-art tal-Eġittu, minn dar il-jasar, u li għamel quddiemna stess dawn il-ħwejjeg kbar, u ħarisna matul it-triq kollha li minnha għaddejna u fost il-popli li minn go nofshom qsamna. U l-Mulej keċċa minn quddiemna l-popli kollha u l-Amurrin li kienu jgħammru fl-art. Għalhekk aħna wkoll lill-Mulej naqdu, għaliex hu Alla tagħna’”(Ġoz 24: 14-18).

F'dal-kuntest irridu nsemmu diversi mexxejja ta' tribujiet li maż-żmien tqiesu bħala mexxejja u eroj nazzjonali. Dawn kienu jissejħu “Imħallfin”, magħżulin minn Alla biex jiddefendu lil ulied Israel mill-għedewwa, sikwit meqjusa bħala strumenti f'idejn Alla biex iregġgħu lura lill-Israelin għall-fedeltà lejn il-Patt. L-istorja tagħhom insibuha fil-Ktieb tal-Imħallfin. Fost dawn hemm sitta kbar li għandhom rakkont itwal: Ghotnijel, Ehud, Debora, Gidghon, Ġeftaħ u Sansun.

Fi żmien l-Imħallfin saret insidenza fuq il-Patt u l-fedeltà lejh u ċ-ċaħda tar-religjonijiet Kaġninanin. Mill-Kaġninanin l-Israelin ħadu t-tliet festi agrikoli: il-festa tar-rebbiegħa li nbidlet f'Pesah (mogħdija), bħala tifkira tal-Eżodu; il-festa tal-harifa li nbidlet f'Sukkot

(għerejjex), b'tifkira tal-hajja fit-tined waqt il-mixja fid-deżert; u l-festa tal-ewlenin jiem tas-sajf li nbidlet f'Shavuot (ġimghat), il-festa li fakkret l-ghoti tal-Liġi fuq is-Sinaj.

Emblematiku huwa l-vers li jhejji għaž-żmien twil u mqalleb tal-Monarkija: “F'dak iż-żmien ma kienx hemm sultan f'Israel, u kulhadd kien jagħmel li jogħgħbu” (Imħ 21: 25).

Il-Monarkija u ż-żewġ Saltniet

Diversi huma l-kotba tal-Iskritturi Lhud li jagħtu hjiel storiku-teologiku fuq iż-żmien twil tal-Monarkija (1020-586 QEK): L-Ewwel u t-Tieni Ktieb ta' Samwel, L-Ewwel u t-Tieni Ktieb tas-Slaten u l-Ewwel u t-Tieni Ktieb tal-Kronaki.

L-Ewwel u t-Tieni Ktieb ta' Samwel jiehdu isimhom mill-aħħar wiehed fost l-Imħallfin f'Israel u li kien ukoll Profeta. Fl-Ewwel Ktieb ta' Samwel, fl-ewwel taqsina (1-7), insibu preżentazzjoni tal-hajja ta' Samwel, li kien ta' ispirazzjoni għall-armata tal-Israelin. Fit-tieni taqsima (8-15) Alla jsejjaħ lil Samwel biex jikkonsagra lil Sawl bħala sultan ta' Israel. Fit-tielet taqsima (16-30) tiddomina l-figura ta' David, li Samwel jidilku bħala s-sultan futur ta' Israel. David kellu jissielet

biex isib kenn mill-korla għajjura ta' Sawl. Il-ktieb jagħlaq bil-mewt ta' Sawl u wliedu fuq l-Għoljiet ta' Gilbogħa f'taqbida mal-Filistin (31). Fit-Tieni Ktieb ta' Samwel David jintgħażel Sultan ta' Israel kollu u jagħmel lil Ġerusalem il-belt ewlenija tan-nazzjon il-ġdida. Fiha jtellja l-Arka tal-Patt. Minkejja l-iskandli u t-taqtigh ta' qalb fil-ħajja ta' David, hu jibqa' fidil lejn Alla ta' missirijietu.

Fl-Ewwel Ktieb tas-Slaten il-protagonisti huma s-slaten, minn Salamun, bin David (1-2) sa Aħażija. Salamun, magħruf għal gherfu, bena t-Tempju ta' Ġerusalem (3-11). Mal-mewt tiegħu s-saltna tinqasam (12-22), bis-Saltna ta' Israel fit-Tramuntana, u s-Saltna ta' Ġuda, fin-Nofsinhar. L-istorja tal-Profeta Elija ssib il-kuntast tagħha f'din it-tieni taqsima tal-ktieb. Fit-Tieni Ktieb tas-Slaten, fl-ewwel 17-il kapitlu, għandna l-ġrajja taż-żewġ saltniet, sakemm fis-sena 722 QEK tinqered is-Samarija u s-Saltna ta' Israel, u l-poplu jittiehed fl-jasar. B'hekk is-Saltna tat-Tramuntana tinqered darba għal dejjem. Il-kapitli 18-25 jirrakkuntaw il-ġrajjet tas-Saltna ta' Ġuda, bil-qerda ta' Ġerusalem fis-sena 587-586 QEK u bil-poplu li jittiehed fl-eżilju. Il-ġudizzju teologiku fil-Kotba tas-Slaten huwa ċar: Alla kien ikkastiga l-infedeltà tal-Israelin.

Iż-żewġ Kotba tal-Kronaki jirrakkuntaw minn angolu iehor l-istess storja ta' Israel li nsibu fil-Kotba ta' Samwel u tas-Slaten. Fl-Ewwel Ktieb tingħata importanza lil David, il-bennej ta' Ġerusalem, fundatur tat-Tempju u l-Liturġija tat-Tempju. Fit-Tieni Ktieb il-protagonista huwa Salamun li jitqies bħala s-sultan ideali ta' Israel. Insibu r-rakkont tal-ġrajja tal-firda u taż-żewġ saltniet, l-aktar dik tan-Nofsinhar, sal-waqgħa ta' Ġerusalem fis-sena 587 QEK.

Imma lura għall-ħjiet storiku. Is-Sultan David saltan għal 7 snin f'Hebron fuq Ġuda u mbagħad għal 33 sena f'Ġerusalem, fuq Israel kollu. Waħda mill-ewwel rebhiet tiegħu kienet fuq il-Ġebusin f'Ġerusalem. Lil din il-belt għamilha l-kapitali tiegħu; riedha bħala ċ-ċentru amministrattiv u tellja l-Arka tal-Patt fiha. Minkejja d-dgħufija morali tiegħu bl-adulterju ma' Batseba u l-qtil ta' żewġha Urija (ara 2Sam 11-12), lilu ssir wegħda mill-Mulej permezz ta' Natan, li d-dinastija tiegħu kellha tkompli. Huwa l-kliem ta' 1Sam 7 li kellu jitqies bħala wegħda "messjanika" lid-dar ta' David: "U issa għid lill-qaddej tiegħi David: 'Dan jgħid il-Mulej tal-eżerċiti: Ara, jiena ħadtek mill-mergħat minn wara l-imrieħel biex tkun prinċep fuq il-poplu

tiegħi Israel. Dejjem kont miegħek f'kulma kont tidhol għalih; u meta int qridt l-għedewwa tiegħek kollha minn quddiemek. Issa jiena nibnilek isem kbir jixbah l-ismijiet il-kbar li hawn fid-dinja. Nagħmel post għall-poplu tiegħi Israel, u nqieghdu hemm fejn jgħammar bla biża, u ma jgħakksuhx iżjed il-ħżiena bħalma għamlu sa minn dejjem, jiġifieri sa minn meta qajjimt l-imħallfin fuq il-poplu tiegħi Israel; u nserrhek mill-għedewwa tiegħek kollha. Lilek imbagħad il-Mulej jagħtik kelma li jibnilek dar. U meta inti ttemm żmienek, u tkun straħt ma' missirijietek, jiena nqajjem nislek warajk, nisel hierēg mill-ġewwieni tiegħek, u nsahħah is-saltna tiegħu. Huwa jibni dar lil ismi, u jiena nsahħah it-tron tas-saltna tiegħu għal dejjem. Jien inkun għalih missier, u hu jkun għalija iben. Jekk jagħmel il-ħażin, jiena nwiddbu bl-istess bastun tal-bnedmin, u bid-daqqiet li jagħtu l-bnedmin. Imma t-tjieba tiegħi lejħ qatt ma nwarraha għalkollox minnu, bħalma warraha minn ma' Sawl li jiena begħedt minn quddiemek. Il-familja tiegħek u s-saltna tiegħek jibqgħu shaħ għal dejjem quddiem. It-tron tiegħek jibqa' shiħ għal dejjem.' Natan kellem lil David skont dan il-kliem u din il-viżjoni" (2Sam 7: 8-17).

Fost ulied David li tqabdu għat-tron, johroġ rebbieħ Salamun (961-922 QEK), li jidher li kien amministraur għaqli u għaref: “U Alla ta għerf lil Salamun u dehen kbir ħafna, u moħħ bla qjies bħar-ramel f’xatt il-baħar. U l-għerf ta’ Salamun kien akbar mill-għerf tan-nies kollha tal-Lvant u mill-għerf kollu tal-Eġittu” (1Slat 4: 9-10). It-tradizzjoni biblika għolliet l-għerf tiegħu: aktarx li hu sar magħruf b’din il-karatteristika għax kien hu li waqqaf l-ewwel ‘skejje’ biex iħarreg skribi jafu jiktbu u jaqraw għal raġunijiet ta’ korrispondenza u kummerċ. Dan barra l-fatt li tlaqqam fil-moviment intelletwali taż-żmien bħalma għamlu slaten u filosofi fl-Eġittu u fil-Mesopotamja. Fi żmien Salamun tkattar il-kummerċ mal-Feniċja, is-Sirja u ċ-Ĉiliċja, Tir, l-Eġittu, fil-Baħar l-Aħmar u l-Oċean Indjan. B’hekk seta’ jibni mhux biss il-palazz tiegħu imma anki, u fuq kollox, it-Tempju ta’ Ġerusalem: “David missieri kellu f’moħħu li jibni tempju lill-isem tal-Mulej, Alla ta’ Israel. U l-Mulej qal lil David missieri: ‘Sewwa li kellek f’qalbek li tibni tempju lil ismi, tajjeb li giek f’rasek dan: imma mhux int tibnih it-tempju, imma ibnek, li johroġ mill-ġewwieni tiegħek, għad jibni tempju lil ismi.’ U l-Mulej żamm kelmtu li kien tkellem, u jiena lhaqt flok David

missieri, u qgħadt fuq it-tron ta’ Israel, bħalma kien wiegħed il-Mulej, u bnejt it-tempju lil isem il-Mulej, Alla ta’ Israel. U għamilt hemm post għall-arka li fiha hemm il-patt tal-Mulej, li għamel ma’ missirijietna meta ħariġhom mill-art tal-Eġittu” (1Slat 8: 17-21).

Kienet is-sistema tat-tassazzjoni li kellha tifred is-saltna tiegħu. L-idea li kull distrett tat-tnax-il tribù kellu jhallas għall-ispejjeż ta’ xahar tal-qorti rjali ma niżlitolhomx lit-tribujiet fit-Tramuntana, u lanqas l-impożizzjoni tax-xogħol ta’ bilfors. Dan wassal mhux biss għat-tgergir imma saħanistira xettel il-bidu tal-firda tas-saltna.

Mal-mewt ta’ Salamun, ibnu Rehobogħam (930-908 QEK) ħa s-saltna f’idejh. L-isforz ta’ rikonċiljazzjoni bejn it-tribujiet tat-Tramuntana u dawk tan-Nofsinar falla minħabba l-arroganza ta’ Rehobogħam: “Ġerobogħam u l-poplu kollu ġew għand Rehobogħam hekk kif kien ordnalhom is-sultan... ‘Missieri taqqlikom il-madmad, u jien se nżid fuqu. Missieri kien isawwatkom bil-frosti, imma jien insawwatkom bl-iskorpjuni.’ U hekk is-sultan baqa’ ma tax widen lill-poplu, ladarba din il-ħaġa sehħet kif kien riedha l-Mulej, sewwasew biex il-Mulej isaħħaħ kelmtu li kien qal lil Ġerobogħam bin Nebat permezz ta’ Ahija

ta’ Silo. Meta Israel kollu ra li s-sultan ma tahx widen, il-poplu wieġeb lis-sultan u qallu: ‘Ebda sehem ma għandna ma’ David; ebda wirt ma’ bin Ġesse! Għat-tined tiegħek, Israel! Issa aħseb int għal darek, David!’ U Israel telqu għat-tined tagħhom. Iżda Rehobogħam baqa’ jsultan fuq ulied Israel li kienu joqogħdu fl-ibliet ta’ Ġuda. Meta mbagħad is-sultan Rehobogħam baġhat lil Adoram, dak li kien jieħu ħsieb il-lieva, Israel kollu haġġru u qatluh. Imbagħad is-sultan Rehobogħam fittex jirkeb il-karru biex jaħrab lejn Ġerusalem. U hekk Israel inqata’ minn dar David, u baqgħu mifruda minnha sal-lum. Malli Israel kollu semgħu li Ġerobogħam kien raġa’ lura, baġhtu jsejhulu għal-laqqha u għamlu sultan fuq Israel kollu. U hadd minnhom ma mar wara d-dar ta’ David ħlief it-tribù ta’ Ġuda wehidha” (1Slat 12: 12-20).

Ġerobogħam (930-910 QEK) waqqaf il-belt ewlenija tiegħu l-ewwel f’Sikem u mbagħad f’Tirza. Waqqaf santwarji f’Dan u f’Betel, bl-ghoġiela tad-deheb fihom, biex niesu ma jitilgħux Ġerusalem, u jakkomoda anki l-popli Kanghanin li kienu jghixu fit-territorju tiegħu.

Il-ġudizzju teologiku fuq is-slaten ta’ Israel huwa dejjem negattiv. Ir-ritornell “għamel ħażin f’ghajnejn il-Mulej u gāgħal lil Israel

jidneb” (1Slat 15: 34) hu mtenni kontinwament mill-kittieba, li sikwit kienu min-Nofsinhar u ġġudikaw b’mod negattiv it-tahlita tar-religjonijiet Kaghnanin ma’ dik tal-Israelin.

Hekk, nġhidu ahna, inkiteb għal Nadab (910-909 QEK), bin Ġerobogham, u ibnu Baghsa (909-886 QEK). Ela, bin Baghsa, inqatel wara sentejn minn Żimri, kap tal-armata. Dan saltan għal sebat ijiem u warajh saltan Ghomri (885-874 QEK), kap tal-eżerċtu. Warajh lahaq Ahab (874-852 QEK) li żżewweġ lil Ġezabel, principessa mill-Feniċja. Dan tħabbeb mas-Saltna ta’ Ġuda billi żewweġ lil bintu Ghatalija lil Ġoram (851-842 QEK), bin Ġosafat (875-851 QEK). Kien Ahab li bena santwarju fis-Samarija u ppermetta l-qima ta’ Bagħal. Dan qieghdu f’konfront dirett mal-Profeta Elija minn Tisbi ta’ Gilgħad (ara: 1Slat 17-19; 2Slat 2: 1-14) u l-ġudizzju kontrih kien aħrax: “...wasal biex ta qima lil Bagħal u adurah. Lil dan għamillu wkoll altar fit-tempju li bnielu f’Samarija. Ahab waqqaf ukoll ix-xbieha tal-Asera, u zied jagħmel hwejjeg oħra hżiena, hekk li għadab għalih il-Mulej, Alla ta’ Israel, iżjed milli għas-slaten kollha ta’ Israel, li kien hemm qablu” (1Slat 16: 31-33). Fil-kuntest tan-negattività ta’ Ahab tispikka l-missjoni ta’ Elija li jiddefendi l-fidi f’Alla

wiehed. Huwa l-istess Elija li skont it-tradizzjoni biblika ttella’ s-sema fil-karru tan-nar: “...U wlied il-profeti li kienu f’Ġeriko harġu jilqgħu lil Eliżew u qalulu: ‘Taf int li llum il-Mulej sa jehodlok lil sidek minn miegħek?’ ... U ġara li huma u sejrjn, jimxu u jitekellmu, f’daqqa waħda karru tan-nar bi żwiemel tan-nar firidhom minn xulxin, u Elija tala’ s-sema fir-riefnu. Eliżew baqa’ jhares u jghajjat: ‘Missieri, Missieri, il-karru ta’ Israel u r-rikkieb tiegħu.’ U ma rahx iżjed; u qabad fi hwejġu u ċarrathom f’biċċtejn” (1Slat 2: 4-12).

Wara Aħaž saltan ibnu Aħažija (852-850 QEK) u warajh ibnu Ġoram (850-842 QEK), sakemm il-Profeta Eliżew (ara: 1Slat 19: 19-21; 2Slat 1: 1-8.15) u dawk li baqgħu fidili għall-fidi ta’ Israel għažlu lil Ġehu (842-815 QEK) biex isaltan fuq Israel. Kien Ġehu li qatel flimkien lil Ġoram, il-predeċessur tiegħu, u lil Aħažija (842 QEK), sultan ta’ Ġuda. Qatel ukoll lil Ġezabel u b’hekk kisirha mal-Feniċi u mas-saltna ta’ Ġuda!

F’Ġuda, Ghatalija (847-837 QEK), oħt Ahab, hadet is-setgħa u qatlet lil kull min kellu d-dritt għat-tron. Ġowas (837-800) biss ġie salvat mill-qassis Ġehojada, li mexxa kolp ta’ stat kontra Ghatalija biex dan isaltan.

Kien f’dan il-mument storiku li Salmanaser III (894-824 QEK), sultan

tal-Assirja, ried ikabbar l-imperu tiegħu. Fi żmien is-sultan Ġehu ġarraf lil Damasku fis-Sirja u ġieghel lil Feniċja u lil Israel iħallsu t-tributi biex jiffrankalhom il-qerda. Aktar tard Ĥažajel (843-796 QEK), sultan tas-Sirja (Aram), sfrutta mument ta’ dġhufija għal Assirja u rvell f’Ninwè biex għamel lis-saltna ta’ Israel provinċja tiegħu. Kien żmien is-sultan Ġehowahāž (815-801 QEK), bin Ġehu. Is-sultan ta’ Ġuda, Ġehowas, offra teżori mit-Tempju lil Ĥažajel biex jehles il-belt ta’ Ġerusalemm mill-qerda. Izda malli l-Assiri reġgħu habtu għal Damasku, Ġowas (801-786 QEK), sultan ta’ Israel, reġġa’ lura għas-saltna tiegħu t-territorju mahtufa fis-snin ta’ qabel.

Ir-rakkont bibliku hawnhekk jiteklem mill-mewt tal-Profeta Eliżew u l-miraklu li sehħ fuq il-qabar tiegħu fi dhul is-sena: “Eliżew marad b’marda li kellu jmut biha. U Ġowas sultan ta’ Israel niżel hdejh... u Eliżew miet u difnuh. Fi dhul is-sena qatgħa hallelin minn Mowab bdew dehlin fil-pajjiż. Darba, meta xi whud kienu qeghdin jidfnu mejjet, raw qatgħa minnhom u xehtu r-raġel fil-qabar ta’ Eliżew u telqu. Malli r-raġel mejjet mess mal-ghadam ta’ Eliżew, ha l-hajja, u qam fuq riglejha” (2Slat 13: 14-21).

Bħalma kien għamel Ġowas, hekk għamel Amasija (800-783 QEK), sultan ta’ Ġuda, u

reġa' ha lura t-territorju tas-saltna mill-Edumin. Amasija ġġieled kontra Israel, imma tilef u Ġowas habat għal Ġerusalemm. Amasija nqatel f'Lakis minn niesu stess. Floku lahaq ibnu Għazarija (783-742 QEK).

Taht Għazarija f'Ġuda, u Ġerobogħam II (786-746 QEK) f'Israel, il-pajjiż kollu għadda erbgħin sena fi żmien ta' ġid. Kien żmien ta' tigdid materjali kbir. Bħal dejjem fl-istorja tal-poplu l-magħżul dehru l-profeti li ġġudikaw l-istorja preżenti mill-għajnejn ta' Alla. Hekk, ngħidu aħna, fi tmien is-saltna ta' Ġerobogħam II, deher Ghamos, ir-ragħaj ta' Tekugħa, mis-saltna ta' Ġuda, li hadha kontra l-korruzzjoni morali u l-moħqrija tal-foqra fis-saltna ta' Israel: Israel kien qed jehodha kontra l-Patt. Il-kult vojtt u l-imġiba hażina kellhom ikunu rahan ta' kastig f'Jum il-Mulej (ara: Ghamos 3-6). L-istess linja ta' predikazzjoni nsibuha fil-Profeta Hosegħa, kontemporanju ta' Ghamos, li jxandar l-imħabba dejjiema, anki jekk ittraduta, ta' Alla għall-poplu tiegħu (Hosegħa 11-12).

Ix-xamma tal-qerda li kellhom il-profeti bdiets isseħħ: kien Tiglet-Pileasar III (745-727 QEK) li beda jespandi saltnatu fi żmien Menahem (746-738 QEK), sultan ta' Israel. Pekaħija (738-737 QEK), ibnu, dam isaltan sentejn għax hallas it-

tribut lill-Assiri. Hadlu postu bil-vjolenza Pekaħ (737-732 QEK) li għamel ftehim ma' Resin, is-sultan tas-Sirja. Meta Ġotam (742-735 QEK) ta' Ġuda ma riedx jingħaqad magħhom, daru kontrih.

Kien f'dan iż-żmien li l-Profeta Isaija qal lil Aħaž (735-715 QEK), li lahaq wara Ġotam, li s-Sirja u Israel kellhom jinqerdu. U hekk ġara: filwaqt li l-Assiri niżlu mit-Tramuntana, Pekaħ inqatel mis-sultan Hosegħa (732-722 QEK) li hadlu postu: dan kellu jċedi lill-Assiri, li mmexxija minn Salmaneser V (727-722 QEK), rebħu il-belt tas-Samarija. Sargon II (722-705 QEK) iddeporta kważi 30,000 mill-Israelin. Is-saltna ta' Israel intemmet darba għal dejjem. 2Slat 17: 7-8 jagħti ġudizzju teologiku negattiv fuq it-tmiem drammatiku tas-saltna ta' Israel: "Dan kollu ġralhom għaliex ulied Israel kienu dinbu kontra l-Mulej, Alla tagħhom, li kien tellagħhom mill-Egittu minn taht il-Fargħun, is-sultan tal-Egittu. Izda huma bdew iqimu allat oħra; imxew fuq id-drawwiet tal-ġnus li Alla kien keċċa quddiem ulied Israel, u fuq id-drawwiet li kien dahħlu s-slaten ta' Israel."

It-theddida tal-Assirja baqgħet imdendla wkoll fuq is-saltna ta' Ġuda. Is-sultan Aħaž (735-715 QEK) kellu jikkomprometti ruħu bil-ħlas tat-tributi u billi

hegġeġ lill-poplu jqim l-allat tal-Assirja. Kompromess li swielu l-qilla tal-Profeta Isaija u Mikea: "Isimgħu dan, mela, kbarat tad-dar ta' Ġakobb, u mexxejja tad-dar ta' Israel, li għandkom mibegħda għall-ġustizzja, u tħassru kulma hu sewwa, li tibnu 'l Sijon bid-demm, u lil Ġerusalemm bil-ħażen... Għalhekk, minħabba fikom, Sijon għad tinharat bħal għalqa, borġ ġebel għad issir Ġerusalemm, u l-muntanja tat-tempju għolja kollha sigar" (Mik 3: 9-12).

Is-suċċessur ta' Aħaž, Hezekija (715-687 QEK), fuq il-kelma ta' Isaija (ara: Is 20), kien għaqli biżżejjed li ma jidholx f'alleanza mal-Egittu u l-Filistja. Wettaq riforma reliġjuża billi neħħa l-altar tal-allat tal-Assirja u ċċentralizza l-kult f'Ġerusalemm billi għalaq is-santwarji lokali. Hejja għall-gwerra lil Ġerusalemm bil-bini tas-swar, u bit-tħaffir tal-mina ta' Silwan dahħal l-ilma ġieri fil-belt.

Mal-mewt ta' Sargon II, is-slaten tal-Babilonja u l-Egittu kkonvinċew lil Hezekija biex flimkien jissieltu kontra l-Assirja. Izda Sanherib (705-681 QEK) ma ħallihix tghaddi lixxa lill-għedewwa tiegħu: ħakem lil Babilonja, il-Feniċja u l-Filistja u ħabat għal Ġerusalemm. Għal xi raġuni l-Assedju ma seħħx (ara: 2Slat 18: 13 – 19: 35-37; Is 36-38). Mal-mewt

ta' Esarhadin, is-saltna tal-Assirja nqasmet fi tnejn, bejn iż-żewġ uliedu: Assurbanipal li saltan minn Ninwè u Samas Sanakin li saltan minn Babel.

Manassi (687-642 QEK) lahaq wara Hezekija. Dan kien fil-prattika maħkum mill-Assirja. Kemm hu u kemm ibnu Amon (642-640 QEK) kellhom jerġgħu jdaħħlu l-kult lejn l-allat tal-Assirja. In-nazzjonalizmu beda jgħolli rasu f'Ġuda hekk kif ftit ftit l-Assirja bdiet tiddgħajjef. Is-sultan Ġosija (640-609 QEK) ried jespandi t-territorju tiegħu u jwettaq riforma reliġjuża. Kien żmien il-Profeta Ġeremija li kellu l-missjoni xejn sabiha li jhabbar il-qerda ta' Ġuda.

Ġosija reġa' ċentralizza l-kult: qered is-santwarju f'Betel, mibni minn Ġerobogħam I, u ta importanza kbira lil ktieb misjub fit-Tempju, aktarx il-Ktieb tad-Dewteronomju. Bis-saħħa tiegħu reġa' gġedded il-Patt: "Imbagħad is-sultan bagħat jiġbor madwaru x-xjuħ kollha ta' Ġuda u ta' Ġerusalem. U s-sultan tala' fit-tempju tal-Mulej, u miegħu n-nies kollha ta' Ġuda, u dawk kollha li kienu jgħammru f'Ġerusalem, u l-qassisin u l-profeti u l-poplu kollu, miż-żgħir sal-kbir. U b'mod li jisimghuh qara l-kliem kollu tal-ktieb tal-patt, li kien instab fit-tempju tal-Mulej. Is-sultan wieqaf

hdejn il-pilastru, għamel patt quddiem il-Mulej li jimxi wara l-Mulej u jhares il-kmandamenti u l-preċetti u l-liġijiet tiegħu b'qalbu kollha u b'ruhu kollha, u jzomm il-kliem ta' dan il-patt, miktub f'dan il-ktieb. U l-poplu kollu qagħad għal dan il-patt" (2Slat 23: 1-3).

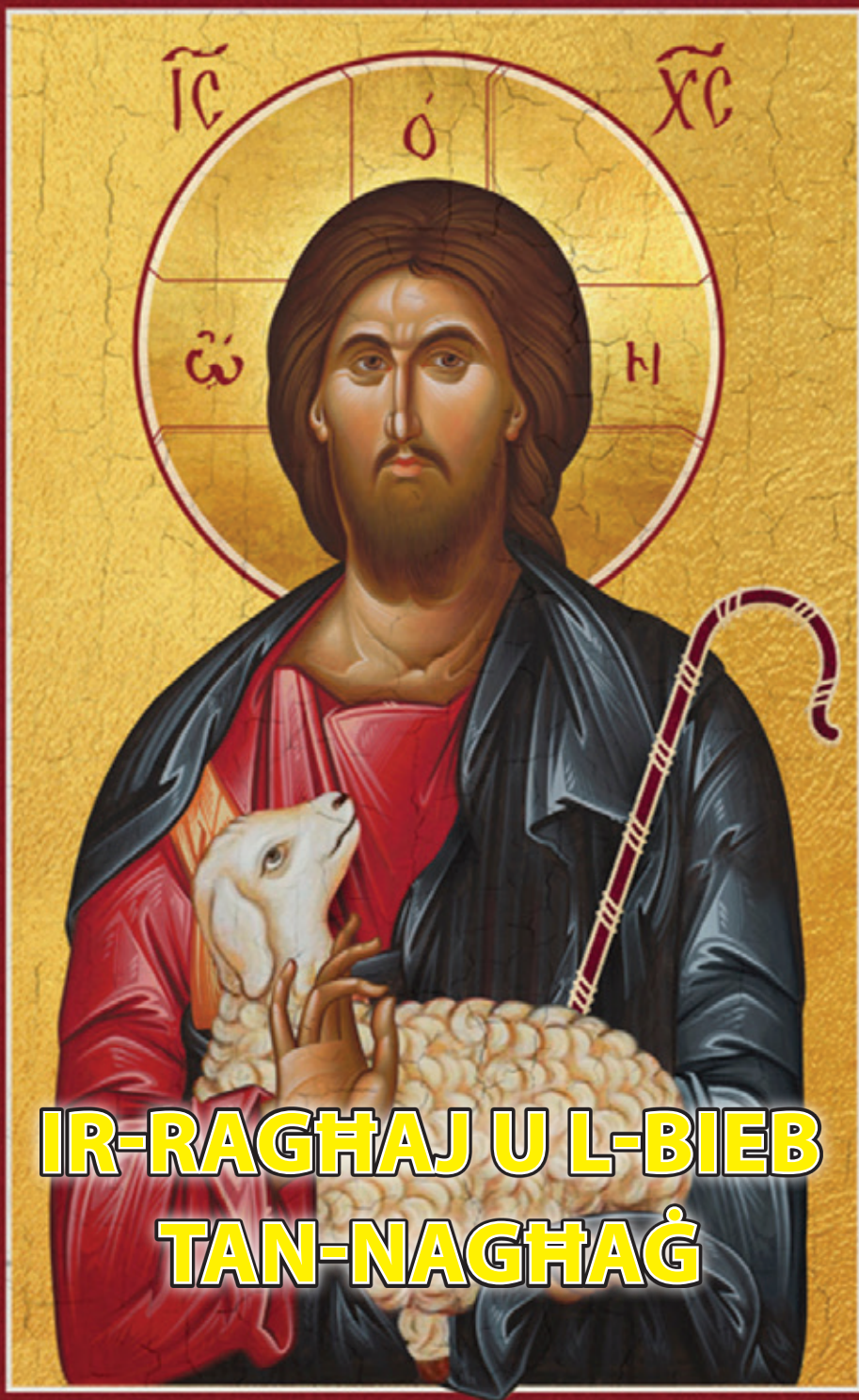
Ġosija nqatel f'Megiddu huwa u jipprova jzomm lura l-armata tal-Eġittu, li f'alleanza mal-Babiloniżi, kienet tiela' kontra l-Assirja. Aktar tard l-Eġizzjani għamlu lil Ġehojakim (695-698 QEK) bħala sultan f'Ġuda. Ġehojakim thabbe mas-sultan tal-Babiloniżi, Nabukodonosor II (605-562). Fis-sena 605 QEK l-imperu tal-Assiri nqered mill-Babiloniżi.

Izda Ġeremija u Habakuk komplew ihabbru l-qerda tas-saltna ta' Ġuda, qerda li kienet qiegħda tinkiteb! Wara li l-Eġittu rebħu battalja kontra Nabukodonosor, Ġehojakim għażel it-triq tar-ribelljoni kontrih. Imma tqarra bil-kbir. Nabukodonosor daħal fl-art ta' Ġuda u rebah lil Ġerusalem. Flok Ġehojakim, li nqatel, sar sultan ibnu Ġehojakin (597). Flimkien miegħu tkaxkru fl-eżilju l-kbarat tas-saltna.

Sedekija (597-586 QEK) huwa l-aħħar sultan ta' Ġuda. Dan ċaħad il-parir ta' Ġeremija li jilqa' d-dominazzjoni tal-Babiloniżi u thabbe mal-Eġittu biex jehodha

kontrihom. Nabukodonosor reġa' tela' għal Ġerusalem fis-sena 586 QEK: garrafha bis-shiħ. Lil Sedekija għamewh u hađuh fl-eżilju. Hekk kellha tibda l-esperjenza qarsa fl-eżilju, bogħod mill-art ta' Ġuda u l-belt ta' Ġerusalem, kif insibu fis-Salm 137: 1-6: "F'xatt ix-xmajjar ta' Babilonja, hemm qgħadna bilqiegħda u bkejna, aħna u niftakru f'Sijon. Mas-sigār tal-luq tagħha, dendilna ċ-ċetri tagħna. Għax hemm, dawk li jassruna, talbuna ngħannulhom xi għanja; dawk li hemm għakksuna stennew minna għanja ta' ferħ: 'Għannulna mill-għanja ta' Sijon.' Kif nistgħu ngħannu l-għana tal-Mulej f'art barranija? Tibbiesli idi l-leminija, jekk qatt ninsa lilek, Ġerusalem! Jehilli lsieni mas-saqaf ta' ħalqi, jekk ma niftkarx fik, jekk ma nżommx lil Ġerusalem 'il fuq minn kull ferħ tiegħi!"

Esperjenza li tqieset bħala kastig ta' Alla, kif karab l-awtur tal-Ktieb tal-Lamentazzjonijiet: "Kif saħħab f'għadbu Sidi 'l bint Sijon! Mis-sema waddab mal-art il-gmiel ta' Israel. U ma ftakarx f'mirfes riglejha, f'jum il-korla tiegħu. Il-Mulej Sidi, mingħajr ebda hniena, qered l-għamajjar kollha ta' Ġakobb; fil-korla tiegħu garraf il-fortizzi ta' Ġuda. Xehet mal-art u żeblah is-saltna u l-kbarat tagħha" (2: 1-2).

Rev. Prof. Martin Micallef

Il-Kapitlu 10 tal-Evangelju skont San Ġwann jiddeskrivi lil Ġesù bhala “ir-ragħaj it-tajjeb” u “l-bieb tan-nagħaġ.” Għalhekk, flimkien ma’ dak li naqraw f’Mt 18:12-14 u Lq 15:4-7, nistgħu nqisu Ġw 10 bhala l-għejun u l-isfont, li għal tant żmien servew biex il-Knisja tippreżenta lil Ġesù b’dawn it-tixbihat tant sbieħ, b’mod speċjali dik tar-ragħaj. F’dan l-istudju sejr inħarsu lejn kif inhu mibni l-Kapitlu 10 tal-Evangelju skont San Ġwann, filwaqt li ser nippruvaw ukoll nispjegaw it-tixbihat użati għal Ġesù f’rabta jew f’kuntrast ma’ tixbihat ohra li jissemmew f’dan il-Kapitlu.

L-istruttura tad-Diskors

Ġw 10:1-21 nistgħu nqisuha bhala taqsima li tagħlaq il-materjal fir-Raba’ Evangelju li hu marbut mal-festa tat-Tabernakli,¹ - *Sukkot* - hekk kif fi Ġw 10:22 tibda taqsima ohra li ttul sal-aħħar ta’ dan il-Kapitlu u li hija marbuta mal-festa tad-Dedikazzjoni tat-Tempju, magħrufa wkoll bhala “il-festa tal-Purifikazzjoni tat-Tempju,”² “il-festa tad-dawl,”³ jew bil-Lhudi *Hannukah*.⁴

Huma bosta dawk l-istudjużi li jargumentaw favur ir-rabta bejn dak li naqraw fi Ġw 10 ma’ dak li nsibu qabel fil-Kapitlu 9,⁵ il-ġrajja tar-raġel għama mit-twelid, b’mod illi Ġw 9:39-41 - il-versi li fihom

naqraw kif Ġesù jaffaċja l-qalb iebsa tal-Fariżej li baqgħu ma emmnux fih - iservu ta’ transizzjoni bejn iż-żewġ siltiet.⁶ Jekk inżommu ma’ din il-pożizzjoni, nistgħu nghidu li l-udjenza li jindirizza Ġesù fil-bidu tal-Kapitlu 10 huma dawn l-istess Fariżej, kif jidher ukoll fil-v.6 fejn insibu referenza ritrospettiva għalihom permezz tal-kelma - “huma” - “Din il-parabbola qalhielhom Ġesù, iżda *huma* ma fehmux x’ried jgħidilhom biha.” B’dan il-mod, l-Evangelista San Ġwann johloq kuntrast qawwi bejn Ġesù, ir-ragħaj it-tajjeb, u l-Fariżej li waslu biex keċċew mis-sinagoga lir-raġel aghma mit-twelid, għalkemm Ġesù, ir-ragħaj it-tajjeb, mar isibu. Filwaqt li dan ir-raġel jisma’ “il-lehen” tar-ragħaj bhala wiehed min-nagħaġ ta’ dan ir-ragħaj,⁷ fl-istess hin huwa jirrifjuta li jisma’ l-lehen ta’ rghajja ohra.

Fid-dawl ta’ dawn l-argumenti, hemm min jaqsam dan id-diskors f’ħames taqsimiet differenti:

Ġw 9:39-41 – Introduzzjoni. Ġesù jikkundanna lill-Fariżej għall-arroganza għamja tagħhom.

Ġw 10:1-6 – Ġesù jitkellem bit-tixbiha tal-bieb tan-nagħaġ, xi haġa li l-Fariżej ma jirnexxilhomx jifhmu.

Ġw 10:7-13 – Ġesù jippreżenta lilu nnifsu bhala l-bieb tan-nagħaġ u bhala

r-ragħaj it-tajjeb, f’kuntrast mal-hallelin, il-briganti u l-mikri.

Ġw 10:14-18 – Ġesù ir-ragħaj it-tajjeb hu f’għaqda mal-Missier, u jiddikjara li lest jagħti haġtu għan-nagħaġ.

Ġw 10:19-21 – Konkluzjoni. Qasma – *schisma* – fost il-‘Lhud’.⁸

Minkejja li jidher li hemm rabta bejn il-Kapitlu 9 u 10, studjużi ohra iżda joġġezzjonaw għal dan hekk kif dawn jargumentaw li hemm bidla fis-suġġett. Filwaqt li fil-Kapitlu 9, it-tema li tiddomina hija dik tad-dawl, fil-Kapitlu 10, id-diskors jikkoncentra fuq ir-ragħaj f’rabta man-nagħaġ.⁹ Hemm wkoll il-kwestjoni kronoloġika. Il-festa tat-Tabernakli kienet isseħħ f’Settembru-Ottubru, filwaqt li l-festa tad-Dedikazzjoni li ssir referenza għaliha fi Ġw 10:22 kienet issir f’Diċembru. F’dan il-każ, ir-Raba’ Evangelju jqieghed perjodu ta’ tliet xhur bejn dak li ġara f’Kapitlu 9 ma’ dak li naqraw fi Ġw 10:22.¹⁰

Rodolf Bultmann isostni li għalkemm id-diskors tar-ragħaj it-tajjeb - Ġw 10:1-21 - fil-forma finali tiegħu jappartjeni lill-Evangelista, il-materjal hu mehud minn għejun Gnostiku. Bultmann jargumenta wkoll li dan it-test ma ġiex trasmess fis-sekwenza originali. Għalhekk huwa jipproponi din is-sekwenza: Ġw 10:22-

26; 11-13; 1-10; 14-18 u 27-39.¹¹ Din it-teorija tibqa' biss wahda ipotetika u li giet skartata minn hafna studjuzi. Dan minhabba li m'ghandna l-ebda evidenza testwali li tista' ssahha' din il-kostruzzjoni letterarja.

Aktar tentattivi dwar l-origini ta' dan id-diskorst ta' Ġesù fil-Kapitlu 10 jsiru minn Raymond E. Brown. Dan il-ġgant fl-istudji ta' San Ġwann iqis dan id-diskors fil-Kapitlu 10, bhala wiehed li fih Ġesù jittellem minn żewġ 'paraboli/tixbihat' differenti. L-ewwel wahda tokkupa l-versi 1 sa 3a u titratta l-mod ta' kif wiehed jersaq jew jasal għand in-nagħaġ, b'mod illi din l-ispjega tikkoncentra aktar fuq il-bieb. It-tieni wahda tokkupa l-versi 3b sa 5 u titratta r-relazzjoni bejn ir-ragħaj u n-nagħaġ, b'mod illi l-ispjega ta' dan tikkoncentra fuq ir-ragħaj.¹² Rudolf Schnackeburg iżda, jmeri din il-pożizzjoni billi jargumenta li hemm wisq elementi paralleli ma' xulxin f'dawn il-versi.¹³

Diskors b'tifsira mohbija

Id-diskors li jokkupa l-ewwel sitt versi tal-Kapitlu 10 huwa deskritt bhala *paroimia*, terminu li jista' jkollu aktar minn tifsira wahda, bhal tixbiha, proverbju, kelma b'tifsira mohbija biex insemmu xi whud,¹⁴ li hu tradott minn Saydon

bhala "tixbiha" filwaqt li l-*Għaqda Biblika* titraduċih bhala "parabbola" – "Din il-*parabbola* (bil-Grieg: *paroimia*) qalhielhom Ġesù, iżda huma ma fehmux x'ried jghidilhom biha."

In-nota li l-udjenza għal dan id-diskors ma fehmitx dak li Ġesù ried ifisser b'din il-*paroimia* hija nota li r-Raba' Evangelista jibqa' jirrepeti matul in-narrattiva.¹⁵ Hekk, pereżempju naqraw fil-każ ta' Nikodemu li mar jiltaqa' ma' Ġesù bil-lejl u ma fehmux il-kliem ta' Ġesù meta qallu li jehtieglu jitwieled mill-ġdid.¹⁶ Hekk ukoll jiġri fil-laqgħa bejn Ġesù u l-mara Samaritana meta Ġesù joffrilha "ilma ħaj."¹⁷ F'dan l-episodju naqraw ukoll kif id-dixxipli ma fehmux kliem Ġesù meta dan qalilhom li għandu hobb li huma ma jafux bih.¹⁸ Aktar tard, naqraw ukoll kif 'il-Lhud,' għalkemm jistqarru li kienu jafu l-ġenituri ta' Ġesù¹⁹ u minn fejn gie,²⁰ xorta jibqgħu ma jsirux jafu lill-'Missier'.²¹

Il-Bieb

Bi tweġiba għall-udjenza li ma fehmitx din il-*paroimia*, Ġesù jipprovi spjega fil-versi 7 sa 18.²² It-tifkira tad-Dedikazzjoni tat-Tempju u l-qari liturgiku marbut ma' din il-festa Lhudija²³ li kien jikkoncentra fuq ir-rġajja ta' Israel, huma l-kuntest u l-isfond li minnu huma

mehudin it-tixbihat li Ġesù jistlet biex jittellem fuqu nnifsu f'dan id-diskors ta' Ġw 10.

Ġesù jidentifika lilu nnifsu mal-"bieb" (bil-Grieg: *thyra*) fil-versi 1, 7 u 9. Fil-vers 1 naqraw: "Tassew tassew ngħidilkom, min ma jidholx fil-maqjel tan-nagħaġ mill-bieb, imma jaqbeż ġewwa minn naha oħra, dan hu halliel u brigant." Fil-vers 7 imbagħad, Ġesù hu aktar speċifiku fl-identifikazzjoni tiegħu mal-bieb: "Tassew tassew ngħidilkom li l-bieb tan-nagħaġ huwa jien (bil-Grieg: *amen, amen lego hymin hoti ego eimi he thyra ton probaton*)."²⁴ Fil-vers 9 huwa jirrepeti dan il-kliem, mingħajr iżda l-użu tal-frazi "tan-nagħaġ" – "Jiena hu l-bieb (bil-Grieg: *ego eimi he thyra*); jekk xi hadd jidhol ġewwa permezz tiegħi jsalva, u jidhol u johroġ u jsib fejn jirgħa."

F'dawn l-istqarrijiet fuqu nnifsu bhala l-"bieb," Ġesù jenfasizza l-mod legittimu ta' kif wiehed jidhol hdejn in-nagħaġ. F'kuntrast miegħu, "min ma jidholx fil-maqjel (bil-Grieg: *aule*) tan-nagħaġ mill-bieb imma jaqbeż minn ġewwa minn naha oħra, dak hu halliel (bil-Grieg: *kleptes*) u brigant (bil-Grieg: *lestes*)."²⁴ Il-konklużjoni ta' dan kollu huwa li hemm mod wiehed kif tidhol fil-maqjel tan-nagħaġ, u dan hu 'okkupat' minn Ġesù.²⁵ Ninnutaw li l-kelma "maqjel" fit-test Grieg hija

aule. Dan it-terminu kien jirreferi għall-bitha tat-Tempju ta' Ġerusalemm,²⁶ b'mod illi xi studjużi jqisu dan il-kliem ta' Ġesù hawnhekk f'riferiment mat-Tempju l-ġdid imhabbar fit-Testment il-Qadim.²⁷

Xi whud jiġbdu l-attenzjoni għall-fatt li r-referenzi li fihom Ġesù jidentifika lilu nnifsu mal-bieb jinkludu żewġ interpretazzjonijiet differenti. L-ewwel interpretazzjoni hija marbuta ma' vers 8. Din l-interpretazzjoni nistgħu nqisuha qrib hafna l-*paroumia* hekk kif hawn nerggħu naqraw dwar hallelin u briganti li jevitaw li jidhlu mill-bieb.

It-tieni interpretazzjoni hija marbuta mal-versi 9 u 10 fejn Ġesù jitkellem mill-bieb bhala mezz ta' salvazzjoni mhux għar-ragħaj imma għan-nagħaġ, jiġifieri għal dawk li jappartjenu lil dan ir-ragħaj, u li lkoll jehtigilhom iġhaddu minnu. Din l-interpretazzjoni iżda ftit li xejn għandha x'taqsam ma' versi 1-3, b'mod li hawn min iqis dan il-kliem bhala wiehed mehud minn xi kument iehor jew minn ghejun iehor.²⁸

Fil-fatt, hemm xhieda testwali antika għal Ġw 10:7. Minflok ma din taqra "Tassew tassew ngħidilkom li l-bieb tan-nagħaġ huwa jien," fiha naqraw hekk: "Jiena r-ragħaj tan-nagħaġ." B'dan il-mod, tissolva t-tensjoni bejn

dawn l-istqarrijiet fi Ġw 10. Imma xi studjużi jiġbdu l-attenzjoni li l-konfużjoni bejn "ragħaj" u "bieb" hija r-rizultat ta' traduzzjoni żbaljata ta' espressjoni originali fl-Aramajk.²⁹

Studjużi ohra juruna li dawn iż-żewġ interpretazzjonijiet huma kumplimentari għal xulxin. Fil-vers 7, Ġesù jsejjaħ lilu nnifsu "il-bieb tan-nagħaġ" sabiex ikun jista' johloq il-kuntrast mal-"hallelin" u "l-briganti" li "jaqbzu ġewwa minn naħa ohra."³⁰ F'kuntrast magħhom, Ġesù hu "il-bieb tan-nagħaġ" u għalhekk għandu aċċess leġittimu għall-maqjel tan-nagħaġ. Is-salvazzjoni tan-nagħaġ issehh minhabba li Ġesù għandu aċċess għan-nagħaġ bhala dak li hu biss jista' jikkontrolla l-merħla tiegħu. Ġesù "il-bieb" hu l-medjatur li jipprovdid dak li n-nagħaġ għandhom bżonn għall-hajja. "Jekk xi hadd jidhol ġewwa permezz tiegħi isalva, u jidhol u johroġ u jsib fejn jirgħa."³¹ B'dan il-mod, nistgħu mela ngħidu li mhemmx tensjoni bejn dawn l-istqarrijiet ta' Ġesù. Hawn qegħdin sempliciment nitrattaw ma' żewġ uċuħ tal-istess munita.³²

Numru ta' kummentarji jirrimarkaw li l-isfont tat-tixbiha ta' Ġesù bhala l-bieb tan-nagħaġ huwa s-Salm 118:20 - "Dan hu bieb il-Mulej; il-ġusti jidhlu minnu."³³ Jista' jagħti l-każ li Ġesù hawn jidentifika

lilu nnifsu mal-"bieb tan-nagħaġ" hekk kif fi żmien dak li kien imsejjah bhala l-bieb tan-nagħaġ kien jagħti aċċess għat-Tempju ta' Ġerusalemm min-naħa tat-Tramuntana.³⁴ F'dan il-kuntest, il-bieb ma rridux nifhmuh bhala xi post fiżiku li jagħmel possibbli l-aċċess għal xi spazju riservat għall-qima lil Alla, imma l-bieb hawn jirrappreżenta r-relazzjoni li n-nagħaġ għandhom ma' Ġesù.

Ġesù imbagħad jitkellem fuq dawk li ġew qablu (bil-Grieg: *pro emou*) f'rabta mal-bieb li huwa hu. "Dawk kollha li ġew sa issa qabli huma hallelin u briganti. Iżda n-nagħaġ lilhom ma semgħuhomx."³⁵ Għal min kien qed jirreferi hawn Ġesù meta jitkellem dwar dawk li ġew qablu murija bhala persuni distruttivi li jidhlu fil-maqjel biex "jisirqu, joqtlu u jeqirdu," tliet azzjonijiet li jintensifikaw?

Li personagġi mill-istorja tas-salvazzjoni, bħalma huma l-Profeti, Mosè, Elija u David jidhlu f'din il-kategorija hija xi haġa kkontestata mill-istudjużi, minhabba li r-Raba' Evangelista jqis lil dawn il-personagġi bhala persuni ta' Alla. Hekk ukoll fir-rigward tat-Testment il-Qadim, ir-Raba' Evangelista ma jqisux bhala kitba deġrattabli.³⁶ Lanqas ma jidher li Ġesù kien qed jinkludi lil Ġwanni l-Battista, meqjus mir-Raba' Evangelista bhala

“ix-xhud” tad-dawl³⁷ u “il-ħabib tal-ġharus.”³⁸ Jidher, mela, li meta Ġesù jittellem minn dawk li ġew qablu u jirreferi għalihom bħala ħallelin, huwa kien qed jippona subgħajh lejn il-Fariżej jew ‘il-Lhud,³⁹ imma mhux għaż-Żeloti kif isostnu xi wħud,⁴⁰ hekk kif l-għedewwa regolari ta’ Ġesù kienu proprju dawk tal-ewwel.

Ir-ragħaj it-tajjeb

Fil-vers 11 ta’ dan id-diskors insibu t-tieni affermazzjoni Kristoloġika – “Jiena r-ragħaj it-tajjeb” fejn allura b’mod espliċitu hawn Ġesù

jidentifika lilu nnifsu mar-“ragħaj it-tajjeb” (bil-Grieg: *ho poimen ho kalos*) li litteralment ifisser “sabiħ.”⁴¹ Din id-darba ix-xbieha tar-“ragħaj it-tajjeb” issegwi dik tal-“bieb.” Fil-versi 11 sa 13, l-Evangelista jagħtina żewġ sentenzi li jibdw bil-kliem “Jiena hu” (bil-Grieg: *ego eimi*) u żewġ spjegazzjonijiet: tal-ewwel tikkontrasta r-ragħaj mal-mikri, filwaqt li tat-tieni tenfasizza l-għaqda bejn ir-ragħaj u n-nagħaġ tiegħu. M’għandniex inqis dawn il-versi bħala ‘xbieha/parabbola’ ġdida, imma biss bħala estensjoni tax-xbieha msemija fil-*paroimia*.

Magħqud mal-motif tar-ragħaj hemm dak tal-ħallelin

u l-briganti li jidhlu mill-maqjel tan-nagħaġ mhux mill-bieb imma “min-naħa oħra.”⁴² Mill-bidu nett ta’ dan id-diskors, ir-ragħaj it-tajjeb u l-ħallelin u l-briganti mhux biss huma mqiegħda f’oppożizzjoni ma’ xulxin, imma huma wkoll murija permezz ta’ ton polemiku li jikkarakterizza din l-ewwel parti tad-diskors. B’mod ripetittiv, l-istqarrijiet negattivi jiġu qabel dawk pożittivi u allura jiddeterminaw it-ton ta’ din it-taqsimha tad-diskors.

It-tjubija jew is-sbuħija ta’ dan ir-ragħaj tikkonsisti filli “jagħti ħajtu għan-nagħaġ tiegħu,”⁴³ espressjoni li tibqa’ tirrepeti ruħha

Iż-zona fejn kien hemm il-Bieb tan-Nagħaġ fi żmien Ġesù

f'dan id-diskors.⁴⁴ Il-mewt tar-ragħaj issa mela issa tigi murija f'perspettiva totalment Kristologika. Billi jagħti haġtu għan-nagħaġ tiegħu, l-Iben/ir-Ragħaj jesprimi l-ubbidjenza tiegħu lejn il-Missier li talbu jagħmel dan.⁴⁵ L-għan tal-affermazzjoni li Ġesù hu "ir-ragħaj it-tajjeb" m'għandniex inqisuha sempliciment bhala waħda li biha Ġesù jiġi identifikat bhala ragħaj mudell beżempju għal rgħajja oħra.⁴⁶ Minflok, din l-affermazzjoni għandha tifsira Kristologika u Soterjologika, bħal fil-każ tal-"inbid it-tajjeb,"⁴⁷ tal-"hobż tassew,"⁴⁸ u tad-"dielja vera."⁴⁹

Ix-xbieha tar-ragħaj fil-Bibbja mhijiex ġdida. Alla nnifsu huwa muri bħal ragħaj li jirgħa l-merħla tiegħu.⁵⁰ Mosè u David kienu rgħajja, b'mod illi l-figura tar-ragħaj issir terminu figurattiv għat-tmexxija tal-poplu ta' Alla. Hekk ukoll il-futur Messija-Sultan mid-Dar ta' David kellu jirċievi dan it-titlu, hekk kif huwa kellu jeżerċita l-uffiċċju ta' ragħaj ta' Alla f'oppożizzjoni ma' rgħajja ħżiena li ma kienx jisthoqqilhom imexxu lil Israel.⁵¹

Min-naħa l-oħra, l-istorja sewda ta' bosta qassisin mexxejja u politikanti Lhud minn żmien il-Makkabin sa żmien Ġesù, setgħet tassew tigi kkaratterizzata bhala storja ta' rgħajja foloz, hallelin, u bringanti,

kif naqraw fil-paġni tat-Testment il-Qadim, b'mod partikulari f'Ġer 23 u Eżek 34 bl-orakli rispettivi tagħhom li jikkundannaw lir-rgħajja ħżiena ta' Israel. Ma' dawn nistgħu nżidu wkoll il-kontribut ta' Eżek 36 u 37, biex ma nsemmux ukoll Żak 11 u 13. Il-Mulej iwiegħed li kellu jnehħi lil dawn ir-rgħajja minħabba l-għemil hażin tagħhom u hu nnifsu jirgħa l-poplu tiegħu.⁵²

Huwa f'dan il-kuntest li rridu naqraw il-kuntest li johloq Ġesù, bejnu bhala "ir-ragħaj it-tajjeb," u "l-mikri" li huwa muri f'dawl mill-aktar negattiv hekk kif dan jonqos li jaqdi dmiru fi żmien ta' periklu għan-nagħaġ. Rgħajja mikrija kienu komuni fil-ħajja ta' Israel ta' dak iż-żmien, u huma wkoll kienu mistennija li jagħmlu dak kollu possibbli sabiex iħarsu n-nagħaġ minn annimali selvaġġi.⁵³ Minkejja dan, jibqa' l-fatt li l-mikri ma kellu l-ebda relazzjoni man-nagħaġ. Dak li kien jinteressah kien li jithallas u li jibża' għal gildu, hekk kif malli "jara l-lupu ġew, jħalli n-nagħaġ u jħrab... Mikri hu, u ma jħabbilx rasu min-nagħaġ."⁵⁴

Jidher li l-Evangelista hawn kien qed jattakka lil dawk 'il-Lhud' li baqgħu jopponu lil Ġesù u lill-komunità tad-dixxipli rispettivament. Dawn kienu kienu "qed ifittxu l-glorja minn xulxin,"⁵⁵ jiġifieri l-Fariżej li

sehtu lill-poplu li skonthom "il-Liġi ma jafuhiex"⁵⁶ u li keċċew persuni mis-sinagoga.⁵⁷ Ir-reżistenza ta' dawn il-mexxejja 'Lhud' lejn Ġesù toqgħod tajjeb max-xbieha ta' rgħajja foloz, hekk kif f'testi oħra naqraw ukoll dwar il-kompassjoni ta' Ġesù lejn il-poplu "minħabba li kienu qishom nagħaġ bla ragħaj."⁵⁸

Il-karatteristiċi negattivi tal-"mikri" mela, huma intenzjonati sabiex joħorgu l-kwalitajiet sbieħ tar-"ragħaj it-tajjeb" li lill jappartjenu n-nagħaġ. Dan hu ikkonfermat mix-xbieha pastorali li nsibu mill-ġdid fi Ġw 10:28 – "u jiena nagħtihom il-ħajja ta' dejjem; u huma ma jintilfu qatt, u minn idejja ma jahtafhomli hadd." Dan il-kliem jidwi dak li naqraw aktar tard fil-Kapitlu 17, fejn fit-talba tiegħu, Ġesù jindirizza lill-Missier u jitolbu: "Ħarishom f'ismek dawk li inti tajtni,"⁵⁹ u li "kemm domt magħhom, jiena ħaristhom fl-isem tiegħek."⁶⁰ Ġesù jitlob ukoll lill-Missier biex "tharishom mill-ħażin"⁶¹ u jistqarr li "minħabba fihom nagħti ħajti, biex huma wkoll ikunu mqaddsin permezz tal-verità."⁶²

Dan l-element ta' konflitt donnu jisparixxi fit-tieni interpretazzjoni tar-ragħaj li tkopri l-versi 14 sa 16. Hawnhekk Ġesù ma johloq l-ebda kuntrast bejnu u bejn rgħajja oħra. Minflok,

Ġesù jipprezenta lilu nnifsu bħala ir-“ragħaj it-tajjeb” f’rabta man-nagħaġ tiegħu li hu jaħhom waħda waħda. Dan il-kliem jaqbad tajjeb ma’ dak li nsibu fil-*paroimia* fejn Ġesù jgħid li r-ragħaj “isejjah in-nagħaġ tiegħu waħda waħda b’isimhom u johroghom barra”⁶³ u li dawn in-nagħaġ “jisimghu leħnu.”⁶⁴ Dan kollu issa huwa ikkummentat fil-vers 14 – “Jiena r-ragħaj it-tajjeb; jiena nagħraf in-nagħaġ tiegħi, u n-nagħaġ tiegħi jagħrfu lili.”

Ġesù, ir-ragħaj it-tajjeb, iqabbel ir-relazzjoni tiegħu man-nagħaġ, ma’ dik mal-Missier,⁶⁵ li hija l-mudell u r-ragħuni tal-għaqda bejn Ġesù u d-dixxipli.⁶⁶ Dan isir permezz tal-użu tal-kelma “jaf” (bil-Grieg: *ginoskein*). “Jiena nagħraf in-nagħaġ – (bil-Grieg: *ginosko*) tiegħi, u n-nagħaġ tiegħi jagħrfu (bil-Grieg: *ginoskousi*) lili.”⁶⁷ Wara dan “l-għarfien” bejn ir-ragħaj u n-nagħaġ, hemm l-għarfien bejn il-Missier u l-Iben: “Bħalma l-Missier jagħraf (bil-Grieg: *ginoskei*) lili u jiena nagħraf (bil-Grieg: *ginosko*) lill-Missier.”⁶⁸

Fil-vers 16, Ġesù jitkellem ukoll fuq “nagħaġ oħra” li huwa għandu u li dawn “mhumieħ minn dan il-maqjel (bil-Grieg: *ek tes aules tantes*).” Ġesù jħabbar li “lilhom ukoll jeħtieġ li niġbor, u huma jisimghu leħni, u jkun hemm merħla waħda, ragħaj wieħed.”⁶⁹ L-idea li għad ikun hemm ragħaj wieħed u merħla

waħda teħodna lura għall-paġni tat-Testment il-Qadim, f’kuntest li jiddeskrivi “il-patt ġdid”⁷⁰ jew “il-patt tas-sliem.”⁷¹ Għal xi wħud, ir-referenza għal nagħaġ oħra tintroduċi l-missjoni għall-pagani, kwestjoni li kienet taħraq ħafna fil-Knisja bikrija.⁷² L-għaqda ta’ dawn in-nagħaġ hija rigal u wegħda għall-futur, frott il-mewt ta’ Ġesù⁷³ u tal-interċessjoni tiegħu.⁷⁴ Dan kollu hu segwit mill-affermazzjoni ta’ Ġesù li fiha jispjega għaliex iħobbu l-Missier: “għax jiena nagħti ħajti, biex nerga’ neħodha. Hadd ma jehodhieli, iżda jiena nagħtiha minn rajja.”⁷⁵

Konkluzjoni

Waqt li ninsabu fis-Sena tal-Ġublew tat-Tama, fejn “il-bieb” qed isir simbolu ewlieni li minnu jidhlu l-pellegrini tat-tama, dan id-diskors ta’ Ġesù fil-Kapitlu 10 tal-Evangelju skont San Ġwann ikompli jieħu importanza akbar. Bħala “in-nagħaġ” ta’ dan ir-ragħaj it-tajjeb’ aħna ġejna imsejħin sabieħ ngħaddu minn dan il-bieb halli b’hekk niltaqgħu mar-“ragħaj it-tajjeb” tagħna li ta ħajtu għalina sabieħ ikollna “il-ħajja”.

Referenzi

¹ Fiċ-ċiklu ta’ festi Lhud li jissemmev fir-Raba’ Evangelju, it-taqsimha f’dan l-istess Evangelju

kkaratterizzata mill-festa tat-Tabernakli tokkupa ħafna minn Ġw 7:1 sa 10:21. Fil-Kapitli 7 u 8, Ġesù jirrivela lilu nnifsu fil-kelma tiegħu. Fl-isfont, iżda, hemm l-attivitajiet marbuta mal-festa tat-Tabernakli bħalma hu l-ilma li kien jittiehed lejn it-Tempju u allura d-dikjarazzjoni tal-għejjun “tal-ilma ħaj” fi Ġw 7:38; u d-dawl li kien jinxtegħel bil-lejl fit-Tempju, mad-dikjarazzjoni ta’ Ġesù bħala “d-Dawl tad-Dinja” (Ġw 8:12. Ara wkoll 9:5).

² Ara 2 Makk 1:1-18.

³ Ara Ġuzeppi Flavju, *Ant.* 12,325. Ara wkoll, 1 Makk 4:49-50; 2 Makk 10:3.

⁴ Din il-festa kienet tiġi ċelebrata fil-25 ta’ xahar ta’ Kislew biex tfakkar id-dedikazzjoni mill-ġdid tat-Tempju ta’ Ġerusalem u l-konsagrazzjoni tal-artal li seħħew fis-sena 165/164 Q.K., wara li dawn kienu ġew ipprofonati minn Antijoku IV Epifanu. Dwar dan ara, 1 Makk 1:54; 4:41-61; 2 Makk 1:9.16; 6:1-7.10. Il-kelma bil-Grieg li San Ġwann juża hawn biex jirreferi għal din il-festa hija *enkainia* (Ġw 10:22), l-unika referenza għaliha li nsibu fit-Testment il-Ġdid. Fi Ġw 10:23, l-Evangelista jinnota li kienet “ix-Xitwa” waqt “il-festa tal-Konsagrazzjoni tat-Tempju” u li “Ġesù kien miexi minn naħa l-oħra tat-Tempju, fil-logħa ta’ Salamun.” Rudolf

Schnackenburg, *The Gospel according to John*, trans. Kevin Smyth and G.A. Kon (London: Burns & Oats, 1980), 2: 276, jinnota li b'mod simboliku din in-nota tirrappreżenta ir-relazzjoni 'kiesha' bejn Ġesù u l-'Lhud.'

⁵ Ara pereżempju, Raymond E. Brown, *The Gospel according to John*. AB 29 (Garden City, NY: Doubleday, 1966), 388; Schnackenburg, *The Gospel according to John*, 2: 275; Herman Ridderbos, *The Gospel of John: A Theological Commentary* (Grand Rapids/MI: Eerdmans, 1997), 352; Francis J. Moloney, *The Gospel of John*. Sacra Pagina 4 (Collegeville, MN: Liturgical Press, 1985), 300.

⁶ Fil-fatt fi Ġw 10:21, l-udjenza tagħmel referenza għar-raġel aghma, filwaqt li jirrepetu l-akkuża kontra Ġesù li dan kellu fih xitan (ara Ġw 8:52).

⁷ Ara Ġw 10:3.

⁸ Ara Moloney, *The Gospel of John*, 301.

⁹ Ara Brown, *The Gospel according to John*. AB 29, 388.

¹⁰ Ara ibid.

¹¹ Ara Rudolf Bultmann, *The Gospel of John: A Commentary*, trans. George R. Beasley-Murray et al. (Oxford: Blackwell, 1971), 274. Ridderbos, *The Gospel of John*, 352, ukoll jipproponi li t-test għandu b'zonn jiġi irrangat

biex isegwi sekwenza aħjar. Għalhekk huwa jipproponi li l-versi 19-29 jiġu qabel il-versi 1 sa 18. Ma' dawn huwa jgħaqqad ukoll l-aħħar versi tal-Kapitlu 9, b'mod li jagħti din is-sekwenza: 9:1-41; 10:19-29; 10:1-18; 10:30-39.

¹² Ara Brown, *The Gospel according to John*, AB 29, 395.

¹³ Ara Schnackenburg, *The Gospel According to John*, 2:281.

¹⁴ It-terminu regolari użat fl-Evanġelji Sinottiċi huwa *parabole*, li ma nsibuhx użat fl-Evanġelju skont San Ġwann. L-elementi tad-diskors figurattiv fi Ġw 10 huma: ir-ragħaj, in-nagħaġ, il-maqjel, il-bieb, dak li qiegħed mal-bieb, il-hallelin u l-briganti, u l-mikri u l-barrani. It-tifsira kriptika tat-terminu *pairomia* huwa stabbilit fi Ġw 16:25.29 fejn Ġesù jistqarr mad-dixxipli li sa dakinhar huwa kellimhom *en paroimiais*, jiġifieri, bil-mohbi, għalkemm huwa jzid li dalwaqt (wara l-Għid), huwa kien se jkellimhom "bil-miftuh" fuq il-Missier.

¹⁵ Ġw 10:6. Ara wkoll, 2 Pt 2:22. Ġw 10:6 jirreferi għall-fatt li l-udjenza preżenti għal dan id-diskors 'mohbi' ma fehmitx dan il-kliem ta' Ġesù. Ara wkoll, Mt 13:10f; Mk 4:10-12.

¹⁶ Ara Ġw 3:1-16.

¹⁷ Ara Ġw 4:7-15.

¹⁸ Ara Ġw 4:32.

¹⁹ Ara Ġw 6:42.

²⁰ Ara Ġw 7:27.

²¹ Ara Ġw 7:28-29. Ara wkoll stqarrijiet oħra simili fi Ġw 8:14.19.55; 9:21-30; u 14:17 meta Ġesù jitkellem dwar l-Ispirtu.

²² B'differenza minn dak li Ġesù jagħmel f'sitwazzjonijiet simili li naqraw dwarhom fl-Evanġelji Sinottiċi (ara Mt 13:11), l-ispjega tiegħu hawnhekk mhijiex riservata għad-dixxipli biss, imma hija miftuħa għal dawk kollha preżenti (ara Ġw 10:19b).

²³ Il-qari liturgiku tal-ewwel Sibt ta' din il-festa Lhudija huwa Num 7:1-89 u Żak 2:14-4:7. Ara Aileen Guilding, *The Fourth Gospel and Jewish Worship: A Study of the Relation of St John's Gospel to the Ancient Jewish Lectionary System* (Oxford: Clarendon, 1960).

²⁴ Ġw 10:1.

²⁵ Hekk ukoll hemm mod wieħed kif tasal għand il-Missier, permezz tal-Iben (ara Ġw 14:4-6).

²⁶ Ara Ez 27:9-20; 2 Kron 6:13.

²⁷ Ara Pino di Luccio, *La parola di Dio e il tempo della salvezza. Il vangelo secondo Giovanni e il suo contesto* (Roma: GBP, 2021), 87-100.

²⁸ Ara Brown, *The Gospel according to John*, 393, 29A, fejn jirreferi għal Mk 2:17. Bultmann, *The Gospel of John*, 358f, jargumenta li

l-Evangelista hawn kien qed jistrieħ fuq ghejun Gnostiku.

²⁹ Ara Matthew Black, *An Aramaic Approach to the Gospels and Acts*, 3rd edn (Oxford: Clarendon, 1967), 259, no.1.

³⁰ Ġw 10:1.

³¹ Ġw 10:9. Hawn min iqis l-espressjoni tidħol u toħroġ użata hawn bħala waħda Semitika li tirreferi għall-ħajja umana, aktar milli għan-nagħaġ li jidħlu u joħorġu mill-maqjel. Ara Ridderbos, *The Gospel of John*, 358. Minkejja dan, xorta waħda rridu ninnutaw kif dan il-kliem huwa marbut direttament mal-azzjoni “tirgħa” u għalhekk mill-ġdid f’għaqda mar-ragħaj. Ridderbos, *The Gospel of John*, 358, għalhekk jenfasizza li dan it-test mgħandux jiġi interpretat b’mod allegorattiv kif ġieli ġara, fejn li “tidħol” huwa applikat għall-ħajja kontemplattiva, filwaqt li “toħroġ” hu applikat għall-ħajja attiva. Diġà r-Raba’ Evangelista jitellem minn Ġesù li jipprovdi “ilma ħaj” u “il-hobż tal-ħajja.” Issa huwa joffri merġat tal-ħajja għan-nagħaġ, jiġifieri l-milja tal-ħajja (ara Ġw 10:10), don li hu f’oppożizzjoni mal-qtil assoċjal mal-ħalliel.

³² Ara Ridderbos, *The Gospel of John*, 356.

³³ Jista’ jagħti l-każ li l-Evangelista hawn kien qed juża dan is-Salm sabieħ jinterpreta l-ministeru ta’

Ġesù. Fi tmiem l-ewwel seklu, Klement minn Ruma (1 Kor xlviii 3) kien diġà applika għal Ġesù il-vers ta’ dan is-Salm. Din l-interpretazzjoni ta’ Ġesù mal-bieb tas-Salvazzjoni nsibuha wkoll fil-kitbiet ta’ Injazju minn Antijokja (*Phila ix 1*) fejn jgħid: “Hu l-bieb (*thyra*) tal-Missier, li minnu jidħol Abraham, Izakk u Ġakobb, il-Profeti, l-Appostli u l-Knisja.” *Shepherd of Hermas* (Similitude ix 12:3-6), jitellem mill-bieb (*pyle*) għas-Saltna ta’ Alla f’referenza mal-Iben ta’ Alla, hekk kif jargumenta li ebda bniedem ma jista’ jidħol jekk mhux permezz tal-Iben. Fl-Evangelji Sinottiċi nsibu lil Ġesù japplika għalih tixbiha meħuda minn dan l-istess Salm, “Il-ġebli li warrbu l-bennejja, saret il-ġebli tax-xewka” (Salm 118:22). Ara l-kwotazzjoni f’Mk 12:10 u par. L-Evangelji kollha imbagħad jassoċjaw Salm 118:26, mad-dahla ta’ Ġesù f’Ġerusalem.

³⁴ Ara Ġw 5:2. Dwar din l-interpretazzjoni ara Luccio, *La parola di Dio e il tempo della salvezza*, 90.

³⁵ Ġw 10:8.

³⁶ Ara Ġw 1:17; 5:39.

³⁷ Ara Ġw 1:19f.

³⁸ Ġw 3:29.

³⁹ Ara Brown, *The Gospel according to John*, 29A, 393, fejn iqabbal dan il-lingwaġġ ta’ Ġesù mal-kritika ħarxa

kontra dawn il-gruppi reliġjużi Lhud f’Mt 23. Ara wkoll, Schnackenburg, *The Gospel According to John*, 2:291.

⁴⁰ Ara l-argumenti f’Martin Hengel, *The Zealots: Investigations into the Jewish Freedom Movement from Herod until 70 A.D.* (Edinburgh: T&T Clark, 1989), 24-46; T. Rajak, *Josephus: The Historian and His Society* (Philadelphia: Fortress, 1984), 78-103.

⁴¹ F’*Midrash Rabbah* (2,2) David hu msejjaħ “ragħaj sabiħ.” Ara wkoll, 1 Sam 16:12.

⁴² Ġw 10:1.

⁴³ Ġw 10:11.15. Ir-rabta bejn il-mewt u r-ragħaj nsibuha f’sentenzi oħra ta’ Ġesù. Ara pereżempju Ġw 21:15-19; Mk 14:27.

⁴⁴ Johannes Beutler, *A Commentary on the Gospel of John*, trans. Michael Tait (Grand Rapids, Michigan: Eerdmans, 2013), 278, jargumenta li l-istqarrijiet ta’ Ġesù li jagħti ħajtu għan-nagħaġ jidher li jsibu l-għeruq tagħhom fil-Kantiku tal-Qaddej ta’ Jahweh f’Isa 52:13-53:12. Dan it-test influwenza lill-Evangelisti Sinottiċi (ara Mk 10:45 u par; u Mk 14:24 u par), kif ukoll lir-Raba’ Evangelista (ara Ġw 6:51c; 15:13).

⁴⁵ Minkejja dan, Ġesù “ir-ragħaj it-tajjeb” juri wkoll l-awtorità (bil-

Grieg: *exousia*) tieghu li jerga' jiehu hajtu mill-ġdid (ara Ġw 10:17). Iż-żewġ kunċetti huma inserabbli minn xulxin, b'mod illi l-Evangelista jurina kif il-mewt u l-qawmien ta' Ġesù jappartjenu għal xulxin b'mod inseparat.

⁴⁶ Dan hu dak li jissuggerixxi Brown, *The Gospel according to John*, 29A, 395.

⁴⁷ Ara Ġw 2:10.

⁴⁸ Ara Ġw 6:55.

⁴⁹ Ara Ġw 15:1. Dwar dan ara l-argumenti f'Ridderbos, *The Gospel of John*, 360.

⁵⁰ Ara Ġen 49:24; Salm 23; 78:52-53.

⁵¹ Ara Eżek 34:23f; Mik 5:1-3.

⁵² Ara Eżek 34:11-16.

⁵³ Il-Mishnah tippresekrivi li f'każ ta' negligenza, dawn ir-rġajja mikrija kienu jinżammu responsabbli u riedu wkoll jikkumpensaw. Ara Schnackenburg, *The Gospel according to John*, 2:296.

⁵⁴ Ġw 10:12.13. Ix-xbieha tal-lupu tidher ukoll f'Mt 10:16 "Nibgħatkom bħal nagħaġ qalb l-ilpup." F'Atti 20:28-29, Pawlu jwissi lill-Presbiteri ta' Efesu sabiex jirgħu l-merhla hekk kif l-ilpup feroċi kienu ġejjin għan-nagħaġ. Ara wkoll, 1 Pt 2:25.

⁵⁵ Ġw 5:44; 12:43.

⁵⁶ Ġw 7:49.

⁵⁷ Ġw 9:22.34; 12:42.

Schnackenburg, *The Gospel*

according to John, 2:296 jinkludi wkoll lil Ġuda l-Iskarjota li ma kienx "jimpurah mill-foqra" (Ġw 12:6), l-istess espressjoni applikata għall-mikri, li kien "halliel" għall-vantaġġ tiegħu.

⁵⁸ Mt 9:36.

⁵⁹ Ġw 17:11.

⁶⁰ Ġw 17:12.

⁶¹ Ġw 17:15.

⁶² Ġw 17:19.

⁶³ Ġw 10:3.

⁶⁴ Ġw 10:4. L-Evangelista San Ġwann jurina li kull min hu miftuħ għal-lehen ta' Ġesù "jisma leħnu." Fi Ġw 3:29, naqraw kif "il-ħabib tal-għarus" "jifrah hafna meta jisma' l-lehen tal-għarus." Fi Ġw 5:25.28, naqraw dwar dawk li "jisimgħu il-lehen" ta' Bin il-bniedem; u fi Ġw 18:37 naqraw li kull min hu fil-verità "jisma' l-lehen" ta' Ġesù.

⁶⁵ Ara Ġw 10:17-18.

⁶⁶ Bl-użu ta' dan il-lingwaġġ Kristologiku, l-asserzjoni fi Ġw 10:14b takkwista profundità unika, ikkonfermata f'10:27-30.

⁶⁷ Ġw 10:14.

⁶⁸ Ġw 10:15.

⁶⁹ Ġw 10:16.

⁷⁰ Ara Eżek 37:12.21-22.24

⁷¹ Ara Eżek 37:26. Fl-Evangelji Sinottici hemm parallel għal dan il-motif f'Mt 15:24; 10:6 fejn ir-rabta ma' Eżek 34 hija wahda qawwija.

⁷² Ara Brown, *The Gospel according to John*, 29A, 396, fejn jinkludi stqarrijiet ta' Ġesù dwar il-konverżjoni tal-pagani.

⁷³ Ara Ġw 11:51.

⁷⁴ Ara Ġw 17:20f.

⁷⁵ Ġw 10:17-18.

ĠEDDED L-ABBONAMENT TIEGHEK

L-ART *Imqaddsa* RIVISTA BIBLIKA

TIGDID
L-ART IMQADDSA
2025

ABBONAMENT:

€10 fis-sena

€15 jew aktar Sostenitur

TOHROĠ KULL 3 XHUR

Kummissarjat tal-Art Imqaddsa

8, Triq Santa Luċija,

Valletta, VLT 1213

Malta

Tel: 2124 2254

E-mail: comalt@ofm.org.mt

www.ofm.org.mt

*Jekk irċevejt ir-Rivista b'xejn għaliex ġejt l-Art Imqaddsa
mal-Frangiskani, hallas l-abbonament biex tkompli
tirċiviha.*

Kunjom _____

Isem _____

Indirizz _____

Kodiċi Postali _____

Qed nibgħat € _____

bħal abbonament għall-2025

Pellegrinaġġ

FL-ARREST

6 - 13 ta' Ġunju 2025

Għall-bookings u dettalji dwar Pellegrinaġġ

ikkuntattja lil:

Kummissarjat tal-Arti Imqaddsa

8, Triq Santa Luċija, Valletta VLT 1213

Tel: 21242254 Email: comaltart2023@gmail.com

